

[1984 மார்ச் 31]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

8. லாப-செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,05,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, “To discuss policy” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,05,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “சென்னையில் உள்ள பெருநகர் நீதிபதிகளின் அலுவலகம் பழைய சட்டிடங்களில் நடத்தப்படுவதால் தற்கால மக்கள் தொகைக்கேற்ப குற்றங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் விசாரணைக்கு மக்கள் வருவதற்கு ஏற்றவகையில் மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,05,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, “திருநெல்வேலியில் நீதிமன்ற கட்டிடம் திறக்கப்பட்டும் இன்னும் செயல்படாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,05,40,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

1984 மார்ச் 31]

திரு. எம். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, “கோவை மாவட்டத்திற்கென தனியாக தொழில் நீதிமன்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 12,05,40,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,22,56,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “To discuss policy” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,22,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “சென்னை சிறைச் சாலையில் உள்ள ‘சி’ வகுப்பு கைதிகளைப் பார்ப்பதற்கும், பேசுவதற்கும் தற்போது உள்ள வசதியை மாற்றி நல்ல வசதியாக காணுவதற்கும், பேசுவதற்கும் எந்த விதமான இடையூறுகள் இல்லாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,22,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, “ஆயுள் தண்டனை கைதிகள் 10 ஆண்டுகள் முடிவு பெற்ற உடன் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,22,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

[1984 மார்ச் 31]

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, “பெருந்துறை கிளைச் சிறைச்சாலைக்கு முறையான கழிவறை வசதி செய்வது பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,22,56,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை விளக்க குறிப்புகளில் ** கொடுக்கப்பட்டிருப்பவைகளை நான் அவையில் படித்ததாகக் கருதி அவைக் குறிப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை கேட்ட பிறகு என்னுடைய பதிலை நான் நல்குகிறேன்.

*திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை 13—நீதி நிர்வாகம், மானியக் கோரிக்கை 14—சிறைச்சாலைகள் ஆகியவற்றில் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதி நிர்வாகத்திற்கு ரூபாய் 12,05,40,000-க்கு மேற்படாத தொகையும், சிறைச்சாலைகள் நிர்வாகத்திற்கு ரூ. 7,22,56,000-க்கு மேற்படாத தொகையும் அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கோரியிருக்கிற தொகைகள் மிகவும் குறைவானது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—தலைமை.)

இன்றைக்கு தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் உயர்நீதி மன்றத்தில் கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக 25 நீதிபதிகள் இருக்க வேண்டியதில் 19 நீதிபதிகள் தான் இருந்து வருகிறார்கள். இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் அங்கே தேங்கி இருக்கின்றன. கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

**735—802ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1984 மார்ச் 31] [திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

(முற்பகல் 11-00)

25 நீதிபதிகள் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறார்கள் என்றால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு 18 சதவீத விகிதாச்சாரப்படி பார்த்தால் 2 நீதிபதிகள் அங்கே இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு ஒரே ஒருவர்தான் இருக்கிறார். மேலும், இதுவரையில் அரிசனங்கள் யாரும் டைரக்டாக உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் ரெக்ரூட் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்வது, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சம அந்தஸ்து, சமவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில், சட்டப்படி அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய 18 சதவீத ஒதுக்கீடு கொடுக்கப்படுகின்ற முறையில், இரண்டு நீதிபதிகள் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் இருந்து நியமிக்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையில் ஒரு உயர்நீதிமன்ற கிளையும், சென்னையில் ஒரு உச்ச நீதிமன்ற கிளையும் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து 4-5 ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது இந்த அளவிற்குக் கால தாமதம் ஆவதற்கான காரணம் என்ன? இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக டைரக்டாக டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். இன்றைக்கு பல்வேறு மாவட்டத்திலும் சட்டக் கல்லூரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதன் காரணமாக வருஷா வருஷம் புதிதாக ஏராளமான வழக்கறிஞர்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு வழக்குகள் வருவது இல்லை. மேலும் நீதிமன்றத்திற்கும் நேரடியாக ரெக்ரூட்மென்ட் செய்வது இல்லை என்பதால் அவர்கள் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, டைரக்டாக டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் பதவிகளுக்கு தேர்வுகள் நடத்த தமிழ்நாடு பப்ளிக் சரிவிஸ் கமிஷன் மூலமாக ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்றும் மாவட்ட நீதிபதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. உயர் நீதி மன்ற நீதிபதியாக ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் அவர் தன்னுடைய ஸ்டான்டர்ட் ஆப் லிவ்லிங்கிற்கு ஏற்ற வகையில் கார், பங்களா போன்றவை வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு தற்போது கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் போதாது. புதிதாகத் தொழிலுக்கு வந்த வழக்கறிஞர்கள் 5,000, 10,000 ரூபாய் என்று சம்பாதித்து, கார், பங்களா வைத்திருக்கும் போது, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு 3,500 ரூபாய் அல்லது 4,000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பது என்பது மிகவும் குறைவு. அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்]

[1984 மார்ச் 31]

இன்றைக்கு டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ்களுக்கு கார் வழங்குகிறோம். அவர்கள் ஹெட் ஆப் தி டிப்பார்ட்மென்ட் என்ற முறையில் மாவட்டத்தில் இருந்தால் மட்டுமே கார் வழங்கப்படுகிறது. அந்த அந்தஸ்தில் உள்ள மற்ற நீதிபதிகளுக்கு கார் வழங்கப்படுவது இல்லை. அவர்களுக்கும் கார் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அந்தப் பல்வேறு சட்டங்களில் ஒட்டைகள், ஆம்பிகியூட்டிஸ் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் மனிதற்குத் தோன்றியவாறு நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு சொல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் பணிவோடு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாம் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். 1976 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தது அதிலே தெளிவாக இருந்தது. 2,400 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அல்லது நஞ்சை ஒரு ஏக்கர் அல்லது புஞ்சை 2 ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்குக் கடன்நிவாரணம் அதில் இருந்து விதி விலக்கு என்று சொல்லி, அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டாம் என்று தெளிவாகப் போடப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் நாம் கொண்டு வந்த 13/83 ஆகட்டும், 40/79 ஆகட்டும், மற்ற சட்டங்களாகட்டும், இந்த மாதிரி தெளிவான நிலையில் கொண்டு வரப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருவருக்கு 4,000 ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைவாக இருந்தால், அல்லது 25,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்து வைத்திருந்தால், அல்லது நிலங்கள் அந்த அளவிற்குக் குறைவாக இருந்தால், சட்டப்படி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 4,500 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் வருகிறது என்று எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும்? மாதச் சம்பளம் பெறுபவராக இருந்தால் அவர் இவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார் என்பதை வைத்து அதை நிர்ணயித்து விடலாம். ஆனால் விவசாயி என்கிறபோது அவனுடைய வருமானத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது? அதற்கு எந்த விதமான கையெழுத்தென்ஸும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு இடத்தில் உள்ள நிலத்தின் மதிப்பை வைத்துக் கொண்டு நிர்ணயிக்கலாம் என்று சொன்னால், அதற்கும் கையெழுத்தென்ஸு கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி கையெழுத்தென்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் ஒவ்வொரு நீதிபதியும் ஒவ்வொரு விதமான முறையில் தீர்ப்பு சொல்கின்ற நிலைமையேற்படுகிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், ஒருவர் இரண்டு ஏக்கர் புஞ்சை வைத்து இருக்கிறார் என்றால், உண்மையிலேயே அந்த நிலத்தின் மதிப்பு 2,000 ரூபாய் அல்லது 3,000 ரூபாய் என்று இருக்கலாம். ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள ஒருவரின் நிலத்தின் மதிப்பு 50,000 ரூபாய் என்று சாட்சி சொன்னால் அதைவைத்துக் கொண்டு இதையும் அதே அளவுமதிப்பீடு செய்து, அந்தக் கடன் நிவாரணத்திற்கு அவர் தகுதியில்லை என்று சொல்லிவிடும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே நாம் கொண்டு வரும் சட்டம் கிளிய

1984 மார்ச் 31] [திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

ராக இருக்க வேண்டும். பாமர மக்களுக்கும், படிக்காதவர்களும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், குறிப்பாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்ததில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பல சட்டங்களில் இருந்த குறையின் காரணமாக அவை கோர்ட்டில் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் குத்தகை நிலத்திலிருந்து குத்தகைப் பாக்கிக்காக வெளியேற்றக் கூடாது என்று நாம் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆக்ட் நம்பர் 26/83—ஏதாவது காரணத்தினால் குத்தகை கட்ட முடியவில்லை என்றால் உடனே அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்பது நம்முடைய சட்டம். மழையின் காரணமாக கட்ட முடியாமல் போகலாம், வறட்சியினால் கட்ட முடியாமல் போகலாம். இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம். ஆனால் சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சிலில் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு குத்தகையை வசூல்செய்து கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள் ரிசீவர் போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நாம் போட்ட சட்டங்களை முறையாகச் செயல்படுத்த முடியவில்லை, பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியவில்லை.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதற்கும் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பவர் நீதிபதி என்று அந்த அளவுக்கு நீதிபதிகள் மதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நீதிபதிகள் சரியாக வழக்குகளை விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்காததால் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் நியாயம் முக்கால்வாசிகள் கெட்டு விட்டன என்று சொல்லலாம். அதனுடைய முக்கிய காரணம் அவர்களுக்கு போதுமான அளவுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, அரசு வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜி.பி.பி.ஏ.பி.பி.2, ஏ.பி.பி.1 நியமனம் செய்யப்படுகின்றபோது திறமையானவர்களைப் பார்த்து தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. கட்சிக்காரர்களா, அல்லது கட்சி ஆதரவாளர்களா என்று பார்க்கிறார்கள். அதைப் போன்று பப்ளிக் பிராசிகியூட்டரை நியமிக்கும்போது கட்சிக்காரரர் என்று பார்த்து நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய திறமையைப் பார்ப்பதில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்குத் திறமை இல்லாவிட்டாலும், நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் சரியான முறையிலே வழக்காடாமல், கேஸ் கெட்டுப் போகிறது.

அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் விரைவிலே வழங்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அதற்கான நிலத்தினை ஆர்ஜிதம் செய்கிறபோது அதனால் பல வழக்குகள் வருகின்றன. இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை சம்பந்தமாக நிலஆர்ஜிதம் செய்யப்

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் [1984 மார்ச் 31]

பட்ட வழக்குகள் கோர்ட்டில் ஏராளமாகத் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. நல்ல எண்ணத்தோடு சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் செயல்படுத்த முடியவில்லை.

ஆகவே, அவர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவது சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை விரைவிலே தீர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இந்த மாதிரி வழக்குகளை சீக்கிரமாகத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று போட்டிருக்கிறோம். அரிசனங்களுக்கு யார் யார் தீங்கு செய்கிறார்களோ அவர்கள் சம்பந்தமாக வரக்கூடிய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்குத் தனிப் போலீஸ் படை வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த 'அன் டச்சபிலிட்டி' சம்பந்தமாக வருகிற வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு ரிட்டயர்டு ஸ்டேஜில் இருக்கிற நீதிபதிகளைப் போடுகிறோம்; ரிட்டயர்டு ஸ்டேஜில் இருக்கிற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர், சப் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடுகிறோம். அதைப் போன்று ரிட்டயர்டு ஸ்டேஜில் இருக்கிற ஹெட்கான்ஸ்டபிள்களைப் போடுகின்றோம். அதனால் அவர்கள் ஆக்டிவாக வேலை செய்யவில்லை. ஏதோ மாடு வந்தது, பிடித்துக் கட்டு என்பார்களே, அந்த மாதிரியாகச் செயல்படுகிறார்கள்.

இந்த அன் டச்சபிலிட்டி வழக்குகள் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதற்கு ஒருசில உதாரணங்களைச் சொல்கிறேன். சிதம்பரத்திலே மாணிக்கம் என்ற ஆசிரியர் இந்த மனித உரிமை பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டார். அவரை பள்ளப் பயலே, பறப் பயலே, சக்கிலிப் பயலே என்று திட்டியதால் கேஸ் போட்டார். வழக்கை விசாரிப்பவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால், "நீ உண்மையிலே பள்ளன் தானே" அதனால் பள்ளப் பயலே, பறப்பயலே என்று சொன்னால் என்ன வந்து விட்டது, போடா" என்று சொல்கிறார். இது சிதம்பரத்திலே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம்.

அதைப்போன்று மூர்த்தி என்ற ஒருவர் இந்த மனித உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கேஸ் போட்டார். அந்தக் கோர்ட்டில் இருந்த முன்சீப் அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் இந்த மாதிரித் தான் சொல்லியிருக்கிறார், கேள்வி கேட்டிருக்கிறார். நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த வழக்குகளை விசாரிப்பவர்கள் நேர்மையாக நடக்க வேண்டும், சுறுசுறுப்பாகச் செயல்பட வேண்டும். யாருக்கும் பயப்படாமல் வழக்குகளை நடத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வழக்குகளைப் போடுவதற்கே பயந்துபோய், யாரும் முன்வருவதில்லை. அப்படி வந்தாலும் இந்த மாதிரித் தீர்ப்பு வழங்கினால் இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன பயன் ஏற்படப்போகிறது? கேஸ் கொடுக்க வரும்போது போலீஸ்

1984 மார்ச் 31]

[திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்]

காரர்களே தடுக்கிறார்கள். ஆளை வைத்து மிரட்டுகிறார்கள். இதை எல்லாம் மீறி கோர்ட்டுக்கு வரும்போது நல்ல முறையில் விசாரித்து, நீதிபதிகள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும்.

அரிசன மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு என்றே ஜில்லாவுக்கு ஒரு கோர்ட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். திருச்சியிலே ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. அந்தக் கோர்ட்டுக்கு 60 மைல், 70 மைல் தூரத்திலிருந்து கூட அரிசன மக்கள் வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி 60 மைல், 70 மைல் தூரத்திலிருந்து வந்து கேஸ் போட்டாலும் அதைச் சரியாக நடத்துவதில்லை. 10 நாள், 15 நாட்களுக்கு ஒருமுறை வரச்சொல்கிறார்கள். வருஷக் கணக்கில் கேஸ் நடக்கிறது. அதனால் சிரமப்பட்டு வழக்கை நடத்த முடியாமல் கூடப்போய்விடுகிறது. இதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாலுகா லெவலில் ஒரு மொபைல் கோர்ட் ஏற்படுத்தினால் நல்லமுறையில் அரிசனங்களுக்கு அதிக சிரமம் இல்லாமல் வழக்குகளை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும்.

(முற்பகல் 11-10)

காட்டுமன்னார்கோவில் கோர்ட்டில் இருந்து ஒரு கேஸ் பரங்கிப்பேட்டைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, சிதம்பரத்திலிருந்து வழக்கறிஞர் வருவதும் போவதும் சிரமமாகிவிடுகிறது. காட்டுமன்னார்கோவிலுக்கும், பரங்கிப்பேட்டைக்கும் இடையிலே ஒரு கோர்ட் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969 ஆம் ஆண்டில் இளையபெருமாள் கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய முக்கிய சிபாரிசுகள், அரிசன மக்களை அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்திலும் எப்படி முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதுதான். அதற்காக இளையபெருமாள் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தாலுக்கா போர்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஒரு தாலுக்கா போர்டு ஏற்படுத்தி ஒரு சேர்மன் என்றும் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் அப்படி இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூட, ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு போர்டு போடவேண்டுமென்ற நிலையில்தான் இருந்தார்கள்.

இன்றைக்கு நிறைய கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. 1981-ஆம் ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால், 32,158 கேஸ்கள் இருக்கின்றன. இதிலே ஏறக்குறைய 2,254 கேஸ்கள்தான் முடிவுற்றிருக்கின்றன. மீதி சுமார் 29,000 கேஸ்கள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. அதுபோல 1982-83-இல் 33,813 கேஸ்களில் 183 கேஸ்கள்தான் முடிவுபெற்றிருக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம், போதிய நீதிபதிகள் இல்லாததுதான்.

[திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்] [1984 மார்ச் 31]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குளித்தலையில் ஒரு சப் கோர்ட்டை அமைக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரூரில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் வேண்டுமென்று கேட்டேன். அது ஆய்வில் இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவைகள் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோர்ட்டுக்குக் கட்டடம் கிடையாது. அங்குள்ள பெஞ்ச், நாற்காலிகள் எல்லாம் வக்கீல்கள் உட்கார முடியாத அளவிற்கு ஹைதர் அலி காலத்தில் உள்ளதைப் போல் இருக்கின்றன. அங்கு போய் உட்கார்ந்தால், சட்டையை கிழிக்கிறது, உட்கார்ந்து எழுதக்கூட முடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு பழைய பெஞ்ச்ளாகவும் நாற்காலிகளாகவும் இருக்கின்றன. ஸ்டேஷனரி சாமான்கள் போதியளவிற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதை நல்லாமை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதி நிர்வாகத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால்தான், ஜனநாயக நாட்டில், மக்கள் சுபிட்சமாகவும், சுழுகமாகவும் வாழக்கூடிய நிலை ஏற்படும். எனவே, நீதி நிர்வாகத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தவறி இருக்கிறது.

அடுத்து, கைதிகளைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே கைதிகளைப் பற்றி இந்த அவையிலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் சிறையிலே இருந்து வெளியே வரும்போது நல்ல கேரக்டர் என்ற சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுக்கிறார்கள். வெளியே வரும்போது போலீஸிடமும் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்றும் கேட்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவன் கைதியாக சிறையில் இருந்தவன். எனவே போலீசார் அவனுக்கு நல்ல சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே சிறையில் கொடுத்த சர்ட்டிபிகேட்டை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் பிற்காலத்தில் நல்வாழ்வு வாழும் பொருட்டு உத்தியோகம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

எல்லா மாவட்டங்களிலுமுள்ள சிறைக் கைதிகள் உண்ணா விரதம் இருந்ததை நாம் அறிவோம். அவர்களுக்குப் போதிய அளவிற்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்கள் குற்றஞ்செய்தாலும்கூட பிற்காலத்தில் நல்வாழ்வு வாழக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. மே. அ. இராசகுமார் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே கொண்டுவரப்

1984 மார்ச் 31] [திரு. மே.. அ. இராசகுமார்]

பட்டிருக்கின்ற நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சிறைச்சாலை மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று, இந்த மான்யத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடன், நீதித் துறையிலும் சரி, சிறைச்சாலையிலும் சரி, பல்வேறு முன்னேற்றத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருவதை தமிழக மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக, தமிழகத்திலுள்ள பல்வேறு நீதிபதிகள் தாங்கள் பணி முடிந்தவுடன், வீடு திரும்பும்போது, குற்றவாளிகளுடன் செல்லும் நிலை இருப்பதை நேரில் கண்ட தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலுமுள்ள நீதிபதிகளுக்கு கார்போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே, நீதித் துறையிலும், ஏழை எளிய மக்கள் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தமிழை எல்லாத் துறைகளிலும் புகுத்தியது போல் தீர்ப்புகளையும் தமிழில் வெளியிட தமிழ் மக்கள் அந்த நீதியை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளும்வண்ணம் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே தமிழ்நாட்டிலே புதியதாக பல்வேறு நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தி இன்று ஏழை எளிய மக்கள் வெகுதூரம் செல்லாமல் பக்கத்திலே உள்ள கோர்ட்டுக்குச் சென்று தங்களுடைய வழக்கை எடுத்துச் சொல்லி நீதி பெற ஆவன செய்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற பல்வேறு புரட்சித் திட்டங்களை தமிழக முதல்வர் அவர்கள் செய்து தமிழக மக்கள் அனைவரின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலைப் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே இன்று தமிழக உயர்நீதிமன்றத்திலே தமிழ் தெரிந்த ஒருவர் தலைமை நீதிபதியாக வரவேண்டும் என்ற கருத்தையும் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் பொதுமக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். பொதுவாக இந்த நீதித் துறையிலே பல்வேறு சிறப்பு அம்சங்களைச் செய்திருந்த போதிலும் இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை செயல்படுத்தினால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அவைகளில் குறிப்பாக இந்த டி.சி.ஆர். கோர்ட்டு என்பது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் ஒரு கோர்ட்டுதான் இருக்கிறது. எனவே மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து அரிசன மக்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்து அந்தக் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கோர்ட்டுக்களைப் பரவலாக்கி எல்லா இடங்களிலேயும் ஏற்படுத்துவோமானால் மக்களுக்கு அதிக நன்மை பயக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, திருச்சியிலே வழக்கறிஞர்கள் தங்குவதற்கு சரியான இடம் இல்லை. ஆகவே, அங்கே வழக்கறிஞர்கள் தங்குவதற்குக் கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மே. அ. இராசகுமார்] [1984 மார்ச் 8]

அதைப்போலவே திருச்சியில் மணப்பாறையில் உள்ள, முன்கீப் கோர்ட்டில் இருந்து அப்பெலட் ஜூரிஸ்டிக்ஸனுக்காக கருருக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. கருர் என்பது 65 மைல், 70 மைல் தொலைவில் இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த அப்பெலட் ஜூரிஸ்டிக்ஸனை திருச்சிக்கு மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே மணப்பாறையில் உள்ள குற்றவியல் நீதி மன்றத்திலே ஒரு கேம்ப் கோர்ட் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே திருச்சியில் அதிகமான கட்டிடங்கள் இல்லாததினால் மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் கூட்டம் அதிகமாக மிகவும் நெருக்கடியான நிலையை ஏற்படுத்துகின்றது. எனவே, அங்கே இன்னும் பல கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே நீதித்துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் இரவு 7 மணி, 8 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் குறைபாளைப் போக்க் மேற்கொண்டு பணியாளர்களை அங்கே நியமித்து அவர்கள் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே திருச்சி சிறையில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கின்றது. அந்தக் குறையையும் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சிறைகளினுடைய நிர்வாகம், நீதி நிர்வாகம், ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய விவாதம் மிக முக்கியமான விவாதமாகும். சிறைச்சாலை என்பது அரசியல்வாதிகள் மட்டும் செல்லுகின்ற இடமாக இல்லாமல், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஆட்சியில், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், என்.ஜி.ஓக்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், இப்படி சமுதாயத்தினுடைய பல்வேறு துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சென்று வருகின்ற புண்ணியஸ்தலமாக சிறைச்சாலை இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஹரியானாவிலே ஒரு சிறைச்சாலையை திறந்து வைப்பதற்காக அடிக்கல் நாட்டு விழாவிற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். கட்டிடம் கட்டி முடித்ததற்குப் பிறகு, அவரே கைது செய்யப்பட்டு, சிறைக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இதைச் சொல்வதினாலே, நம்முடைய அமைச்சருக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று நான் சொல்வதாக தயவு செய்து கருதக்கூடாது. ஜனநாயக சக்கரத்திலே அரசியல்வாதிகளும், மற்றவர்களும் தவிர்க்க முடியாமல், இன்றைக்குச் சிறைச்சாலைக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. * சி. பொன்னையன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குற்றம் என்று ஒன்று இழைக்கப்படுமானால், அமைச்சரும் செல்லத்தான் வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகு மான்கான் அவர்களும் செல்லத்தான் வேண்டும். நீதியினுடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இந்த அரசாங்கத்தாலே பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டு ஏற்கெனவே பலமுறை சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டவன்தான் நான். அதற்காக நம்முடைய அமைச்சரும் அந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாகவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. இது எல்லாத் தரப்பு மக்களும் போகக்கூடிய இடமாக ஒருவேளை இருக்குமோ என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயாவது அதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் சிறைச்சாலைகளில் பல்வேறு வசதிகள் இல்லாமல் வாடுகிறார்கள். இது போன்ற விவாதத்தை நடத்துவதன் மூலமாக அரசின் கவனத் திற்கு கொண்டு வந்து, அவர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஓரளவிற்கு உதவியாக இருக்காதா என்ற நல்ல எண்ணத் தோடுதான் இங்கே நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சிறை மானியத்திற்கு அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்பது லாபகரமான காரியம் அல்ல. அத்தகைய திட்டங்களை நாம் நான்-பிளேனிங் என்று கூட சொல்கிறோம். ஆனால் குற்றவாளிகளுக்கு மறு வாழ்வு அளிக்கின்ற ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி தரும்போது அரசு அதிலே லாப நட்ட கணக்கு பார்க்கக் கூடாது. அந்த மனிதாபிமான அடிப்படையில் குற்றவாளிகள் திருந்தி சமுதாயத்திலே நல்ல வாழ்வு பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அவர்களை சீர்திருத்துவதற்காக, அவர்களுடைய வசதிக்காக செலவு பிப்பது மிக மிக முக்கியமான பணியாகும். அந்த அடிப்படையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். துரதிருஷ்ட வசமாக இன்றைக்கு சிறைச்சாலையில் சமீப்பிடங்கள் கூட சரியாக இல்லை; தரப்படும் உணவு தரமானதாக இல்லை; மருத்துவ வசதி சரியாக இல்லை. 15-3-1984 அன்று பாபு என்ற ஆயுள் கைதியும், 17-3-1984 அன்று வேலு கவுண்டர் என்ற ஆயுள் கைதியும் நெஞ்சு வலியால் சரியான மருத்துவ வசதியில்லாமல் வேலூர் சிறைச்சாலையில் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுகாதாரமான அறைகள் இல்லை. இதுபோன்ற பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

[அ. ரகுமான்கான்].

[1984 மார்ச் 31]

அது மட்டும் அல்லாமல் அங்கே பணியாற்றக்கூடிய வார்டர்கள் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு போலீஸ் காவலர்களுக்குத் தரப்படும் சம்பளம் தரப்படுவதில்லை. ஆனால் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்து, இந்தக் குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் நாம் எவ்வளவோ வேறு பல நல்ல காரியங்களுக்கு செலவு செய்கிறோம்.

இந்த வருஷம் அமைச்சர்களுக்கு 9 புது அம்பாசிடர் கார்கள் வாங்க வேண்டும் என்பதற்காக 4 லட்சத்து 33 ஆயிரத்து 643 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு புது கார்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. காரில் போகாமல் அமைச்சர்கள் பாத யாத்திரையாக போக முடியாது. அதற்காகக் கூடுதல் நிதியை கொடுத்திருக்கிறோம். அது மட்டும் அல்ல, 5-வது உலகத்தமிழ் மாநாட்டை நடத்தினோம். அதற்காக தழுக்கம் மைதானத்தில் பிரம்மாண்டமான தோரண வளைவு கட்டுவதற்காக 3 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். எத்தனையோ குழு வைத்திருக்கிறோம். வாரியம் வைத்திருக்கிறோம். வைஜயந்திமாலா அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸின் கையை பலப்படுத்துவேன் என்று சொல்பவர்கள், பம்பாயிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கலைச் சேவையை பாராட்டி நாம் நம்முடைய வரிப் பணத்திலிருந்து மாதம் 1,500 தருகிறோம். ராஜநர்த்தகிக்கு 1,500 ரூபாய் தருகிறோம். இப்படியெல்லாம் நம்முடைய தொகை போகிறபோது, சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கைதிகளின் நன்மைக்காக, அரசாங்கம் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கலாம் என்று சொல்வதற்காக நான் இவைகளைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

1836-ல் லார்ட் மெக்காலே உறுப்பினராக இருந்த கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும், 1919-ல் தரப்பட்ட இந்தியன் ஜெயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும், தமிழ்நாடு ஜெயில் ரிஃபார்ம்ஸ் கமிட்டியின் கிருஷ்ணசாமி ஐயர் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும், இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும், கடைசியாக உங்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் போடப்பட்ட நரசிம்மன் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளில் சிறை சீர்திருத்தத்திற்காக சொல்லப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு அம்சங்களை இன்னும் இம்பிலிமெண்ட் செய்யவில்லை.

திருவாளர் எட்வர்ட்ஸ், வெங்கோடராவ், நரசிம்மன் ஆகியவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்த அந்தக் குழுவிலே பல கோரிக்கைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே 178 சிபாரிசுகள் உள்ளன என்று கருதுகிறேன். ஆனால் 28 மட்டும்தான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாதிரியான சிபாரிசுகள் என்றால் சிறைச்சாலைக்குள்ளே உடல் பயிற்சி செய்யலாம். புதுக்கோட்டையில் உள்ள

1984 மார்ச் 31]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சிறுவர்கள் சிறையில் அவர்கள் தலையனை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது போன்ற பைனான்சிஷ்யல் கமிட்மெண்ட் இல்லாத சில அம்சங்களைத்தான் அரசு கவனித்திருக்கிறதே தவிர, மற்ற அம்சங்களை கவனிக்கவில்லை. பைனான்ஸுக்கு எங்கே போவது என்று சொல்லவேண்டியதில்லை என்பதற்காகத்தான் இவைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டினேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறையிலே போடுகின்ற பத்திரிகைகள் எப்படி இருக்கின்றன. என்று கேட்டால், அண்ணா பத்திரிகை போடுகிறார்கள் ஆளும் கட்சி பத்திரிகையைப் போடவேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வில்லை. சுதேசமித்திரனைப் போடுகிறீர்கள். அது 5 ஆயிரம் காப்பிசூட விலைபோகிறது என்று சந்தேகம். ஆனாலும் உங்கள் ஆதரவாளர்கள் அதனால் போடுகிறீர்கள். அதைப்போல தினமலர், தினமணி பத்திரிகைகளைப் போடுகிறீர்கள். ஆனால் ஒரு விடுதலைப் பத்திரிகையை போடக்கூடாதா? தீக்கதிர் பத்திரிகையைப் போடக்கூடாதா? தினகரன் பத்திரிகையைப் போடக்கூடாதா? முரசொலி பத்திரிகையைப் போடக்கூடாதா? எதிரொளி பத்திரிகையைப் போடக்கூடாதா? ஜனசக்தி பத்திரிகையைப் போடக்கூடாதா? என்ன காரணம்? ஏன் போட மறுக்கிறீர்கள்? அங்கே இருப்பவர்கள் எல்லாம் எம். ஜி. ஆர். மன்ற ரசிகர்கள் மட்டும்தானா? அவர்களும் நாட்டு நடப்பைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

இல்லையென்றால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னாலே சொன்னது போல மதுரைவீரன் சினிமாப் படம் பார்த்துதான் இந்தக் கட்சிக்கு வந்தேன் என்று சொன்னதைப் போல, அது உண்மையாக இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம், அதை அவர் தான் மறுக்க வேண்டும். இப்படிப் போட்டால் எல்லோரும் கட்சிக்கு வந்து விடுவார்கள் என்றா? இந்த மாதிரி சிறையில் இருப்பவர்களை இன்னொசண்டாக, இக்னரண்டாக, இருட்டிலே வைத்திருப்பது நியாயம் தானா, முறையானதுதானா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் நான் கைது செய்யப்பட்டு சிறைச் சாலை சென்றிருந்தேன். என்னுடைய வீட்டிலேயிருந்து பத்திரிகைகள் அனுப்பப்பட்டன. சண்டே, இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி ஆப் இந்தியா, புரோப், லிங்க், பிளிட்ஸ், கரண்ட் போன்ற பத்திரிகைகளை வீட்டிலிருந்து அனுப்பினார்கள். ஆனால் இதுபோன்ற பத்திரிகைகள் உள்ளேயே அனுமதிக்கப்பட வில்லை. ஜெயிலரைக் கேட்டால் ஜெயிலர் சொன்னார். இன்ன இன்ன பத்திரிகைகள் அனுமதிக்கப்படலாம் என்று ரூல் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தப் பத்திரிகைகளை அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார். ஏதோ ஒரு காலத்திலே என்ன பத்திரிகைகள் வரவேண்டுமென்று ஒரு விதியை வைத்துக்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 மார்ச் 3]

கொண்டு அந்த லிஸ்டிற்குள்ளே வரவில்லையென்றால் நீங்கள் லிஸ்ட் போட்ட காலத்திற்கு பிறகு துவக்கப்பட்ட பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன, சண்டே, இந்தியா டுடே இவைகள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சிப் பத்திரிகைகள் அல்ல. இல்லஸ்ட் ரேட்டட் வீக்லி அப்படியல்ல, புரோப் அப்படியல்ல, லிங்க் அப் படியல்ல, கரண்ட் அப்படியல்ல. இந்தப் பத்திரிகைகள் உள்ளே போகக்கூடாது என்று தடை விதிப்பது எந்தவிதத்திலே நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

சிறையில் 10 ஆண்டுகளுக்குமேலே ஆயுள்கைதிகள் பல பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி மதுரை சிறைச்சாலையிலே மட்டும் 128 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 17 ஆண்டுக்காலம் கூட ஒருவர் இருப்பதாகக் கேள்வி. பெயர் கூட என்னிடத்திலே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அட்வைசரி போர்டு வைப்பதற்கு அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு காரணத்தைச் சொல்லக்கூடும். வழக்கமாகச் சொல்கிறார். குற்றவாளிகள் பிறக்கிறபோதே குற்றவாளிகளாகப் பிறப்பது இல்லை. *Criminals are not born but made by circumstances.* ஏதோ ஆத்திரத்திலே செய்கிறார்கள், தவறுகளை உணர்கிறார்கள், அவர்கள் மன்னிக்கப்பட்டு சிறைச்சாலையிலே ஆயுள்கைதிகளாக இருந்தாலும் 10 ஆண்டுகள் தண்டனையை அனுபவித்து விட்டால் அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கும் போர்டு வைத்து பரிசீலிப்பதற்கும் தி.மு.க. ஆட்சியிலே வழி இருந்தது. இப்போது அது இல்லை. என்ன காரணம்? கிரிமினல் புரஜெக்ட் செக்ஷன் 433-ஏ மத்திய சர்க்கார் ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த அமென்ட்மென்ட்டின்படி 14 ஆண்டுகள் ஆயுட்கைதிகள் தண்டனையை அனுபவித்தே தீரவேண்டும், இங்கே மாநில சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? என்னுடைய கரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். மாநில சுயாட்சிக்காகப் போராடுகிற நாம் முதலில் இதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். நீதிபதி தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு ஒரு ஆயுள்கைதி எவ்வளவு காலம் சிறையில் இருக்கலாம் என்பதை நிர்ணயிக்கும் உரிமை மாநில சர்க்காருக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் அந்த அதிகாரத்தை கபளீகரம் செய்வது, அதிகாரத்தைப் பறிப்பது எந்தவிதத்திலும் நியாயமாக இருக்க முடியாது. கைதிகள் விடுதலை செய்யும் காலத்தை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் மாநில அரசிடத்திலே தான் இருக்க வேண்டும். ஆனாலும் கூட மத்திய சர்க்கார் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பிலே ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன விளக்கம்? 19-12-1978-க்கு முன்னாலுள்ள ஆயுட்கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அப்படியானால் 1978-க்கு முன்னால் உள்ள ஆயுட்கைதிகளைப் பரிசீலிக்கலாம், 10 ஆண்டுகள் தண்டனை அனுபவித்துவிட்டால் விடுதலை செய்யலாம், அவர்களுக்கு

1984 மார்ச் 31] [திரு. அ. ரகுமன்கான்]

போர்டு வைக்கலாம், முடிவுக்கு வரலாம் என்பதிலே எந்தத் தடையும் கிடையாது. நான் சொல்கிற நபர்கள் எல்லாம் 1978-க்கு முன்னாலே வருகிறவர்கள்தான். அந்த அதிகாரம் இருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் வைக்கக்கூடாது? அடுத்த கேள்வியைக் கேட்கிறேன், உங்கள் கரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தின்படி 14 ஆண்டுகள் ஆயுள் கைதியாக இருந்தாக வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களே அதிலே சரியாக இருக்கிறீர்களா? அதிலே எப்படி இருக்கிறது பாருங்கள். பாலதாண்டன் என்பவர் யார்? ஆயுட்கைதி. அவர் மத்திய சர்க்கார் சட்டப்படி செய்வதற்கான நிலையில் இருக்கிறீர்களா? விடுதலை செய்யப்படுகிறார், என்ன காரணம்? 5 ஆண்டுகளிலே விடுதலை செய்யப்படுகிறார், என்ன காரணம்? அவர் திருமலை என்ற ஒரு டைரக்டருடைய மகன். அவரை எப்படி விடுதலை செய்தீர்கள்? சட்டம் ஏன் குறுக்கே நிங்கவில்லை. துறை பாபு, ஒரு ஆயுட்கைதி, அவர் யார்? அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய செயலாளர். அவர் கருணை மனு போடுகிறார். அவருடைய தண்டனைக் காலம் 7 ஆண்டுக் காலமாக குறைக்கப்படுகிறது. அது எப்படி சாத்தியமாகிறது? இவர்களை விடக்கூடாது என்று சொல்பவன் அல்ல நான். இவர்கள் விடப்பட வேண்டும். கருணை அடிப்படையில் மன்னிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் அந்த நியாயம் ஆளுங்கட்சிக்கு மட்டும் இருக்கக்கூடாது. அரசியல் பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் அந்த நியாயம் இருக்க வேண்டும். ஒன் வே டிராபிக்காக இருக்கக்கூடாது. தட்சிணா மூர்த்தி என்ற ஆயுட்கைதி திருமணமாகி 15 நாட்கள் பரோலில் வந்தார். 10 நாட்களுக்கு—திருமணம் ஆனவர்களுக்குத் தெரியும். மனைவியோடு குடும்பம் ஆக இல்லாமல் அவரை உள்ளே தள்ளுவது, பரோல் நீட்டிக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது 'இன்ஹீமன்' என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அடுத்து சிறைக் கண்காணிப்பாளர்களே பரோலில் விடலாம். அதில் பாரபட்சம் இருக்கிறது. சிலரைப் பொறுத்தவரையில் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் கேட்கிறார்கள். சிலரைப் பொறுத்தவரையில் போலீஸ் ரிப்போர்ட் கேட்கிறார்கள். ஆனால் சிலரைப் பொறுத்தவரையில் இது விதி விலக்காக இருக்கிறது. மாசிலாமணி என்ற எங்களுடைய தோழர் ஒருவர் வேலூர் சிறைச்சாலையில் இருக்கிறார். அவருடைய தாயார் 20 நாட்களாக உடல் நலம் இல்லாமல் இருக்கிறார். அவரைப்பற்றி போலீஸ் ரிப்போர்ட் கேட்டு இருக்கிறார்கள். டாக்டர் ரிப்போர்ட் கேட்டு இருக்கிறார்கள். இரண்டும் வரவில்லை. 10 வருடமாக அவர் ஆயுள் கைதியாக இருக்கிறார். 18 முறை பரோலில் வந்து இருக்கிறார். கண்காணிப்பாளர் 15 முறை கொடுத்ததுதான். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 63 நாட்களுக்கு தான் அந்தப் பரோலை நீட்டித்துத் தந்து இருக்கிறார். ஆனாலும் இப்போது அவருக்குச் சொல்வது

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

[1984 மார்ச் 31]

போலீஸ் ரிப்போர்ட் வரவேண்டும், டாக்டருடைய ரிப்போர்ட் வரவேண்டும் என்பது ஆகும். ஆனால் எல்லா விஷயத்திலும் அப்படியே இருக்கிறீர்களா? முருகையன், எம்.பி. யைக் கொலை செய்தார் ஒருவர். அவருடைய பெயர் சுபாஷ் சந்திர போஸ், அ.இ.அ.தி.மு.க. காரர். 5 வருடங்கள் கூட முடியவில்லை; 6 மாதத்திற்கு மேல் பரோலில் விட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த வருடம் மட்டும் 3 மாத காலத்தில் 48 நாட்கள் பரோலில் விட்டு இருக்கிறார்கள். ஆறு முகம், வேலூர், 5 வருட தண்டனை. 3 மாதம் பரோல் தொடர்ச்சியாக தரப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற சூழ்நிலை இருப்பது நியாயம் அல்ல.

அடுத்து இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை R. mnad d Prisoners தமிழ்நாடு சிறையில் மட்டும் 5 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகள் விசாரணை இல்லை. கோர்ட்டுக்கு அவர்களைக் கொண்டுவருவது இல்லை. இந்த மாதிரி அவர்களைச் சிறையில் வைத்துப் பல வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். அவர்கள் விசாரணை இல்லாமல் இருப்பது injustice என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நீதி துறைக்கு நான் வர விரும்புகிறேன். நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை. உயர்நீதிமன்றம் என்பதை மாற்றி தமிழ்நாடு நீதிமன்றம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டும். இதற்கான முயற்சி என்ன ஆயிற்று என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே இன்றைக்கு அவர்களுக்கு திருவனந்தபுரம் உயர்நீதி மன்றம் என்று வைக்கவில்லை. கேரளா உயர் நீதிமன்றம் என்றே வைத்து இருக்கிறார்கள். சென்னைக்குத் தமிழ்நாடு என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயர் வைத்தார்கள். எனவே இந்த அரசு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது போலவே இன்னும் ஒன்றை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சிவில் கோர்ட்டுகளிலும், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளிலும் தீர்ப்புகள், நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சில நீதிபதிகள் விதி விலக்கு கேட்கிறார்கள். விதி விலக்கு கொடுப்பது தவறு.

திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில் 10 சிவில் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. அங்கு 4 தமிழ் தட்டச்சுகள் தான் இருக்கின்றன. ஏராளமான வழக்குகள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன என்று புள்ளிவிவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. நான் கேட்கிறேன், இந்த வழக்குகள் பெண்டிங்காக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? பொய் வழக்குகள் போடுவது ஒரு காரணம். தேவை இல்லாத விஷயத்தில் அப்பீல் செய்வது மற்றொரு காரணம். பிரமிளா என்ற ஒரு நடிகைமீது விபச்சார குற்றச்சாட்டு சைதாப்பேட்டை கார்ட்டுக்கு வந்து அது acquite செய்து விட்டது. ஆனால் அவசர

1984 மார்ச் 31]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அவசரமாக இந்த அரசு அப்பீலுக்குப் போகிறது. நான் கேட்கிறேன் தப்பு செய்கிற நடிகையை பத்தினி ஆக்குவது அல்ல இந்த அரசின் வேலை. இது எல்லா நடிகை விஷயத்திலும் அமல் நடத்தப்படுகிறதா? நான் தனிப்பட்ட ஒரு நடிகைக்கு வாதாடுவதற்காக சொல்லவில்லை. யார் பாதிக்கப்பட்டாலும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன். அது போல பல பொய் வழக்குகள் போடுவதால் கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் குவிக்கின்றன. காலாகாலதில் போலீஸ்காரர்கள் வழக்குகளைத் தொடராமல் சார்ஜ் சீட் போடாததால் 3 லட்சம் வழக்குகள் அண்மையில் டிஸ்மிஸ் ஆகியிருக்கின்றன.

அதைப் போலவே நான் இன்னும் ஒன்றையும் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் லாகாலேஜ், அட்மிஷனில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அரங்கநாயகம்—உங்களுக்கு இல்லை என்றாலும் கூட்டு பொறுப்பு இருக்கிறது, இது சட்டக் கல்லூரி—அவர்களுடைய..

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு மேல் அதிகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு தருகின்ற நேரத்தில் கல்வித் துறை சம்பந்தப்பட்டதை இப்போது பேசுகிறார். ஏற்கனவே கல்வி மானியத்தில் பேசியிருக்கிறார். அதற்கு அமைச்சரும் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் போலவே நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புவது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. இந்த அரசு நீதி மன்றத்தை மதிக்கக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இங்கே நான் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னேன். முதலமைச்சர் பதில் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குச் சபையில் பதில் சொல்ல முடியவில்லை என்றாலும், ஹோம் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் அனுப்பி வைக்கிறேன் என்று சொல்லி, அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். நீதித் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னேன்.

நான் என்ன சொன்னேன் என்றால், ஜீவகன் என்ற ஒருவர், நக்சலைட் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டிருந்தார். ஹேபியஸ் கார்ப்பஸ் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. நீதிபதி கொண்டு வரச் சொன்னார். அதை விசாரித்து நீதிபதி இது பொய் வழக்கு, முப்பதாயிரம் ரூபாய் திருடியிருப்பதாகக் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல, இப்படி அநியாயமாகப் பொய் வழக்கு போட்ட போலீஸ் அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று, பெயரைச் சொல்லித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 31]

ஆனால் அப்படி அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியதற்குப் பிறகு, அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, போலீஸ் தங்க மெடல் கொடுக்கிறீர்களே என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இதைப்பற்றிக் காவல்துறை மானியத்தின் மீது பேசியிருந்தால் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அதற்குத் தக்க பதிலைச் சொல்லியிருக்க முடியும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆகையால், அப்படி கேட்ட பொழுது என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், இங்கே ஒரு பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டு ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறது. கோர்ட்டு தீர்ப்பு வழங்கியதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் என்ன செய்ய வேண்டும்? கோர்ட்டிற்கு மாறாகப் பேரகக் கூடாது என்பது வேறு வாதம். அதற்குச் சொல்லியுள்ள காரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-12-1982 அன்று இந்த மனுவைத் தள்ளுபடி செய்து உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது; தீர்ப்பின் நகல் இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், அதாவது ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பி இன்னும் கிடைக்கவில்லையாம். யாருக்கு? ஜீவகன் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு நடந்தது 1982 ஆம் ஆண்டு. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இதனுடைய ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பி கிடைப்பதற்கு உங்களுக்கு ஏழு மாதங்கள் ஆகின்றன. * * *

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உயர்நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு நடந்து, தீர்ப்பு சொல்லி, தீர்ப்பின் நகல் கிடைக்கவில்லை என்றால், மாண்புமிகு ரகுமான்கான் போன்ற விவரம் தெரிந்த வழக்கறிஞர்கள் உதவி செய்திருந்தால் விரைவில் அதை வாங்கியிருக்க முடியும். எனவே, நீதிமன்றத்தின் ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பிகளை விரைவில் வாங்குவதும், காலதாமதமாக வாங்குவதும் வழக்கறிஞர்களின் திறமையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் வழக்கறிஞர் ரகுமான்கான் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, இதையும் அதையும் ஒப்பிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பியை வாங்குவதற்கு அரசாங்கத்திலே பல ஏற்பாடுகள் உண்டு. அதற்கு என்று அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு என்று வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஜட்ஜ்மென்ட் காப்பியை வாங்குவதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் தேவையில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன் * * *

* * * மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நீதிமன்றத்திலே ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்லி, அந்த ஜட்ஜ்மெண்ட் காப்பி கிடைக்கவில்லை, தாமதம் ஆகிறது, இவ்வாறு தாமதம் ஆகக் கூடாது ; ஜட்ஜ்மென்டின் காப்பி துரிதமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்கான ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லட்டும். அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

ஆனால் அதற்கும் * * * * *

பற்றிக் கூறியவைகளை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் :) மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலே பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இதையும் அதையும் கம்பேர் பண்ணிப் பேசுவது சரியல்ல. எனவே, ** ** பற்றிக் கூறிய பகுதிகளை வைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்குமாறு ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம், சுட்ட இலாக்கா இருக்கிறது ; அதற்கு என்று அமைச்சர் இருக்கிறார். அவர்கள் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பின் நகலைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஜீவகன் வழக்கிலே அதை வாங்குவதில் காலதாமதம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பல கமிஷன்களைப்போட்டு அவைகளின் தீர்ப்புகளிலே அக்கறை காட்டுகிறோம்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சருக்குக் கவனமூட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு வழக்கிலே இந்த சர்க்கார் கோர்ட்டை அவமானப்படுத்தியிருக்கிறது என்று அபராதம் கட்டியிருக்கிறது, மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். நீதிமன்றத் துறையின் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். கோர்ட் தீர்ப்பை அவமதிக்கும் விதத்தில் நடந்து கொண்டு அபராதம் கட்டுவது, மன்னிப்பு கேட்பது என்ற நிலைமைகள் இருந்தால் அது நீதி மன்றத்திற்குச் சரியாக இருக்காது.

(முற்பகல் 11-40)

மதுரைக்கு ஹைகோர்ட்டின் பிராஞ்ச் ஒன்று வேண்டும் ; சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பெஞ்ச் ஒன்று இங்கே சென்னைக்கு வேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு வெகிகிள்ஸ் இல்லை. குற்றவாளிகள் கூட காரிலே போகிறார்கள், மன்னிக்க வேண்டும், ஒரு இன்ஸ்

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 31]

பெக்டருக்குக் கூட ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் இருக்கிறது. ஆனால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு அது கூட இல்லை. சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அமைச்சர் பதில் சொல்வார் என்ற நம்பிக்கையோடு அமர்கிறேன்.

திரு. சே. சம்புசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஆளுங்கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அன்பர், சகோதரர் ரகுமான்கான் அவர்கள் அரசியல் அடிக்கடி பேசி, அதிகம் பயிற்சிபெற்றவர். ஆனால், இங்கே நீதித் துறை கோரிக்கையின் மீது அவர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையிலே அதிகம் பேசுவார் என்று எதிர் பார்த்தேன். அதிலும் அரசியல் கலந்து அவர் ஏன் ஆதாயம் தேட முனைந்தார் என்று தான் எனக்கு உண்மையிலே புரியவில்லை. அவர்கள் சிறைச்சாலையைப் பற்றி பேசும் பொழுது ஒன்றை ஒத்துக் கொண்டார்கள், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் இன்று புண்ணிய ஸ்தலங்களாக மாறி இருக்கின்றன. காரணம், சமுதாயத்தினுடைய பல்வேறு பிரிவினரும் சிறைச் சாலைகளுக்குச் செல்கின்ற காரணத்தால், இன்று சிறைச்சாலைகள் எல்லாம் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்று கூடச் சொல்ல வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினரும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் சிறைகளுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால் தான் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தான் சிறைச்சாலைகள் மேம்பட்டு திகழ்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாயத்திலே இருக்கக் கூடிய பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தினாலே அடக்கு முறைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு பல்வேறு விதமான பொய் வழக்குகளை, தவறான வழக்குகளைச் சந்தித்து, சிறைச் சாலைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் என்ன தான் தண்டனை வழங்குவதாகக் கருதி அனுப்பினாலும் பொது வாழ்விற்கு வந்தவர்களுக்கு அது குயில் கூவிடும் பூஞ்சோலைதான். அதைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. கே. ரம்புசாமி : சுதந்திரம் அடைந்த 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1977 ஆம் ஆண்டு வரை சிறைச்சாலைகளில் ஏற்படாத சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன, என்பதை நடுநிலையாளர்கள் நிச்சயமாக ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நன்கு படித்த வழக்கறிஞர் ரகுமான்கான் அவர்கள்

1984 மார்ச் 31] [திரு. கே. குப்புசாமி]

இதை ஏன் திசை திருப்பி அரசியல் ஆதாயம் தேட முனைகிறார் என்பதுதான் இன்னும் எனக்குப் புரியாத புதிராக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையிலே இருக்கிற கைதிகளுக்கு, அது முதல் வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, அது இரண்டாவது வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, மூன்றாவது வகுப்பாக இருந்தாலும் சரி, வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய படிகளை எல்லாம் இந்த அரசு உயர்த்தி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டிய மற்ற இன்றியமையாத தேவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

அதே போன்று வார்டர்களைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். வார்டர்களுக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கிற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டி, வார்டர்களே தீர்மானம்போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை எல்லாம் விடுதலை செய்வதிலே பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாக இங்கே சொன்னார்கள். இந்தத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆயுள் கைதிகளாக இருந்தாலும் சரி, அதற்குக் குறைவான தண்டனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களானாலும் சரி, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பாடுபாடு பார்க்காமல், இன்னும் கூடச் சொல்லப் போனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பலரே இன்று அரசால் தண்டனை காலத்திற்கு முன்னாலே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பலர் அடிக்கடி அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து ஜெயிலில் இருப்பவர்களுக்கு பரோல் வாங்கச் சொல்கின்ற நிலைமையை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்நிலையில் சிறையிலே இருப்பவர்களைக் கட்சி பேதம் காட்டி, அங்கே டிஸ்கிரிமினேஷன் நடக்கிறது என்று கூறுவது, அரசியல் ஆதாயம் தேடுவதற்காகச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டே தவிர, இந்தக் குற்றச்சாட்டிலே எந்த விதமான நியாயமும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்த அரசு பொய் வழக்குகளைப் போடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு வழக்கு காவல் துறையிலே பதிவான உடனே கோர்ட்டிற்கு போகிறது. அங்கே சாட்சியங்கள் விசாரிக்கப்படுகிறார்கள். சில வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்படுகிறது; சிலவற்றில் விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். விடுதலை செய்யப்படுவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. சாட்சியங்கள் சரியாக இல்லாமல் போகலாம்; சட்டச் சிக்கல்களால் கூட

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1984 மார்ச் 31]

சில இடங்களில் வழக்குகள் தள்ளுபடி ஆகலாம்; அவற்றை எல்லாம் பொய் வழக்குகள் என்று சொல்வது எந்த ஆதாரத்தை வைத்து உறுப்பினர் சொல்கிறார் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை.**

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் குப்புசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது தவறான தகவலை இந்தச் சபைக்கு தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இதில் நான் குறுக்கிட வேண்டியுள்ளது. அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு மேல் நீதிமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **

என்பதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி : நான் விளக்கம் சொன்ன பிறகு வேண்டுமானால் நீக்கி விடலாம். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : அவைக்கு தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜேயராமன்) : ஒரு பாயின்ட்டை அவர் ரெய்ஸ் பண்ணி இருக்கிறார். பின்னால் நீங்கள் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ** என்று அவர் எப்படி சொல்லலாம்? அதை நீக்கிவிட வேண்டும். (குறுக்கீடு). கள்).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே **
என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியிருந்தால் அதைத் தாங்கள் நீக்கிவிடலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜேயராமன்) : உறுப்பினர் கூறிய அந்த வாசகங்கள் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் எழுப்பிய குற்றச்சாட்டிற்கு பதில் சொல்வதற்கு ஒரு உதாரணமாகத்தான் சொன்னேன். விடுதலை செய்யப்படுகிற வழக்குகள் எல்லாம் பொய் வழக்குகள் என்றால் **

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க பெற்றது.

1984 மார்ச் 31]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

என்ற வழக்குக் கூட தள்ளுபடியானது. அப்படியென்றால் அதுவும் பொய் வழக்கு என்று நாம் எடுத்துவிட முடியுமா? இன்னொரு உதாரணத்தைக் கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது பாலசந்தரம் என்பவருக்கு பரோல் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். (குறுக்கீடுகள்) இதில் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசு செயல்படவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) : உறுப்பினர் ஒருவர் பேசுகிறபோது வேறோர் உறுப்பினர் உட்கார்ந்துக் கொண்டே குறுக்கிட்டுப் பேசுவது சரியல்ல. திரு. குப்புசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

(முற்பகல் 11-50.)

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான் மிகுந்த கவனத்தோடும், எச்சரிக்கையோடும் பேசுகிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் ஏன் இவற்றையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்றால், 1977-க்குப் பின்னாலே புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்ற பிறகு சிறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் சீர்திருத்தம் மற்ற மாநிலங்களை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நீதி நிர்வாகத் துறையைப் பற்றி சிலவற்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். நீதித்துறையின் மீது சட்டமன்றத்திற்கும், அரசுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படுகின்ற வகையில் நீதித்துறை செயல்பட்டாக வேண்டும். அதேபோன்று சட்டமன்றத்தின் மீது நீதித்துறைக்கு மரியாதை ஏற்படுகிற வகையிலே சட்டமன்றமும் செயல்பட்டாக வேண்டும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும் என்று நாட்டுமக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், மக்களுக்கு நன்மை பயக்கின்ற பல்வேறு வெல்பேர் மெஷர்களை, இந்த அரசு சமுதாயத்தில் நலிந்த, வறுமையில் வாடுகின்ற பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கிய பாட்டாளி மக்களுக்கு செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் கருதி கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் வழக்கு மன்றத்திற்கு செல்கிறபோது—அரிசனங்களுக்கு வீட்டுமனை அளிப்பதற்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்வது, வீட்டுவசதி வாரியம் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது, குடிசைமாற்று வாரியம் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது போன்ற வெல்பேர் மெஷர் திட்டங்களை, மக்கள் நலன்கருதி அவர்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தச் செய்யும் திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது—உயர்நீதி மன்றத்தில் அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று சில வசதிபடைத்தவர்கள், வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் முயற்சிகள் எடுத்து தடையை வாங்கி விடுகிறார்கள். இதனால் சாதாரண மக்கள் மனதில் என்ன நிலைமையேற்படுகி

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1984 மார்ச் 31]

மது என்று சொன்னால், அரசின் நல்ல திட்டங்களுக்கு இந்த வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் உயர்நீதிமன்றத்தைப் பயன்படுத்தி தடையை வாங்கி வந்து விடுகிறார்களே என்று எண்ணம் தோன்றுகிறது. இதனால் சாதாரண மக்களுக்கு சமுதாய நீதி வழங்கும் வகையில் உயர்நீதி மன்றம் செயல்படாமல் போய் விடுமோ என்று சாதாரண மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விட கூடிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் உயர்நீதிமன்றத்தையும் சட்டமன்றம் மதிக்க வேண்டும். நீதித்துறையில் பல தீர்ப்புகள் வெளிவருகின்றன. கமிஷன்கள் பலவற்றைப் பேரடுகிறோம். அந்தத் தீர்ப்புகளும் வருகின்றன. அப்படி தீர்ப்புகள் வந்தவுடனே அவைகள் சாதகமாக இருந்தால் பாராட்டுகிறார்கள். பாதகமாக இருந்தால் சாடுகிறார்கள். தீர்ப்பு சாதகமாக இருந்தால் பாராட்டுவது, பாதகமாக இருந்தால் தாக்குவது என்ற நிலையைக் கூட பொறுத்துக்கொள்ளலாம். நீதிபதிகளைக் கேவலமாகப் பேசுவது, இங்கே மரபுகளை எல்லாம் மீறி நீதித்துறையை எவ்வளவு இழிவாகப் பேசமுடியுமோ அவ்வளவு இழிவாகப் பேசுவது, அப்படிப்பட்டவர்கள் இங்கே வந்து நீதித்துறையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை என்று சொன்னால், அது அரசியல் ஆதாயம் பெறுவதற்குத்தானே ஒழிய வேறு இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறேன் என்றால் தீர்ப்புகள் வருகிறது. அதைத் தாக்கி பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்கள். கோர்ட்டில் வழக்குகள் பென்டிங்காக இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி இங்கே பேசுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தத் தீர்ப்புகளின் நகல்களை, ஜனநாயக முறைப்படி நடக்கின்ற இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே கொளுத்தும் காட்சியைக் கூட நாம் கண்டோம். இதையெல்லாம் பற்றி வெளியே உள்ள பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? சட்டமன்றத்தைப் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? ஜனநாயக மரபுகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய இடத்தில், அதில் நம்பிக்கை வைத்துள்ள ஒரு அவையில், இப்படி மரபுகள் மீறப்படுகின்றன என்கிற நிலைமையில்லாமல், அந்த மரபுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு இருக்கிறது என்ற வகையில் நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வருகிறபோது, அவைகள் மறுபடியும் நிகழாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு, மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டுகள் பலவாக ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. நீதிமன்றத்தின் நீண்ட நெடிய படிக்கட்டுகளில் வழக்கிற்காக வாதாடுகின்ற வழக்கறிஞர்களும், வழக்கை நடத்துகின்ற பொதுமக்களும் இன்று ஏறி இறங்கி நீண்ட நாட்கள் வரவேண்டிய இக்கட்டான நிலைமை இருந்து

1984 மார்ச் 31)

[திரு. கே. குப்புசாமி]

வருகிறது. இதை மாற்ற வேண்டும். வழக்கு மன்றங்கள் ஆங்காங்கு இன்னும் கிராமப்புறப் பகுதிகளில், சிறு நகரங்களில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தான் புரட்சித் தலைவர் அரசு 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இதுவரையில் புதிதாக 29 சிவில் நீதிமன்றங்களையும், 21 குற்ற வியல் நீதிமன்றங்களையும், 3 சிறப்பு நிலை நீதிமன்றங்களையும் மற்றும் நடமாடும் நீதிமன்றங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. ஆனால் இவற்றை ஏற்படுத்துவதற்கு 1970-லே ஒரு அதிகாரிகள் குழுவை அப்போது இருந்த ஆட்சி அமைத்தது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரை 1973-லே அரசுக்கு வந்தது. 1973-லே குழுவின் பரிந்துரை அரசுக்கு வந்தும் நண்பர் ரகுமான்கான் கட்சி ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் 1973-ல் இருந்து 1976 வரையில் வழக்கு மன்றங்களைப் புதிதாக ஆரம்பிப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் அதை அப்படியே கிடப்பிலே போட்டு விட்டது. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே தான் இன்றைக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட நீதிமன்றங் களை அமைக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்பதை நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு சென்னை உயர்நீதி மன் றத்தைப் பொறுத்தவரையில், நீதி வழங்க வேண்டிய நிலை யிலும் இருக்கிறது. நீதி நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டிய நிலையிலும் இருக்கிறது. அதோடு கூட, பாண்டிச்சேரி மாநி லத்திற்கும் சேர்த்து நீதி, நிர்வாகம் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப் பில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தில் இருக்கும் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 25. ஆனால் 19 நீதிபதி கள் தான் அங்கே பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், சாதாரணமாகச் சொல்வார் கள். “ஜஸ்டிஸ் டிலேயிட் இஸ் ஜஸ்டிஸ் டினைடு” என்று. தாமதப்பட்ட நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்று பொருள். எனவே தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகளை எல்லாம் உடனடியாக முடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே காலியாக இருக்கும் ஆறு இடங்களுக்கும் நீதிபதிகளை நியமிக்க அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, நீதிபதிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் குறை வாக இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட் தலைமை நீதிபதிக்கு ரூ. 4,000 சம்பளம் என்றும், மற்ற நீதிபதிகளுக்கு ரூ. 3,500 என்ற நிலையிலும் இருக்கிறது. இவர்களிடமிருந்து அதிகமாக சம்ப ளம் வாங்குகிறவர்கள் எத்தனையோ பேர் இன்றைக்கு இருக்கி றார்கள். இன்றைக்குப் பல்வேறு நிலையில் இருப்பவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். ‘They should be above suspicion and they must be like Caesar’s Wife’ என்று சொல்வதிலே பொருள் ஏதும் இல்லை. எனவே,

[திரு. சே. குப்புசாமி]

[1984 மார்ச் 31]

நீதிபதிகள் நேர்மையாகவும் நியாயமாகவும் நீதி வழங்க வேண்டுமானால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னையில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய பலபேர் சொன்னார்கள். உச்சநீதிமன்றத்தின் கிளை குறித்து 1972-லேயே அரசால் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 1978-ம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் மத்திய அரசுக்கு அந்தப் பிரிவு இங்கே சுட்டாயமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற அவசியம் குறித்து கடிதம் எழுதப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே 1981-ல் மத்திய அரசு ஜஸ்வந்த் சிங்குமுவை உத்தரப் பிரதேசத்தில் ஒரு பிரிவு அமைப்பது குறித்து மட்டும் மைய அரசு ஆணையிட்டது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் சென்னையில் ஒரு பிரிவு அமைப்பது குறித்து 1973-லிருந்து தொடர்ச்சியாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அது குறித்து மைய அரசு ஆணையிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், மேற்கு மாநிலங்களில் மட்டும் பிரிவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கமிஷன் நியமித்ததை இந்த அரசு கடுமையாகச் சாடியது. அதற்குப் பிறகு தான் 1983-ல் ஒரு கமிஷன் அமைத்தார்கள். தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், கௌஹாத்தி, மத்திய பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் உச்சநீதிமன்றப் பிரிவுகளை அமைப்பது குறித்த ஆய்வை மைய அரசு செய்வதற்கு ஆணையிட்டது. 1984-ல் அந்தக் கமிஷன் சென்னைக்கு வந்து விசாரித்தது. இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் According to the Constitution, all States are equal. It contemplates equality among all the States. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கிறபோது வடமாநிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும், கிராமப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் கூட நியாயங்களை தங்கள் பகுதியிலேயே பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறபோது தென்மாநிலங்கள் முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலையில் மத்திய அரசு நடந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட முடியும். இதற்குக் காரணம் என்ன வென்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே நம்முடைய நியாயமான கோரிக்கையை மைய அரசு நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம், தமிழ்நாட்டு மக்களும் பயன்பெறுகிற வகையில் செயல்பட வேண்டும். அதைப்போலவே சென்னை நகரத்திலுள்ள உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளையும் மதுரையில் அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் இந்தக் குரல் ஒரு மித்த குரலாக தமிழக மக்களின் ஏகோபித்த அபிப்பிராயமாக இருப்பதால் மைய அரசு உடனடியாக தமிழ்

1984 மார்ச் 31]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

நாட்டில் உச்ச நீதி மன்றத்தின் ஒரு பிரிவையும், மதுரை நகரில் உயர்நீதிமன்றத்தின் ஒரு பிரிவையும் அமைத்துத்தர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்து, இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை மதுரையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைச் சலபமாக நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இன்றைக்கு மத்திய அரசு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை மற்ற மாநிலங்களுக்கு மாற்றுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, இந்த உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மற்ற இடங்களுக்குப் போவதில் சிரமம் இல்லை. சென்னையில் இருக்கிற ஜட்ஜ் மதுரைக்குச் செல்வதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஆகவே நம்முடைய அரசு இதிலே விரைந்து ஒரு முடிவினை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்டகிரேட்டட் ஜூடிஷியரி முறையை உருவாக்க வேண்டும். இந்த ஒருங்கிணைப்பு நடவடிக்கையில் இரண்டாம் வகுப்பு நடுவர்களை முதல் வகுப்பு நடுவர்களாக உயர்த்தி, அவர்களை டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் அந்தஸ்துக்குக் கொண்டுவந்து 'ஈக்குவலைஸ்' செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது அங்காங்கே சிறு வழக்குகள் எல்லாவற்றையும், அல்லது அவர்களுடைய அதிகாரத்திற்குள் வருகின்ற இடங்களில் வருகின்ற வழக்குகளை அவர்களே விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கும் போது வழக்குகள் விரைந்து முடிக்கப்படும். ஆகவேதான் இந்த ஒருங்கிணைப்பு ஜூடிஷியரி முறையைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் முனைந்து நடவடிக்கை எடுத்தோம். ஏன் இன்னும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை என்று தெரியவில்லை. விரைவிலே அதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 16,000 வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே சிலர் திறமை இல்லாதவர்களாக இருக்கலாம்; பலர் நல்ல திறமை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே புதிதாக நீதிபதிகளை நியமிக்கும்போது அல்லது அரசு வழக்கறிஞர்களான ஏ.பி.பி-க்களை நியமிக்கும்போது இந்த 16,000 வழக்கறிஞர்களிலிருந்து நியமிக்க வேண்டும். மற்றத் துறைகளிலிருந்து இங்கே கொண்டுவந்து நீதிபதிகளாக நியமிக்கும் பழக்கத்தை அரசு கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குக் காரணம் அவர்கள் முற்றிலும் சட்டத் துறையில் பயிற்சி பெறாதவர்கள். ஃபிஷர்ஸ், பாரஸ்ட், அனிமல் ஹஸ்பண்டரி போன்ற துறைகளிலிருந்து வருகின்றவர்கள் பி.எல். படித்திருந்தாலும் தீர்ப்பு அளிக்கக் கூடிய பயிற்சி இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் நீதிபதிகளாக நிய

[திரு. கே. குப்புசாமி] [1984 மார்ச் 31]

மிக்கும்போது எதிர்சாலத்தில் நீதித் துறையின் தரம் எந்த அளவுக்குக் குறைந்துபோகும் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்திவிட்டு, திறமையான வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களிலிருந்து தேர்வு செய்து நியமிக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற காலி இடங்களுக்கும், இனிமேல் வருகின்ற இடங்களுக்கும்—முன்சீப்பாக இருந்தாலும், மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக இருந்தாலும்—வழக்கறிஞர்களிலிருந்து தேர்வு செய்து, நீதிபதிகளாக நியமிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பிற துறைகளிலிருந்து பிற அலுவலகங்களிலிருந்து, நீதித் துறைக்குத் தொடர்பு இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றவர்களை அவர்களுடைய தாய்த் துறைக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, பயிற்சி பெற்ற வழக்கறிஞர்களை இந்த இடத்தில் நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு டைரக்ட்ரேட் ஆஃப் பிராசிகியூஷன் என்ற ஒரு துறையை விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது ஒரு கேஸ் 'அக்யூட்' ஆனால் அதை அப்பீல் செய்ய வேண்டுமா, விட்டுவிடலாமா என்பதுபற்றி காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இல்லை என்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் இருக்கிற ஒரு கிளார்க் முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சட்டத்தைப் பற்றிய பயிற்சி கிடையாது. அதனால் அவர்களால் சரியான முடிவுக்கு வர முடியாது. இந்த சங்கடமான நிலையைத் தவிர்க்க, வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு தனி 'டைரக்ட்ரேட் ஆஃப் பிராசிகியூஷன்' அமைக்கப்பட்டால் அவர்கள் சட்டம் தெரிந்தவர்கள் என்பதால், அந்த கேசை நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து பார்த்து, முடிவு எடுக்க வசதியாக இருக்கும். அரசு இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் அமுல்படுத்தவில்லை, இதைச் செயல்படுத்த விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் துறைக்கு பொறுப்பாக ஹைகோர்ட் ரிட்டயர்டு ஜட்ஜ் அல்லது டிஸ்டிக்ட் ஜட்ஜ் அல்லது நல்ல சீனியர் அட்வகேட் நியமிக்கப்படலாம். அந்த வகையிலே இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இப்போது தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் அதிகமான வாய்ப்பு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வேறு எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், பெண்களுக்கு இந்த அளவுக்கு இல்லை. குறிப்பாக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பெண்களுக்கு எடுத்திக் கொடுத்திருக்கிற சலுகைகள், வேலைவாய்ப்புகள் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை என்று உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஆனால் நீதித் துறையில் அசிஸ்டன்ட் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர், டிஸ்டிக்ட் முன்சீப், டிஸ்டிக்ட் ஜட்ஜ், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் போன்ற

1984 மார்ச் 31]

[திரு. கே. குப்புசாமி]

பதவிகளில் பெண்கள் அதிகமாக நியமனம் பெறும் வாய்ப்பைப் பெறவில்லை. இந்தப் பதவிகளிலும் பெண்கள் அதிகமாக இடம்பெற தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சில குற்றங்களை பெண்களே விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

For example, offences of rape, adultery, kidnapping, child labour maintenance, outraging modesty, molesting, acceptance of dowry immoral traffic, begging, இது போன்ற குற்றங்களுக்கு எல்லாம் ஸ்பெஷல் கோர்ட் ஏற்படுத்தி, அதில் பெண்களை நீதிபதிகளாகப் போட வேண்டுமென்றும் அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விரைவாக இந்த வழக்குகளை எல்லாம் முடிப்பதற்கு, நல்ல நீதி, மக்கள் எதிர்பார்க்கின்ற சமுதாய நீதி கிடைப்பதற்கும் இது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு வழக்கறிஞர்கள் வெல்பேர் பண்டு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு கோர்ட் பீசோடு சேர்த்து ஒரு சிறு தொகையை வசூல்செய்து, அதை இந்த ஃபண்டுக்குக் கொடுக்கலாம். இப்படி வறுமையிலே வாடுபவர்கள், முதியோர்கள், தொழிலை விட்டு வந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் உதவி செய்கிற எண்ணத்தோடு, இந்த கோர்ட் பீசோடு வசூல் செய்து, பார் கௌன்சிலில் கொடுத்து, அட்வகேட் வெல்பேர் பண்டு என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சீறிய முறையில் செயல்படவேண்டுமென்றால், இந்த அட்வகேட் வெல்பேர் ஸ்கீமிற்கு அரசு எல்லா உதவிகளையும் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பழனியைப் பொறுத்தவரைக்கும், இந்த ஆண்டு ரூ. 11 இலட்சத்தில் முன்சீப் கோர்ட் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்ததற்காக நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பழனியில் முதல் வகுப்பு—‘ஃபர்ஸ்ட் கிளாஸ்—மாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்’ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கம்பத்திற்குப் பக்கத்தில் உக்தமபாளையத்தில் ஒரு கோர்ட் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து, எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. உமாநாத்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சிறை மானியக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், இந்த மாநிலத்தில் உள்ள 119 சுப்-ஜெயில்களையும் சிறைத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டது ஒரு நல்ல காரியம் என்பதை முதலில் குறிப்பிட

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

விரும்புகிறேன். ஆனால் எந்த நோக்கத்திற்காக, அந்த சப்-ஜெயில்களை சிறைத்துறைக்கு மாற்றவேண்டுமென்ற கேட்டோமோ, அதாவது அந்த கைதிகளுடைய கண்டிஷனை இம்பீரூவ் பண்ணுவதற்கு—அந்த நோக்கம் நிறைவேறியதாக எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி, இல்லை. ஆகவே அதனுடைய பாலோ-அப் ஆக்ஷன்-அவர்களுக்கும் இந்த கண்டிஷன்ஸ் எக்ஸ்டண்ட் பண்ண வேண்டுமென்ற முறையில் பாலோ-அப் ஆக்ஷன் உடனடியாக எடுப்பதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு பதில் கூறுகிறபோது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், பதில் சொல்வார்கள், என்று நினைக்கின்றேன். காரணம் சப்-ஜெயில்களில் ஆயிரக்கணக்கான கைதிகள் அதிலே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

1983-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் அனைத்து சிறைகளிலுள்ள கைதிகள் உண்ணாவிரதம் இருந்தது பற்றி விவாதத்தில் பதில் கூறுகிறபோது, அமைச்சர் அவர்கள் அன்று கூறினார்கள்—சிறை விதிகள்—‘ஜெயில் மானுவல்’ திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவைகள் அமுலுக்கு வந்தால், கைதிகளின் பெரும்பாலான குறைகள் நிச்சயமாகத் தீரும் என்றும் சொன்னார்கள். அது அச்சகத்திலே அச்சடிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அது கூறி, பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அச்சடிக்க முடியவில்லை, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டில் இன் பிரிண்ட் என்று இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான கைதிகளின் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற இந்த முக்கியமான விஷயத்தில் இவ்வளவு மெத்தமான போக்கை எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது, இப்போதாவது, ஒரு கெடு சொல்லி, இவ்வளவு மாதத்திற்குள் இது வெளிவரும். அமுல் படுத்தப்படும் என்று ‘டெபன்ட் கமிட்மெண்ட்டை’ சொல்ல வேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம் என்பதை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். சிறைக்குள் நடக்கும் மரணம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறைக்குள் நடக்கும் மரணங்கள் சிறை அதிகாரிகளின் மன்னிக்க முடியாத அலட்சியப் போக்கினால் நடந்திருக்கின்றன. பிராம்பட் ஆக, உடனடியாக கவனிக்கப்படாமல், அலட்சியப்படுத்துவதால், மரணங்கள் ஏற்படுகின்றன. மரணங்கள் சம்பந்தமாக எனக்கு வந்த ஒரு தகவலைப் பற்றிச் சொல்கிறேன்.

வேலூர் மத்திய சிறையில், பாபு என்ற கான்விக்ட் நம்பர் 1313 என்பவர்—மோகனா இளம் மனைவி, சுரேஷ் கைக்குழந்தை, இவர்களுக்கு வேறு ஆதாரம் கிடையாது, அந்த பாபு என்பவ

1984 மார்ச் 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

எப்பருக்கு 15-3-1984 வியாழனன்று, நள்ளிரவு 12 மணி அளவில் நெஞ்சு வலி வந்துவிட்டது. அவர் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். மற்ற பிரிசினர்ஸ் எல்லாம் சத்தம் போட்டு கத்தினார்கள். கேட்டு திறக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏராளமாக சத்தம் போட்டுப் பார்த்தார்கள். ஆனால் எந்த அதிகாரியும் வரவில்லை. அவன் துடித்து, அப்படியே மயங்கிவிட்டான். வாயில் நுரை தள்ளியது. பேதியும் ஏற்பட்டது. இதைக்கண்ட மற்ற கைதிகள் எல்லாம் அலறினார்கள். கோஷம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு இரண்டு மணி நேரம் கழித்து, அதிகாரிகள் வந்து அன்ன நடை போட்டு, பிறகு வேலூர் மருத்துவமனைக்குத் தூக்கிச் சென்றார்கள். 12 மணிக்குச் சத்தம் போட்டால் 2 மணிக்கா வருவது?

There the Doctors said “We will not accept the Dead Body and it is a serious matter”.

(பிற்பகல் 12-10)

எனவே அந்தமாதிரி வேலூர் மருத்துவமனை அதிகாரிகள் அதை மறுத்து விட்டார்கள். “பிணத்தையா எங்களிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள்” என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டார்கள். The doctors have refused. சிறை அதிகாரிகளின் மனிதத் தன்மையற்ற போக்கினால், ஒரு இளம் பெண் ஒரு கைக்குழந்தையுடன், இன்று அனாதையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றார்.

What does the Government propose to do for the family—I do not know. எனவே, இதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகின்றது என்று யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அதேமாதிரி, மதுரை மத்திய சிறையில் சிவன் கோனார். நான் ஒன்றிரண்டு சாம்பிள்ஸ்தான் சொல்கிறேன். இந்த ஆட்டிட்டியூட் மாற்றப்படவில்லை. அதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்றால், This will continue.

மதுரை மத்திய சிறையில் சிவன் கோனார் என்ற ஆயுள் தண்டனைக்கைதி. அவனுடைய மனைவி இறந்து விட்டாள். 10 வயது மகள் ஜெயா கிரிஷ்டியன் மிசினரிலே படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். இந்தக் கைதியை, மதுரை மத்திய சிறை சூப்பிரன் டெண்டென்ட் குணசேகரன் லைபர்சை வெளியே வேலைக்குக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று சொன்னால், I do not know the correct position அந்த லைபரை சூப்பிரன் டெண்டென்ட் வீட்டிற்கு வேலைக்காகக் கொண்டு போனார்கள். வேலை செய்யும்போது அங்கே தவறி விழுந்து செத்துப் போனான் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது ஜெயா என்கிற 10 வயது

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

பெண்ணுக்கு அப்பா இல்லை. அம்மா இல்லை. இன்றைக்கு அந்தப் பெண் அனாதையாக இருக்கிறது. இன்னும் பல உதாரணங்களைக் கூறமுடியும். நேரம் இல்லை.

But I am giving a few examples to tell you, how the attitude of the Officials is. அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருகிறபோது, பிராம்ப்டாக இண்டர்வீன் பண்ணி, ஒரு ஹ்யூமன் லைப் நம்முடைய கஸ்டடியிலே இருக்கிறது என்ற முறையிலே கவனிக்காததின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட மரணங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த மாதிரி வேறு கேஸ்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி நான் தனியாகக் கொடுக்கிறேன். என்னிடம் இதற்கெல்லாம் R.D.O. Inquest, Police Inquest, பஞ்சாயத்தார் என்றெல்லாம் சொல்லாதீர்கள்.

Because we know what those inquests are. பஞ்சாயத்தார், ஜெப்சியல் என்கொயரிக்குப் போனதெல்லாம் எப்படி வந்தது என்பது தெரியும்.

Even in the Post-Mortem report the Doctor has to say something different. அதனால், இதில் உள்ள சீரியஸ்னசைப் பார்க்க வேண்டும். விஷயம் என்ன என்றால் சிறைகளில் காலாகாலத்தில் சிகிச்சை செய்யாததினால் அல்லது சட்ட விரோதமாக அதிகாரிகள் வீட்டிலே உள்ள வேலைகளுக்கு கொண்டுபோனதால் ஏற்படும் ஆக்கிடென்ட்ஸ், அதன் விளைவாக ஏற்படக் கூடிய சாவுகள் பல இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் மறைக்கப்படுகின்றன. ஆர்டினரி ரொட்டின் டெத்தாகச் சொல்லப்படுகிறது. அரசு மட்டத்தில் ஆழமாகப் பார்க்காமல், இது சாதாரண சாவு என்று எண்ணுவதால் பல கைதிகள் பரிதாபகரமாக காக்காய் போல் சாகும் அபாயம் உள்ளது என்று நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சி சிறையில், 28-10-1979 அன்று மாரியப்பத் தேவர் மரணம் பற்றி, முருகேசன் கமிஷன் தீர்ப்பு கூறியது. அதாவது மாரியப்பத் தேவர் தானே துர்க்குப் போட்டுச் செத்தார் என்பதை ஏற்க முடியாது; அவர், மாரியப்பத் தேவர் மிருகத்தனமாக அடிக்கப்பட்டார் என்பதும் அவர்களுடைய பைண்டிங்ஸ். இதிலேயிருந்து என்ன பொருள்.

That it is a down-right murder. அதாவது தற்கொலை அல்ல. அடிக்கப்பட்டார் என்று இரண்டு பைண்டிங்ஸ் இருக்கிறது. அப்படி என்றால், அவர்கள் அடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று அவருடைய தீர்ப்பிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது. அதற்குப் புலன் விசாரணை செய்த போலீஸ், இந்தக் கொலை செய்த Assistant Jailor Sylvester ஏன் 302 செக்ஷனிலே இன்றையதினம் வரையிலும் கைது

1984 மார்ச் 31]

[திரு. .ரா உமாநாத்]

செய்யவில்லை? ஏன் பிராசித்தியூப் பண்ணவில்லை? போலீசாரால் துப்பு கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்றால் நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்.

நேற்றுதான் ஆளும்கட்சி சார்பிலே பேசுகின்றபோது, போலீஸ்பற்றி, அவர்களுடைய திறமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பெங்களூரிலே போய் குற்றவாளியை கண்டுபிடித்தனர், திருட்டுப் போன சாமியின் மனைவியை லண்டனில் கண்டுபிடித்தனர், திருட்டுப்போன சாமியை அமெரிக்காவிலே போய் கண்டுபிடித்தனர். உலகத்தில் போய் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்ற போலீஸ் நம்ம ஊரிலே நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கொலையைப் பற்றி, இந்த ஜூடிசியல் என்கொயரியினுடைய சர்ட்ட்டென் கன்குலுசன் அவர்களுடைய இன்வெஸ்டிகேசனிலே இந்தக் கொலையைப் பற்றி சொன்ன பிறகும், இது வரைக்கும் ஏன் அந்த Assistant Jailor Sylvester-ஐ 302-ல் பிடிக்கவில்லை. ஒரு கொலைகாரனை வேண்டும் என்று இன்றைக்கு வெளியில் விட்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த அசிஸ்டென்ட் ஜெயிலரை 302-ல் கைது செய்ய வேண்டும். There is value for human life என்று சொன்னால், That is an essential thing என்ற முறையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சில நல்ல முடிவுகளையும் உத்தரவுகளையும் அரசாங்கம் போட்டுள்ளது. உதாரணமாக உணவின் அளவை அதிகப்படுத்தியுள்ளீர்கள்; கைதிகளின் குறைகளை அறிய இரகசிய பெட்டிகள் வைத்து, செஷன்ஸ் நீதிபதிதான் அதைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்துள்ளீர்கள். ஆனால் இவைகள் அமல்படுத்தப்படுகிறதா என்றால், இவைகளை அமல்படுத்துவதற்கு ரத்தத்திலேயே ஊழல் ஊறிப்போன ஒரு அதிகார இயந்திரத்தை நம்பித்தான் இருக்கிறீர்கள். அது சரிவர அமல்படுத்தப்படுமா, இம்பிளிமென்ட் செய்யப்படுமா என்பதே கருவியில் குவஸ்டின் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உங்களுடைய உத்தரவுகள் இந்த அதிகாரிகளுடைய ஊழல் சம்பாத்தியத்தை பாதிக்குமானால், அவர்களுடைய திருட்டை பாதிக்குமானால், அவர்களுடைய லஞ்சத்தை பாதிக்குமானால், உங்களுடைய உத்தரவுகளை முதலிலே தகர்த்தெறியக்கூடியவர்கள் அந்த அதிகாரிகள்தான். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பண்ணக்கூடிய அதிகாரிகளே முதலில் அதை தூக்கி எறிவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவர்களுடைய கையிலே இந்தப் பொறுப்பை கொடுப்பது என்பது பூனையின் கையிலே கிளியைக் வளர்த்துக் கொடுத்தேன் என்று சொல்வார்களே அது போலத்தான் ஆகும். அதுதான் இப்பொழுதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சிறையிலே நடக்கும் ஊழல் சம்பந்தமாக இந்தியச் சிறைகளைப் பற்றி கும்புகம்சந்தா என்கின்றவர் சமீபத்திலே ஒரு ஆய்வு செய்து, லஞ்சம், ஊழல், திருட்டின் ஊற்று சிறைகளிலே

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

எவ்வளவு என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். உணவு, சிறை வாயில் கதவு, கைதிகளுக்கு வாட்டு ஒதுக்குவதில், கைதிகளுக்கு வேலை ஒதுக்குவதில், தண்டனையை குறைக்க மார்க் அளிப்பதில் அதாவது ரெமிஷன், ஆஸ்பத்திரிகளிலே கைதிகள் அட்மிஷன், பேட்டி, இண்டர்வியூ கொடுப்பதில் ஊழல் என்று இந்தத் துறையிலேதான் பயங்கரமான ஊழல்களுக்கு இடம் தரப்படுகின்றன என்று கும்பகம்தா என்கிற பெண் பத்திரிகையாளர் குறிப்பிடுகிறார். டெல்லியிலே இருக்கும் தீஹார் சிறைச்சாலையில் உள்ளது போன்ற அளவுக்கு, அந்த அளவுக்கு இங்கே ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு அங்கே ஊழல் இருக்கிறது என்று அந்த அம்மா அவர்கள் சொன்னதைப் போல, But I am not comparing the I. Gs. and Officers here டெல்லி தீஹார் சிறையைப் பற்றி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இந்த ஊழல்களை விரிவான கணக்கு போட்டு, அதிகாரிகளுக்கு கிடைக்கும் தோராயமான தொகையை அந்த ஆய்வாளர் கொடுப்பது—ஐ. ஜிக்கு மாதம் 1 இலட்சம், சூப்பிரண்டெண்டெண்டுக்கு 70,000 லிருந்து 75,000, ஜெயிலர் 50 ஆயிரத்திலிருந்து 60,000 உதவி ஜெயிலர் சில ஆயிரங்கள், ஜெயிலிலே இருக்கக்கூடிய அந்த டாக்டருக்கு 15,000 இப்படி இருக்கிறது. இது தீஹாரில். இங்குள்ள ஐ.ஜி. பற்றி நான் சந்தேகம் கூறவில்லை. தீஹார் ஜெயில் அளவுக்கு தமிழகத்தில் ஊழல் உண்டு என்று சொல்லவில்லை. அது இண்டர்நேஷனல் ஜெயில். இண்டர் நேஷனல் கைதிகள் எல்லாம் வருகிற அளவுக்கு இருக்கின்ற ஒரு ஜெயில். ஆனாலும் தமிழக சிறைகளிலேயும் எந்த அளவிற்கு நடைபெறுகின்றது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுரைச் சிறையிலே காண்டிராக்ட் மூலமாக விறகு வாங்கப் படுவதாக கணக்கு எழுதுகிறார்கள், பணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் விறகு வாங்கப்படவில்லை. சிறைச்சாலை கால்பவுண்டிற்குள் இருக்கும் மரங்களை வெட்டி பயன்படுத்துகிறார்கள். நான் சில மரங்களின் நெம்பர்களைச் சொல்கிறேன். மரம் நெம்பர் 51 வேப்ப மரம், மரம் நெம்பர் 185 புளிய மரம், மரம் நெம்பர் 10, ஏ. பி. (குறுக்கீடு) ஆதாரத்தோடு சொன்னால் தானே உங்களுக்கு நல்லது. அதே போல மரம் நெம்பர் 2-பி வாகை மரம். இப்படி இன்னும் சில மரங்களின் பட்டியல் என்னிடத்திலே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மரங்களை வெட்டி விறகாக சமையலுக்குப் பயன்படுத்திவிட்டு விறகு சாண்டிராக்ட் மூலம் வாங்கியதாக கணக்கு எழுதி, பணம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இது ஏராளமாக அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. சூப்பிரண்டெண்டெண்டின் உத்தரவு இல்லாமல் அந்த மரங்கள் அங்கே வெட்டப்பட முடியாது.

அதே போல மதுரை ஜெயிலர், இண்டர்வியூ கொடுப்பதற்காக கைதிகளின் உறவினர்களிடம் இலஞ்சம் வாங்குவதாக பரவலாக என்னிடம் கம்பெனியின்ட் வந்திருக்கிறது. பத்தாண்டு களாக அவர் அங்கே இருக்கிறார். பிறகு அவருக்கு டிரான்ஸ்பர் உத்தரவு வந்தது. ஆனால் அவர் இங்கு வந்து டிரான்ஸ்பர்

1984 மார்ச் 31]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

உத்தரவை ரத்து செய்துவிட்டு, மதுரையிலேயே வாங்கிக் கொண்டார். இப்போது மதுரையிலேதான் இருக்கிறார். சிறைக் கைதிகளுக்கு ஓரளவிற்கு எங்காவது நம்பிக்கை இருக்கும் என்றால், அது மேலிடத்தில் தான் இருக்கும். ஆனால், மாற்றல் உத்தரவை மேலிடத்திற்கே வந்து மறுபடியும் மாற்றிச் செல்கிறார் என்று சொன்னால், அந்தக் கைதிகளுக்கு மேலிடத்திலும் நம்பிக்கை இருக்காதே.

அடுத்து திருச்சி சிறை. திருச்சி சிறை சூப்பிரண்டென்டென்ட் தன்னுடைய மகனுடைய திருமணத்திற்காக, தனக்குத் தேவையான இரண்டு கட்டில்கள், 4 சாய்வு நாற்காலிகள், ஒரு டேபிள், ஒரு டைனிங் டேபிள், ஒரு புளுக் மெத்தை, இவைகளை சிறையிலேயே தயாரித்து எடுத்துச் சென்றதாக எனக்கு தகவல்கள் வந்துள்ளன. உணவுத் துறையில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள், அனைத்துச் சிறைகளிலும் திருடப்படுகின்றன. நான் இந்த பாயின்ட்டுக்களை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த பூதாசுரமான ஊழல் வருமானம் பாதிக்கப்படும் என்பதால் உங்களுடைய உத்தரவுகளையும், பஞ்சாயத்து கமிட்டிகளையும் செயல்படுத்துவதற்கு எப்படி விடுவார்கள்? அவர்களுக்கு வரக்கூடிய பயங்கரமான வருமானத்தின் மீது கை வைக்கப்படுமானால், சிறைக் கைதிகளின் பஞ்சாயத்தை பங்ஷன் பண்ண அவர்கள் விட மாட்டார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20)

ஒரு சாம்பிள் சொல்கிறேன். மதுரை சிறை பஞ்சாயத்து 7-4-82-ல் அமைக்கப்பட்டது. அங்கத்தினர்கள், கருப்பையா, அய்யாவு ஆகியோர்களை அந்தக் கமிட்டி அமைத்து 15 நாட்களுக்குள் டிரான்ஸ்பர் பண்ணிவிட்டார்கள். டிசிப்ளிள் என்ற பிரிடெக்ஸ்ட் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அழகர் என்பவர், மெம்பர் வேலூருக்கு மாற்றப்பட்டார். ராஜேந்திரன் என்ற மெம்பர் சேலத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். ராமசாமி என்ற மெம்பர் திருச்சிக்கு மாற்றப்பட்டார். இப்படி அந்த கமிட்டி குளோஸ் பண்ணப்பட்டது. திருச்சி சிறையிலே 12 உறுப்பினர்கள். ராமசாமி இங்கேயிருந்து எப்படி மாற்றப்பட்டாரோ அங்கேயிருந்தும் மாற்றப்பட்டார். ஜயாக்கண்ணு மாற்றப்பட்டார். இவர்கள் எல்லாம் ஜெயில் கமிட்டி மெம்பர்ஸ். இப்படி இரண்டு பேர்களை மாற்றிய பிறகு மற்ற 7 பேர்களும் They became inactive பயந்து விட்டார்கள். நமக்கும் டிரான்ஸ்பர் வரும்போல் இருக்கிறது என்று சொல்லி தங்களுடைய குடும்பங்களைப் பார்ப்பது கஷ்டமாக இருக்குமே என்று சொல்லி He made the whole Committee inactive, by giving some conditions to them. அதை பயன்படுத்தி திருச்சி ஜெயில் சூப்பிரண்டென்டென்ட் அந்த கமிட்டியிலே உள்ள 3 பேர்களை விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக ஏதாவது கன்ஷன் கேட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை டெவலப் பண்ணுவது, It makes the whole Committee infructuous. அரசாங்கம் நல்ல உத்தரவைத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

தான் போட்டிருக்கிறார்கள். I am happy. பாக்ஸ் வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்ன யோசனையை கவர்ன்மென்ட். அக்சப்ட் பண்ணி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது தான் நடக்கிறது. ஆனால் திருச்சி சிறையினுடைய அபாயம் என்னவென்றால் அங்கே 17 பேர்களை தன்னுடைய சைட் என்கிற முறையில் ஸ்பிளிட் பண்ணி சூப்பிரண்டென்டென்ட் வைத்திருக்கிறார். எந்த நேரமும் அந்தச் சிறையிலே கிளாஷ் ஏற்படக் கூடிய அபாயம் உண்டு.

சிறையிலே குறைகளைப் பற்றிய மனுக்களைப் போட பெட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. செஷன்ஸ் நீதிபதி அதைத் திறக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நான் எக்சாம்பிள் சொல்கிறேன். திருச்சி மத்திய சிறையில் —மற்ற சிறைகளிலும் அப்படித் தான் இருக்கிறது—உள்ள பெட்டிகளில் ஜனவரி மாதம் மனுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. 3 பாக்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். சிறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட மரப் பெட்டி. அதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறை அதிகாரிகளே அதனுடைய அடிப் பலகையின் ஆணியை எடுத்து அதைத் திறந்து About 300 petitions were stolen by the officials. நல்லது செய்வதற்கு மந்திரி உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே அவர்கள் விடுவார்களா? அவர்கள் வருமானத்தின்மீது கைவைக்கிற போது அவர்கள் அதனுடைய ஸ்கூளுக்களை எல்லாம் திறந்து பெட்டிஷன்களை தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். You are dealing with the officers who are stealing. The officers who are supposed to control the offences themselves steal. 300 பெட்டிஷன்களைத் திருடியிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த பாக்ஸ் வைத்த நிலைமை என்ன ஆகும்? ஒன்று அவர்கள் விரும்பிய பெட்டிஷன்கள் போகட்டும் என்று சொல்லிப் போகும், அல்லது பெட்டிஷனே இருக்காது.

என்னுடைய யோசனை கைதிகளுடைய பஞ்சாயத்து மெம்பர்களை மாற்றுவது என்றால் அமைச்சர் அனுமதி தேவை என்ற உத்தரவு வேண்டும். நாட் தட், ஐ. ஜி. யினிடத்திலே கான்பிடன்ஸ் இல்லை என்பது இல்லை. அந்த குவஸ்டின் இல்லை. After all he is part and parcel of the official machinery. என்ற நம்பிக்கையில் பார்க்க முடியும் என்று சொல்கிறேன். அந்த பஞ்சாயத்துக் கமிட்டியிலே இருக்கக் கூடிய மெம்பர்களை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒரு ஸ்டிபுலேஷன், அமைச்சருடைய அனுமதியின் பேரில்தான் செய்ய வேண்டும். பாக்ஸ் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் உலோகத் தகடுகளைக் கொண்டு ஒரு பாக்ஸ் வைக்க வேண்டும். அதனுடைய சாவி செஷன்ஸ் நீதிபதியிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். கைதிகளுடைய பார்வையில் அந்த பாக்ஸ் பிளாக்கிற்குள்ளே வைக்கப்பட வேண்டும். வெளியிலே இருந்தால்தான் இந்த மாதிரி நடக்கிறது. போஸ்ட் பாக்ஸ் மாதிரி வைத்து விட்டால் —கையை விட்டாலும் உள்ளிருந்து அதை எடுக்க

1984 மார்ச் 31] [திரு. ரா. உமாநாத்]

முடியாத நிலைமை இருக்கும் ஆகவே தகடுகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட பர்க்கை வைக்க வேண்டும். நான் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன், இந்த அபாயத்தைத் தடுப்பதற்காக. பெட்டர் யோசனை இருந்தால் தாராளமாக செய்யுங்கள். நீங்கள் போட்ட உத்திரவுகள், வசதிகள் கைதிகளுக்கு கிடைக்க உத்திரவாதம் செய்யத்தான் போன செசனில் இதை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்காக நான் சஜ்ஜிஸ்ட்டு செய்தேன். எம்.எல்.ஏ.க்கள் உள்ளிட்ட ஆலோசனைக் குழு சிறை மட்டத்திலே அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். இது வரைக்கும் அது நடக்கவில்லை. இப்படி இருந்தது என்று சொன்னால் அப்போதைக்கு அப்போது அந்தப் பிரச்சினைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் குறைந்து உங்களுடைய உதவி அவர்களுக்கு பலன் தரக்கூடிய அளவில் இருந்து இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆயுள் தண்டனை கைதிகள் 10 ஆண்டுகள் பூர்த்திச் செய்யப் பட்டால் விடுதலை சம்பந்தமாக, இதை தீர்ப்பதற்காக 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஆலோசனைக் குழு கூட்டுவதற்கு உத்திரவு போட்டதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அது இப்படி once in fifteen days கூட்டுவது இல்லை, இப்போது அது தான் பொசிசன். கைதிகள் விடுதலைப் பரிசீலனையை ஒன்று, இரண்டு மணி நேரத்தில் முடிக்கிறார்கள். கூட்டும் போதும் just they spent one or two hours. ஒவ்வொரு கைதிகளின் நிலையை பரிசீலித்து முடிக்க சில நிமிடங்கள் கூட எடுப்பது இல்லை, ரொட்டினாக இப்படி விடுதலை விஷயங்கள் ஒரு சில நிமிடங்களில் முடிப்பது நல்லது அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி செயல்படும் முறை கண்டு தங்கள் மீது நம்பிக்கையை இழந்து இருக்கிறார்கள் கைதிகள். மேலும் ஒரு லேட்டஸ்டு உதாரணம் அந்த போர்டு கூடினாலும் என்ன நடக்கிறது என்றால் பழனியாண்டி தெம்பர் 50995 Trichy Central Jail, Probationary Officer, premature release செய்து விட்டார்.

The Probationary Officers and the R.D.O. recommended. குற்றம் நடந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கலெக்டர் recommended. கடைசியில் அவருக்கு அரசிடம் இருந்து என்ன வந்து இருக்கிறது என்றால் அவர் இன்னும் 5 வருடங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று வந்திருக்கிறது. பெயர் பழனியாண்டி, தெம்பர் 50995, Trichy Central Jail. குற்றம் நடந்த மாவட்டத்தில் உள்ள கலெக்டர் அவர்கள் கிளியரன்ஷ் கொடுத்த பிறகு இன்னும் 5 வருடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் I do not know how it happens. இந்த மாதிரி 2 வருடங்கள் இருக்கவேண்டும், மேலும் 3 வருடங்கள் இருக்க வேண்டும். இப்படி என்று பலது வருகிறது. ஆகவே இது எதனால் ஏற்படுகிறது என்று பார்த்து அதை rectify செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

கிறேன். ஆகவே அரசு அதில் மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது எப்படி நியாயம் ஆகும். ஆகவே இந்த ஆலோசனைக் குழுவின் செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் அட்வைசரி போர்டு 10 ஆண்டுகள் கழித்தவர்களைத் துரிதமாக விடுதலை செய்வதற்கும் அவசரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 18-12-1978-க்கு பின் ஆயுள் தண்டனைக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் 14 ஆண்டுகள் கட்டாயமாக பூர்த்தி செய்தால் தான் விடுதலைக்கு பரிந்துரை செய்யலாம் என்று சட்டத்தில் ஒரு செக்ஷன் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கொடுமையை தவிர்க்கவும் அவர்கள் விடுதலையை 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்வதற்கு நாம் அதிகாரம் பெறுவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதை மத்திய அரசு ஏற்கவில்லை. மீண்டும் அந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரோல் விஷயம். மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் பரோல் கேட்டபோது எல்லாம் நிச்சயமாக கிடைத்து இருக்கிறது. நான் அதில் குறையைச் சொல்ல மாட்டேன். Whenever I approached for various prisoners I got it. இப்போதுகூட லேட்டஸ்ட்டாக ஒன்றுக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதனால் தாராளமாக கொடுக்கிறார். எல்லா பிரிசனருக்கும். Who are all in need cannot approach through a M. L. A. கொடுக்கவேண்டும். அதிலே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. அதனால் இங்கே நாம் அப்ரோச் செய்ததில் டிபிகல்ட் இல்லை. போன செசனில் பரோலில் விடுப்பு விடுவதனை தாராளமாக்குவதை பரிசீலிப்பதற்காக Liberalisation of parole rules என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் கொள்கைக் குறிப்பைப் படித்துப் பார்த்தால் The old things still continue. அதிலே ஒன்றும் 'லிபரலைசேஷன்' பார்க்கவில்லை. இதுவரை சூப்பிரன்டென்டென்ட்டு அவசர லீவு கொடுத்துவந்தார். இப்போது போலீசை கேட்டுதான் அவசர விடுப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிபந்தனைகள் போட்டு இருப்பதால் தான் உண்ணாவிரதம் எல்லாம் நடந்து அதற்கு உங்கள் சார்பாக பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசின் சமாதானம் என்ன என்று கேட்டால் இப்படி விடுப்பில் போகிற சில கிரிமினல்கள் அவர்கள் மேலும் கிரிமினல் குற்றத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிற சம்பவத்தினால் போலீஸ் வெரிபிகேஷன் தேவை என்றுதான் சமாதானம். நான் கேட்கிறேன் அதனை லாஜிக்காகக் கொண்டு போனால் அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான குற்றங்களை கைதிகள் அல்ல நம் முடைய பிரஜைகளாலே டெய்லி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போது பிரஜைகள் இந்த மாதிரி கொலை செய்கிறார்கள். குத்தி விடுகிறார்கள் என்பதால் இந்த பிரஜைகள் எல்லோரை

1984 மார்ச் 31] [திரு. ரா. உமாநாத்]

யும் ஜெயிலுக்கு கொண்டுபோக முடியுமா? I want to stress that that logic will not apply properly to all. நான் சொல்வது என்ன என்றால் அதற்காக நாட்டிலுள்ள அனைத்து பிரஜைகளையும் கொண்டு போகமுடியுமா? குற்றம் செய்பவர்களை மட்டும் தண்டிப்பது தான் நியாயம். அது போன்று இவர்களில் யார் யார் விடுப்பில் போய் குற்றம் செய்தார்களோ அவர்கள் மேல் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். Under Criminal Law Office தண்டனை வாங்கிக் கொடுங்கள். ஆகவே சூப்பிரண்டெண்டென்ட் பார்த்து அவசர விடுப்பு கொடுப்பதற்கு பதிலாக போலீசை கேட்டு செய்வது என்பது எந்த பர்பசுக்கு நீங்கள் சொன்னீர்களோ அது சர்வ் ஆகாது. அதனால் நான் சொல்கிறேன்.

நான் குறிப்பைப் பார்த்தேன். ஜெயிலில் போடும் பத்திரிகைகள், தினமணி, இந்து என்று இருக்கின்றன. ஆனால் பார்ட்டி பேப்பரைப் பார்த்தபோது அண்ணா இருக்கிறது. இது நியாயம் அல்ல. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எப்போது நீங்கள் அளும் கட்சியினுடைய கட்சி பத்திரிகையைப் போட்டீர்களோ ஜெயில் காஸ்ட்டில், மற்ற எதிர்க்கட்சிகளுடைய கட்சி பத்திரிகைகளையும் போடுவது நியாயமானது ஆகும். அதை நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறை அடக்குமுறை விஷயத்தில் லேட்டஸ்ட்டாக ஒரு புகார். வேலூர் சிறையிலிருந்து மரண தண்டனை கைதிகள் ஏதோ ஒரு ரீட்ட் போட்டு இருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

I want the Hon'ble Minister to enquire. அந்த ரீட்ட்-க்கு அரசுக்கு நோட்டீஸ் வந்திருக்கும். கோர்ட்டு விசாரணையில் அதை பலன் இல்லாமல் செய்ய கைதிகளிடம் பொய் ஸ்டேட்மெண்டு வாங்க Mr. Vidyasagar, D. I. G. வந்தார் என்றும், பல கைதிகள் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்டு அதிகாரிகளுக்கு எதிராக போகவே ஆத்திரம் கொண்ட டி.ஐ.ஜி. வித்தியாசாகர் அந்த பஞ்சாயத்து மெம்பர்களை தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை 48 மணி நேரம் லாக் அப்பில் வைத்து the first action was to keep them under lock up for 48 hours. அப்புறம் என்ன நடந்தது பாருங்கள். லாக் அப்பில் வைத்த பிறகு அது வரை போடப்பட்டு வந்த சாப்பாட்டின் தரம் குறைந்து போய் விட்டது. இதை எதிர்த்து 26-2-1984-ல் உண்ணா விரதம் நடந்து இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

மார்ச் 10, 11, 12 தேதிகளிலும் அந்த ஜெயிலில் நடந்திருக்கிறது. பிறகு அந்தச் சிறை அதிகாரிகள் இறங்கிவந்து விட்டார்கள். அந்தச் சாப்பாட்டைப் பழைய மாதிரி கொடுத்தார்கள்.

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

அதைச் செய்தார்கள் என்று பார்க்கின்றபொழுது, இது உண்மை என்றால், This is sadism ஹைகோர்ட்டில் விசாரிக்கும் பொழுது, பிரஷர் கொடுத்து இம்மாதிரி செய்வது என்றால், 'It is contempt of Court. This involves that' மற்றவர்கள் துன்பத்தில் நாம் இன்பம் பெறுவது என்பது. Enjoying satisfaction at others' cost.

அடுத்து, கற்பழிப்பு, கொலை வழக்குகள் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. சமீபத்தில் மதுரை அருகே மாங்குளத்திலிருந்து 18 வயது பெண்ணை ஒரு லாட்ஜில் வைத்து எட்டு பேர் கற்பழித்துக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். நீதிபதிக்கு இவர்கள் தான் கற்பழித்தவர்கள். கொன்றவர்கள் என்று மனச்சாட்சிக்கு தெரிகிறது. இது நீதிபதி சொல்கின்ற அந்த ஜட்ஜ்மெண்டிலேயிருந்து பார்த்தால் தெரிகிறது. ஆனால் அவர் ஜட்ஜ்மெண்டிலே என்ன எழுதுகிறார் என்றால், அது பத்திரிகையிலே வந்தது. It is a fact. I am quoting from the judgement. The Judge is convinced. The Judge says : இந்த வழக்கில் விசாரணை செய்த போலீஸ் அதிகாரிகள், சிறிது எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட்டிருந்தால் சாட்சியங்கள் கலைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. அவர்களுடைய அலட்சியத்தினால் 8 பேரையும் விடுதலை செய்கிறேன் என்று கூறினார். ஒரு பயங்கரமான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. ஒரு பெண்ணை எட்டு பேர் கடத்தி வந்து, கற்பழித்து, கொலையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஜட்ஜும் கன்வின்ஸாகியிருக்கிறார். ஆனால் ரெக்கார்டுகளில் சாட்சியம் இல்லை.

What is the police doing? Conspiracy case was launched against us. அரசியல் காரணமாக நான் சிறையில் இருக்கின்றபொழுது பிரிட்டிஷார் சாலத்தில் எல்லாம் சாட்சியைக் கலைத்து விடாமல் இருப்பதற்காக சாட்சிக்குப் பின்னால் போலீஸ் போய்க் கொண்டே இருக்கும். ஆனால் அதெல்லாம் பொய்ச் சாட்சிகள். இது உண்மையான சாட்சி. எனவே, இந்தச் சாட்சியத்தைக் கலைக்காமல் ப்ரொடக்ஷன் கொடுப்பதற்கு போலீஸ் தரப்பிலேயும், சர்க்கார் தரப்பிலேயும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா இல்லையா? அப்படி இல்லாத காரணத்தால் இந்த வழக்கு இப்படிப் போய்விட்டது. போலீஸ் சரியான முறையில் ஆய்வு செய்யாத காரணத்தால் ஒரு இளம் பெண்ணின் உயிர் பலி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதற்கு நியாயம் ஏற்படாமல் போய்விட்டது. These people require sacking. அலட்சியத்தின் காரணமாக பெண்ணைக் கற்பழித்து, கொலை செய்த வழக்கில் நியாயம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அப்படி அலட்சியமாக இருக்கின்ற அதிகாரிகள் Such officers must be sacked. I have no objection. இருக்கின்ற புரொசீஜர்படி வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 31] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அடுத்து இன்னொரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பி. எச். இ. எல். சேர்மனுடைய மனைவி, சுஷ்னுதா என்பவர். அவரை வரத்தினை பாக்கி வரவில்லை என்று உயிருடன் கொளுத்திக் கொன்றான். அந்தப் பெண்ணின் வாக்கு மூலம், காவலர்களுக்கு முன்னாலே கொடுத்த வாக்கு மூலம், கணவன் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக் கொன்றான் என்று கொடுத்திருக்கிறார். பிறகு கொஞ்ச நேரம் கழித்து அந்தப் பெண் செத்துவிட்டார். இப்படியிருந்தும், இன்வெஸ்டிகேட்டிங் ஆபீசர்கள், புராசிகியூட்டர்ஸ் ஆகியவர்களின் அலட்சியப் போக்கின் காரணமாக சம்பந்தப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாட்சிகளெல்லாம் அப்செட்டாகி ரெட்ராக் ஆகிறார்கள். இப்படி ஒரு திர்பாக்கியமான நிலைமை. அந்தப் பெண், தான் சாகின்ற நேரத்திலேயும் உறுதியாக இருந்து, என்னுடைய கணவன்தான் எரித்தது, வரத்தினை விஷயத்தில் என்று சொல்லி after some time, she deicad. அந்தப் பெண் உறுதியோடு நின்று, இந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவனுக்குத் தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லுகின்றபொழுது அந்த நியாயத்தைச் செய்வதற்கு வேண்டிய அவசரத்தைக் காட்டவில்லை என்றால் இதைப்பற்றி என்ன சொல்வது? இப்படிச் செய்வது சரியாக இருக்காது என்பதைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் பாஸ் செய்யும் ஜி. ஓக்களை, வெல்ஃபேர் மெஷர்க்காக செய்யக் கூடிய காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் தமிழிலே அங்கே எழுதிப் போட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கைதிகளுக்கு அது தெரியும். (குறுக்கீடு) “அண்ணா”வில் வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல், அந்த பிளாக்குகளில், எந்தெந்த சலுகைகள் எப்பொழுது எப்பொழுது அளிக்கப் படுகிறதோ அது பற்றிய ஜி. ஓ.வைத் தமிழில் அங்கே போட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் என்லைட்டன்ட் கைதிகள் அதைப் படித்துப் பார்த்து They will be able to assert.

அடுத்து, அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்-ஐப் பொறுத்த வரையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாஜிஸ்ட்ரேட் போஸ்டுக்கும். முன்சீப் போஸ்டுக்கும் இரண்டுவிதமான நியமன முறைகள் உண்டு. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவும், மற்ற அரசு இலாக்காக்களில் இருந்து Forests, Fisheries Departments அவர்களை டிரான்ஸ்ஃபர் செய்வதன் மூலமும் செய்யப்படுகிறது.

1966 ஆம் ஆண்டு முதல் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் மாஜிஸ்ட்ரேட் நியமனமே நடக்கவில்லையென்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவல். அதே போல் கடந்த 9 ஆண்டுக் காலமாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக முனிசீப் நியமனமே இல்லையென்பது எனக்குக் கிடைத்த தகவல். காலி போஸ்ட்களை நிரப்புவதற்குப் பதிலாக, அவசர நியமனம் அதாவது ஓரே மாஜிஸ்ட்ரேட். இன்னொரு இடத்திற்கு காம்ப் போனால்டி. ஏ. வருகிறது என்று சொல்லி, டி. ஏ. வைத்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

தவிர்ப்பதற்காக போஸ்ட்டை பில் அப் பண்ணுகிற வரைக்கும் டெம்பரரி எம்ர்ஜன்ஸி அப்பாய்ன்ட்மென்ட் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த டெம்பரரி அப்பாய்ன்ட்மென்ட் தான் இப்பொழுது யூஸ் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த டெம்பரரி, எம்ர்ஜன்சி போஸ்ட்டிங்கில் 181 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறான நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அந்த ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

தொழில் கோர்ட் நியமனங்களில் இன்னும் மோசமான நிலைமைகள் இருக்கிறது. மதுரை அடிஷனல் தொழில் கோர்ட் பதவி காலி. இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. சென்னை இன்டஸ்ரியல் டிரிபியூனல் பதவி 3 மாதம் காலி, இன்னும் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் ஹைகோர்ட்டிலிருந்து லிஸ்ட் வந்து செய்ய வேண்டும். சென்னை மூன்றாவது அடிஷனல் தொழில் கோர்ட் சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை, 3 மாதங்களாகி விட்டன. ஆளும் கொடுக்கப்படவில்லை. அது மட்டும் அல்ல, தொழில் கோர்ட் போஸ்ட்டுக்கு ரிடையர் ஆகிற நிலையில் உள்ள சிலில் ஜட்ஜ்கள் மத்தியில் பெரிய கிராக்கி இருக்கிறது. அது ரகசியமோ என்னவோ தெரியவில்லை. நான் இதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். ஹைகோர்ட்டிலே இருந்து லிஸ்ட் வருகிறது. அவர்கள் சிம்பத்தியோடு லிஸ்ட் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். ரிடையர் ஆகிற நிலையிலுள்ள சிலில் ஜட்ஜ்களைப் போட ஏன் கிராக்கி வருகிறது என்றால், சிலில் ஜட்ஜ்கள் தொழில் கோர்ட் ஜட்ஜ்ஜாக நியமிக்கப்பட்டால் சற்று கூடுதல் ஊதியம் கிடைக்கும். வாங்குகின்ற ஊதியத்தைவிட, தொழில் கோர்ட்டில் கொஞ்சம் அதிகமாக ஊதியம் கிடைக்கும். அதனால் ரிடையர் ஆனால் அந்தக் கூடுதல் ஊதிய அடிப்படையில் பென்ஷன் கிடைக்கும். அதுதான் காரணம். ஆகவே, இங்கே வந்து சேர்ந்தால் ரிடையர் ஆகும்போது, கூடுதல் பென்ஷன் கிடைக்கும் என்று கிராக்கி ஏற்படுகிறது. இதனுடைய விளைவு என்னவென்றால் தொழில் சட்டம், தொழில் கோர்ட் அனுபவம் முற்றிலும் இல்லாதவர்கள் நியமனம் ஆகிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு மாதத்தில் ரிடையர் ஆகிற நேரத்திலே அங்கே வருகிறார்கள். சிலர் 2 மாதத்திலே ரிடையர் ஆனார்கள், சிலர் 6 மாதத்திலே ரிடையர் ஆனார்கள், சிலர் 12 மாதத்திலே ரிடையர் ஆகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பாதகங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, தொழிலாளர்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டிய மன்றங்கள், கடைசி காலத்தில் தங்களுக்குச் சலுகை பெறுவதற்கான கூடாரங்களாக இன்றைக்கு மாறியிருக்கின்றன. இதை ஹைக்கோர்ட்டின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தி மாற்ற வேண்டுமென்று நாம் ரிக்குவஸ்ட் பண்ண வேண்டும்.

கடைசியாக, அட்வகேட்ஸ் வெல்பேர் பண்ட் ஆக்ட்டுக்காக ஒரு டிராப்ட் பில்லை, இங்கே இருக்கக்கூடிய பார் தயார் பண்ணி 1981 முதல் லா டிராப்ட்டென்டிஸ் இருக்கிறது. இன்று வரை

1984 மார்ச் 31] [திரு. ரா. உமாநாத்]

யிலும் பாசாபாமல் இருக்கிறது. நான் கேள்விப்பட்டது உங்களுக்கு கேரளா பேட்டர்ன் வேண்டுமா; பீகார் பேட்டர்ன் வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த கான்ட்ரவார்சி வேண்டாம். அவர்கள் டிராப்ட் கொடுத்த மாதிரி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த டிராப்டை சீக்கிரமாக இந்த டிஸ்கஷன் முடிந்தபிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஓர் டிராப்ட்மென்டிடம் இருந்து வாங்கி, ஒரு ஆக்டாகவே பாஸ் ஆக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நீதித் துறை, சிறை நிர்வாகம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீதி மன்றங்களிலும் சிறைச்சாலைகளிலும் புன்னெடுங்காலமாக இருந்துவந்த கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்ற வகையில் பல்வேறு வகையான சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, சிறைச்சாலைகளிலே இருந்த விசாரணைக் கைதிகளுடைய எண்ணிக்கை 1979 ஆம் ஆண்டு 15,195 என்று இருந்தது 1982 ஆம் ஆண்டு 4,000 என்ற அளவுக்குக் குறைந்தது. நீண்ட நாட்கள் கோரிக்கையான, வருவாய்த் துறை அதிகாரியினுடைய வரம்பிலே இருந்து 119 சிறைச்சாலைகளைச் சிறைத் துறையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தது, இந்த அரசு. இதையெல்லாம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களே—அரசு எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகளை எல்லாம் பாராட்டினார்கள். பல்வேறு வகையிலே அரசு கிறப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, சிறைக் கைதிகள் வைத்த கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களும் ரகுமான்கான் அவர்களும் பத்திரிகைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் உமாநாத் அவர்களைக் கேட்க விரும்புவது, எல்லா பத்திரிகைகளையும் சொல்கிறீர்களா? பத்திரிகை தர்மத்தையே மீறுகிற முரசொலி பத்திரிகையைக் கூட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? பத்திரிகை தர்மத்தையே புறக்கணித்தன என்று பத்திரிகை கவுன்சிலாலே குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிற பத்திரிகைகளை வேண்டுமென்று ரகுமான்கான் போன்றவர்கள் சொல்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசுகிற போது சிறைச்சாலைகளில் பத்திரிகைகள் போடுவதைப் பற்றி சொன்னார்கள். அரசியல் கட்சிகள் வேறுபாடில்லாமல் எல்லா

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

[1984 மார்ச் 31]

இயக்கங்களுடைய பத்திரிகைகளும் அங்கே போடப்பட வேண்டும் காரணம் அண்ணா போன்ற ஆளும் கட்சியின் பத்திரிகை அரசாங்கச் செலவில், அட் ஜெயில் காஸ்ட், அதைப் போடுகிறபோது எதிர்க்கட்சிகளின் பத்திரிகைகளும் போட வேண்டும். ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிற அதே உரிமை எங்களுக்கும் உண்டு. உங்களுடைய சொந்தப் பணமாக இருந்தால் அதில் பிரச்சினை இல்லை; அது அரசாங்கப் பணம்..

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் எப்படி பத்திரிகைகள் போட வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைத்தாரோ, அதைப் போல போடக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. பத்திரிகை கவுன்சில் அந்தப் பத்திரிகைகள் மிக மோசமாக நடந்து வந்ததை குறித்து தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறது. பத்திரிகை தர்மத்திற்கு முரணாக 'முரசொலி' செயல்படுகிறது; பத்திரிகை தர்மத்திற்கு புறம்பாக 'எதிரொலி' செயல்படுகிறது; நியாயத்திற்கு புறம்பாக செய்திகளை வெளியிடுகின்றன என்று பிரஸ்கவுன்சில் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பத்திரிகைகளை கிறைச்சாலையில் போடக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற எங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது என்ற கருத்தை வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசுகிறபோது உமாநாத் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.. (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் மானியத்தில் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம். பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவதைப் போல அரசியலைப் பேசக்கூடாது. இன்னும் நிறைய உறுப்பினர் பேசவேண்டி இருப்பதால் விவகாரங்களை வளர்க்காமல் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும். இப்படி நீங்கள் பேசினால் மற்றவர்களுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தரவேண்டியுள்ளது.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே பிரஸ்கவுன்சிலைப் பொறுத்தவரையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிற இந்தப் பத்திரிகைகள் விடுதலை, முரசொலி, எதிரொலி, தீக்கதிர் ஜனசக்தி ஆகியவற்றை பிரஸ்கவுன்சில் விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்க இல்லை. முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மீது சில குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அது சம்பந்தமாக..... (குறுக்கீடு).

திரு. வேடசந்தார் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : அந்தக் கருத்திற்கே நான் வரவில்லை.....

திரு. அ. ரகுமங்கான் : பிரஸ்கவுன்சில் தீர்ப்பு என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி இருவரும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் அதில் எந்த முடிவும் வராது.

1984 மார்ச் 31]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரஸ் கவுன்சில் பற்றி சொல்கிறபோது நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டாமா? முதலமைச்சர் மீது சில ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அதை 'பிரஸ் கவுன்சில்' ரெஃபர் செய்திருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் எதிரொலி பத்திரிகை, முரசொலி பத்திரிகை ஆகியவற்றை அழைத்து விசாரித்து முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அது போல அந்த நிலை எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் உண்டு. 'பிளிட்ஸ்'-க்கும் உண்டு. நானும்கூட 'அண்ணா' பத்திரிகை மீது கொடுத்தால் அவர்கள் விசாரிக்கக்கூடும். அதிவல்ல பிரச்னை.

திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலகம்பிரமணியன் : இப்போது சொன்ன விஷயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் மிக தவறான தகவலை சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிரஸ் கவுன்சில் கொடுத்த தீர்ப்பை நான் வாசிக்கிறேன். 'Though ample time was given to two Newspapers, they failed to support and prove of their writings. It is unethical and against journalistic standard'. அப்படி பத்திரிகைகளுக்கு உயர்ந்தபட்சமாக ஒரு அமைப்பாக இருக்கிற பிரஸ் கவுன்சிலில், பத்திரிகை தர்மத்திற்கு விரோதமான பத்திரிகை முரசொலி என்றும், சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தும், அங்கே வந்து விளக்கமளிக்க பயந்து கொண்டு வரவில்லை முரசொலி என்ற சூழ்நிலையில், சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளாத பத்திரிகை, தர்மத்திற்கு முரணான, நியாயத்திற்கு முரணான பத்திரிகைகளை சிறைச்சாலையில் போடாதீர்கள் என்று அரசிற்கு கோரிக்கை வைக்க எங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் அந்தப் பத்திரிகைகளை போடாதீர்கள் என்று என்னுடைய கருத்தை வைத்தேன்.

அதைப்போல மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் பேசுகிற போது இந்த அமைச்சரவை, இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு எதிர்க்கட்சி என்று பாராமல் 'பரோல்' வழங்குவதில் நியாயமான முறையில் வழங்குகிறார்கள் என்று பாராட்டினார்கள்.... (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது நடப்பது மானியத்தில் விவாதம். இந்தமாதிரி விவகாரத்தில் ஒவ்வொன்றாக நீங்கள் பேசினால் அவர்கள் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்பார்கள். அதில் ஒரு முடிவு வராது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா : உறுப்பினர் தன் கருத்தைச் சொன்னால் அதற்கு என்ன பதில் வேண்டி இருக்கிறது? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தாமல் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசினால் நல்லது.

[1984 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறார். மற்றவர்கள் பேசும்போது வேண்டுமானால் அதற்குப் பதில் சொல்லட்டும். இடையிடையே குறுக்கிட வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : குறுக்கீடு இல்லாத அளவுக்கு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் குறிப்பிடும்போது, அதற்கு பதில் என்று வருகிறது. வாதம் எதிர் வாதம் எல்லாம் வெளியே வைத்துக் கொள்ளலாம். இங்கே குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் பிரச்சனை வராது. உறுப்பினர்களுக்கு அமைச்சர் பதில் சொல்வார்.

திரு. அ. ரகுமாதான் : துணைத் தலைவரவர்களே, ப்ரஸ் கவுன்சில் ஏதோ கருத்தைச் சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால் விடுதலை பத்திரிகையை போடவேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா? ஜனசக்தி பத்திரிகைப் போடவேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேப்பர் எத்தனை வேண்டுமானாலும் போடலாம். ஆனால் யாரும் சும்மா போடமாட்டார்கள். இருக்கின்ற நிதிநிலைக்கு ஏற்பத்தான் வாங்கிப் போடுவார்கள்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : நீதித் துறையில் இருக்கிற காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் கூடுதலாக 27 சிவில் நீதிமன்றங்களையும் 20 குற்றவியல் நீதிமன்றங்களையும் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போன்று வழக்குகள் நடைபெறும்போது தீர்ப்பின் நகல்களைப் பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஹெராக்ஸ் காப்பி எடுத்துக் கொடுக்கும் முறையை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ்நாடுதான் முதன் முறையாகச் செயல்படுத்தியிருக்கிறது. வழக்குகள் நடைபெறுவதில் காலதாமதம் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற பல்வேறு மாநிலங்களைவிட தமிழ்நாட்டில் குறைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் பைசல் ஆகாமல் இருக்கிற வழக்குகளை விரைவில் பைசல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

காலதாமதத்தைக் குறைப்பதற்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக சட்டக் கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிஷன் சில ஆலோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அரசு என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அந்தக் கமிஷன் சொன்னதோ அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் மாநில அரசைப் பொறுத்த

1984 மார்ச் 31] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

வரையில் எடுக்கப்பட்டுவிட்டன. அவர்களுடைய ஆலோசனைப் படி எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்த ஒரே ஒரு மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். ஆனால், நீதித்துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை நீதிமன்றம் அல்லது நீதித்துறை எடுக்காமல் இருக்கிறது.

நீதித்துறையிலும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுத்தால் தான், சட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிற ஆலோசனைப்படி அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தால்தான் பைசல் ஆகாமல் இருக்கிற வழக்குகளை பைசல் செய்ய முடியும். குறிப்பாக 10 தினங்களுக்குள், கீழ் நீதிமன்றத்திலிருந்து உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அப்பீல் செய்வதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் நீதிமன்றங்கள் கண்காணிக்க வேண்டும்.

அந்த சட்டக் கமிஷனிலே கட்டிக்காட்டியிருக்கின்ற மற்றொன்று, பல நீதிபதிகள் நீதிமன்றங்களுக்கு உரிய காலத்தில் வருவதில்லை என்பது. இதை மாவட்ட அளவில் இருக்கிற நீதிமன்றங்கள் கண்காணித்து, தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட, நீதிமன்றத்தில் பொய்யான அப்பீலிட் போடுகிறார்கள். ஆங்காங்கே இருக்கிற நீதிபதிகள் அதைத் தடுத்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எந்த நீதிமன்றமும் பொய்யான வழக்குகள் போட்டதாக இதுவரையில் எந்த ஒருநபர் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால் பொய் வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று பல தீர்ப்புகளில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் ; இருந்தாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பொதுமக்கள் நலன் கருதி வழக்குகளை விரைவிலே பைசல் செய்வதற்கு, காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசு ஒருபக்கம் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்தாலும் நீதித் துறையில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். 1924-லிருந்து பல்வேறு கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு, ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டாலும் காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதில் நாம் பின்தங்கியிருக்கிறோம். காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க நீதித் துறையின் முதல் நடவடிக்கையாக நீதிமன்றத்திற்கு இருக்கிற கோடைக் கால விடுமுறையைக் குறைக்க வேண்டும் ; இந்தக் கருத்தை ஆராய்ந்து, இதுபற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் இந்தக் கோடைக்கால விடுமுறையை 5, 6 வாரங்கள் என்று வைத்திருந்தார்கள். ஆனால்,

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1984 மார்ச் 31]

தமிழகத்தில், தற்போது நீதிபதிகளுக்குக் கோடைக்கால விடுமுறை தேவையில்லை. நிச்சயமாக கோடைக்கால விடுமுறை என்று, 5, 6 வாரங்கள் அதாவது ஆண்டில் 5-ல் ஒரு பாகம், அல்லது 6-ல் ஒரு பாகம் கோடைக்கால விடுமுறையிலேயே போய் விடுகிறது. கோடைக்காலத்தில் சட்டமன்றம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு அலுவலகங்களும் இயங்கிவருகின்றன. ஆனால் நீதிமன்றம் மட்டும் ஏன் இயங்கக்கூடாது என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். பிரிட்டிஷ் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட அந்த நடைமுறையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக சம்மன் வழங்குவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். சம்மன் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் பிராசசர்களிடம் இருக்கின்ற தன்மைகள்தான். 1924-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980 ஆம் ஆண்டு வரையிலும், சட்டக் கமிஷன் சட்டிக்காட்டியிருந்தம்கூட, அதற்கான நடவடிக்கைகளை நீதித்துறை எடுக்கவில்லை. அந்தப் பிராசசர்களை அடிப்படையாக ஊக்குவிக்கும் முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்த வழக்குகளில் முதல் சட்டத்தில் ஏற்படுகின்ற காலதாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு இது உதவும்.

நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகள் பைசல் ஆகாமல் இருப்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு பல்வேறு சட்டங்களை அரசும், நாடாளுமன்றமும், சட்டமன்றமும் போட்டால் கூட, அந்தச் சட்டங்களை நாடாளுமன்ற சட்டங்களை, நீதித்துறையால் அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதைத் தவறு என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் நான் நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சொல்கிறேன். பாராளுமன்றத்தில், சட்டமன்றத்தில் போட்ட ஆணைகள் மீது, நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று போட்ட ஆணைகளை அமல்படுத்துகிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக அமல்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இல்லை.

வழக்குகளைப் பார்க்கின்றபோது, ரிட்டன் ஸ்டேட்மென்டு போட்டு, அதற்கு இவ்வளவு காலத்திற்குள் போடவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் அப்படிப் போடப்படுவது இல்லை. தடை ஆணை வழங்கப்பட்டால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், தடை ஆணை வழங்கப்பட்ட அந்த பெட்டிஷன் மீது—கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோட் தெளிவாகச் சொல்கிறது. இருந்தாலும்கூட, இந்த நீதிமன்றம் அப்படி எக்ஸ்-பார்ட்டி கொடுத்து, உத்தரவின்படி, ஒருமாத காலத்திற்குள் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத்தெரியவில்லை.

1984 மார்ச் 31] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலகப்பிரமணியன்]

அது போல பல்வேறு சமூகநலச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல்வேறு சிக்கலான நிலையில் இரண்டு, மூன்று வழக்குகள் ஏற்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வகையில் இப்போது ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற விதிகளை முறையாக அமல்படுத்தினால், நீதிமன்றங்களில் காலதாமதத்தைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். ஆகவே அதற்கு நீதித்துறையில் இருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்ற பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கையின்மீது அரசு நடவடிக்கை எடுத்து, மத்திய அரசை அணுகியிருக்கிறது என்ற தகவலை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சட்டப் பேரவையில் குறிப்பிட்டார்கள்.

1969-ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்து மகிழ்ந்தார்கள். சென்னை மாநிலம் முழுவதற்கும் இருக்கின்ற இந்த உயர்நீதிமன்றப் பெயர். சென்னை உயர்நீதிமன்றம் என்று இருப்பதை மாற்றவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. பல்வேறு காரணங்களைச் சொல்லி-பாண்டிச்சேரி யூனியன் டெரிடரி என்றிருக்கிறது—கேரளத்திலே கேரள உயர்நீதிமன்றம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைத் தொடங்கி இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், மற்றும் சிறைச்சாலை நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

நீதி நிர்வாகம் சம்பந்தமாக நீதி கோரும் மக்களுக்கு அந்நீதி எளிதாக, உடனடியாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றக் கூடிய அளவிற்கு, இன்றைக்கு நடவடிக்கைகள் நடைமுறையில் இருக்கின்றதா என்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில், அது மிகவும் குறைவாக, வேதனை அளிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கொள்கை விளக்கத்தில், சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 25 நீதிபதிகள் பதவி இருக்கின்றன அதிலே 19 நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். 6 இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. தொடர்ச்சியாக அவை பல ஆண்டுகளாக காலியாக இருக்கின்றன. அதனுடைய விளைவு என்ன என்பதை நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளின் எணிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அது மிகவும் கவலை அளிப்பதாகவே இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா [1984 மார்ச் 31]

இது சம்பந்தமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே உள்ள அனைத்து ரிட் வழக்குகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, ஒன்றிரண்டை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேல் முறையீடுகள், 1983-ஆம் ஆண்டில் நிலுவையில் இருப்பது, 2,198. இந்த ஆண்டு புதிதாக வந்திருக்கக்கூடிய மனுக்கள் 2,814. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் நிலுவையில் இருக்கக்கூடிய வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ரிட் மனுக்கள் நிலுவையில் இருப்பது, 24,959 என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இறுதியிலே நிலுவையில் இருந்தது, 12,469 ஆக இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரியான பல்வேறு விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, இம்மாதிரியாக உள்ள ரிட் மனுக்களை வழக்குகள் அனைத்தையும் உடனடியாக தீர்க்கவேண்டும் என்பதோ, அல்லது முடிவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்கான நிலையோ இன்றையதினம் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வழக்கு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு வந்தால், அதை தகப்பன் வழக்கு தொடுத்தால், ஒருவேளை அவருடைய மகன் வந்து, அதற்குப் பிறகுதான் அந்த வழக்கின் தீர்ப்பை பெறவேண்டும் என்ற அளவிற்கு நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சென்னையில் உச்சநீதிமன்றத்தின் ஒரு ஆயத்தை நிறுவுவது சம்பந்தமாக, அதற்கு துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஆயம் நிறுவுவது சம்பந்தமாக துரிதமான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து நீதிமன்றங்களினுடைய தீர்ப்பு அனைத்தும் தமிழிலே இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அரசு கோள்கை அளவிலே அறிவித்தாலும் பெருவாரியான நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்புகள் இன்றைக்கும் ஆங்கிலத்தில்தான் வழங்கப்படக் கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. எனவே, அதை முழுமையாக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, நீதித்துறையில் எல்லா இடங்களிலும், உள்ள ஊழலைப்பற்றி எல்லாம் பேசுகிறார்கள். இன்றைய தினம் நீதித்துறை எவ்வாறு வந்திருக்கிறது என்பதற்கு சம்பத்திலே பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியே போதுமானது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் தென்காசியில் உள்ள ஒரு நீதிமன்றத்தில் உள்ள ஒரு நீதிபதி தொடர்ந்து லஞ்சம் வாங்குகின்றார் என்ற காரணத்திற்காக, அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற வழக்கறிஞர்

1984 மார்ச் 31]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

கள் அனைவரும் நீதிமன்றத்தை பகிஷ்கரிப்பது என்ற அளவிற்கு முடிவு எடுத்து, அம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் இறங்கக்கூடிய அளவிற்குச் சென்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீதிபதிகளை நீதி தேவன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நீதி தேவனுக்கு வைக்கவேண்டிய காணிக்கையை வைத்தால்தான் நீதியைப் பெறமுடியும் என்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் வந்தால், நீதிக்கு எங்கே செல்வது என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது, மதுரையிலே 2 லேபர் கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்றை திருச்சிக்கு மாற்றி, அங்கே கோர்ட்டு அமைக்கவேண்டும் என்று தொடர்ச்சியாக இந்த மன்றத்திலே கோரிக்கையை நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, அதை ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மணப்பாறையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு உயர்நீதி மன்றம் இரண்டு ஆண்டுக்காலம் அனுமதி கொடுத்து இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் முதல் 6 மாதத்திற்குக் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு, இரண்டும் கெட்டான் நிலை ஏற்பட்டு, அதற்குப்பிறகு இதை நீடிப்பது என்கிற நிலைக்குச் சென்றிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளித்தலையில் சப்-கோர்ட்டு அமைக்கவேண்டும். பெருந்துறையில் சிவில் நீதிமன்றம், இந்த ஆண்டே துவக்கப்படவேண்டும். நிலக்கோட்டையில் ஜில்லா முன்சீப் கோர்ட்டு சர்ங்சன் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குற்றவியல் நீதிமன்றங்களில், இன்றைய தினம் நீதிபதியாக இருக்கக்கூடியவர்கள், எவ்வாறு நீதித்துறையும், நிர்வாகத் துறையும் பிரிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகும் இன்றைய தினம் வழக்குகள் ஆங்கு அதிக அளவிலே தேங்கி அதன் காரணமாக டீக்கள் பல ஆண்டுக்காலம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அவர்களை அவைக்கழிக்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். 1978-ஆம் ஆண்டு, சென்னையில் ஒரு வழக்கு பதிவாகிறது. 1983-ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. 5 ஆண்டுக்காலம் இந்த வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் வழக்குமன்றத்திற்கு 15 தினங்களுக்கு ஒரு முறை செல்லவேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆகவே, போலீஸ் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் காரைத்திலே அவர்கள் குற்றப்பத்திரிகையை தாக்கல் செய்யவில்லை என்றால், அதற்கான முறையிலே எச்சரிக்கை கொடுத்து,

திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 31]

அந்த வழக்குகளை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமையிலே நடைமுறையிலே உள்ள அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்த மறுக்கிறார்கள். என்ன அச்சம் என்று புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு ஆண்டு அல்ல, இரண்டு ஆண்டு அல்ல 5 ஆண்டுகள், 6 ஆண்டுகள் போலீசார் வழக்குகளை தொடர்கிறார்கள். குற்றப் பத்திரிகையை தாக்கல் செய்ய மாட்டார்கள். இதன் காரணமாக குற்றவாளிகள் அவர்கள் நிரபராதிகளாக இருந்தாலும் சரி, இன்றைய தினம் பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கோர்ட்டுக்கு சென்று அலைய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நீதிமன்றத்தில் நீதிபதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் காவல் துறையாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த துறையாக இருந்தாலும் சரி, உரிய நீதியை வழங்குவதற்குரிய வகையிலே, அதற்கான தெம்பை அவர்கள் பெறக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து சிறைச்சாலை சம்பந்தமானது. சிறைச்சாலைகளை சீர்திருத்தச் சாலைகளாக அமைக்க வேண்டும் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சிறைச்சாலைகள் சீர்திருத்தச் சிறைச்சாலைகளாகவா காட்சியளிக்கிறது? இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, சிறைச்சாலைக்கு செல்லக்கூடியவர்கள் அதிகமாகக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, மேலும் குற்றங்களை புரிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு வெளியே வரக்கூடிய நிலைமைதான் இன்றைக்கு உருவாகியிருக்கிறது என்று கூறவிரும்புகிறேன். கைதிகள் மனிதர்களாக நடத்தப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கும் மனித உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த நியாயத்தை எல்லோரும் பேசுகிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் இன்றையதினம் சிறைகள் சித்திரவதை கூடங்களாக தான் இருக்கிறது. சிறைச்சாலைகளிலே கைதிகள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றனர். இது தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. இன்றைக்கும் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, திருச்சி சிறையிலே இருக்கிற கைதிகள் தங்களுக்கு அவசர கால விடுப்பு அளிப்பதிலே ஏற்படக் கூடிய காலதாமதத்தை போக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அங்கே இருக்கிற சிறை அதிகாரி சேரலாதன் என்பவரைச் சந்தித்து கைதிகள் அவர்களை இது பற்றி கேட்கிறபோது சரியான பதில் இல்லை. அங்கேயிருக்கிற சிறைக் கைதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், சிறை அதிகாரிகள் அவசர கால விடுப்புக் கொடுப்பதிலே காலதாமதத்தை போக்க வேண்டும். 30 கைதிகளுக்கு காலத்திலே வழங்கப்படவில்லை என்று முறையிட்டிருக்கிறார்கள். என்ன நிலைமை?

1984 மார்ச் 31]

[திரு. இரா. சருப்பையா

அங்கேயிருக்கிற அந்தப் பஞ்சாயத்தை, அதாவது அந்தப் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை, திடீர் என்று ஒரு நாள் இரவு 9 மணிக்கு, அத்தனை பேரையும், அந்தச் சிறையை விட்டு வேறு சிறைச்சாலைக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள் என்கிற நிலைமையைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அந்தச் சிறையிலே இருக்கிற மற்ற நிலைமைகளைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள்.

சிறைக் கைதிகளுக்கு அவர்களுடைய குறை மனுக்களைப் போடுவதற்காக இரகசிய பெட்டி ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பெட்டியை யார் முன்னாலே திறக்க வேண்டும், அந்த மனுக்களை எவ்வாறு பரிசீலனை செய்வேண்டும் என்று அரசு தெளிவாக உத்திரவு போட்டிருக்கிறது.

ஆனால் திருச்சி சிறையிலே நடந்திருப்பது, பெட்டிக்கு அடியிலே ஒரு ஸ்க்ரூவை கழட்டி, பலகைகளை கழட்டி அதில் இருக்கிற மனுக்களையெல்லாம் எடுத்துவிட்டு, பெட்டியை வைத்திருக்கிறார்கள். மனுக்கள் எங்கே போய்ச் சேரும். அந்த அளவுக்கு கொடுமைகள் இன்றைய தினம் சிறையிலே நடைபெறுகிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சிறை சீர்திருத்தக் குழு பல்வேறு பரிந்துரைகளை கூறியிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையாக எவ்வளவு பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன? கன்விக்ட் வார்டர்கள் கூடாது என்று ஒரு நிலை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கும் கன்விக்ட் வார்டர்கள் இருக்கிற முறை அமலில் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல சிறைவாசிகள் விடுப்பு சம்பந்தமாக பாரபட்சமாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காவல் துறைக்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய ஆய்வு பெற்று அதற்குப்பிறகு விடுப்பு கொடுப்பது என்றால் இன்றையதினம் நிச்சயமாக, சிறைச் சாலையிலே இருக்கிறவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக விடுப்பு கேட்கிறார்கள்னோ, அது நிச்சயமாக நிறைவேறாது. ஆகையினாலே சிறையிலே இருக்கிற நன்னடத்தை அலுவலர் அவர்களுடைய சான்றிதழைப் பெற்று, அவர்களை விடுப்பில் அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சி சிறையிலே இருக்கிற சிறை அதிகாரிகளைக் கொடுமை பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கைதிகள் சாதாரணமாக ஏதோ குறைகளை முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் பதிலுக்கு மதுரையிலே மண்டை உடைந்து ரத்த ஆறு ஓடச் செய்தோம். அங்கு ரத்த ஆறு ஓடியது உங்களுக்குத் தெரியாதா? இங்கும் அப்படி ஓடச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா? இங்கும் அவ்வாறு ஓடச் செய்வோம். ஆகவே உங்களுடைய கோரிக்கைகளைப்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 31]

பற்றி பேசுவது என்று வாயைத் திறந்தாலே இந்தச் சிறையிலே உங்களை நான் சும்மா வைத்திருக்க மாட்டேன் என்ற முறையிலே பேசக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் உருவாகியிருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அங்கே நிலைமைகள் மிக மோசமாக உருவாகியிருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அடுத்து, சிறைச்சாலையிலேயே கைதிகள் இறப்பது என்பது மிகவும் அதிகமாகி வருகிறது. சமீபத்திலே திருச்சி சிறையிலே ஒரு கைதி இறந்திருக்கிறான். வேலூர் சிறையிலே ஒரு கைதி இறந்திருக்கிறான். இந்தியா முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டால் தமிழகத்தில்தான் சிறைச்சாலைகளில் கைதிகள் இறப்பது என்பது அதிகமாக இருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்ததில் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நன்னடத்தை அலுவலர்கள் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு தனிப் பிரிவாக இருக்க வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இருந்தாலும் உண்மையிலே ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கும் யார் தலைவர் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இவைகள் எல்லாம் மாற்றப் படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் எல்லைக்கும் ஒரு நன்னடத்தை அலுவலர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். சென்னையில் இருக்கிற நன்னடத்தை அலுவலருக்கு பிரயாணப்படி என்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு பஸ்களிலே செல்ல இலவச பாஸ் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை அனுமதிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சிறை வார்டர்களுக்கு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படக் கூடிய சகல வசதிகளையும் அளிக்க வேண்டும். சம்பளம், உணவு போன்ற வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை மாநிலம் முழுவதும் மாற்றுவது என்பது நிறுத்தப்பட வேண்டும். இம் மாதிரியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

தஞ்சை பெரிய மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டத்திலே சிறையிலே இருக்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே மாவட்டத்திற்கு ஒரு தனிச் சிறை ஏற்படுத்த வேண்டும். பெரியார் மாவட்டத்திலே தனி சிறைச்சாலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கோரிக்கையை நான் முன்வைக்கிறேன். 10 ஆண்டுகள் சிறையில் இருக்கிற ஆயுள் கைதிகளை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. போர்டு கூட்டம் காலத்திலே நடத்தப்படுவதில்லை. போர்டு சிபாரிசு கொடுத்தாலும் அது நிறுத்தப்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 31]

படுகிறது. கடலூரிலே நாகப்பன், சாம்பசிவன் ஆகியவர்கள் 14 ஆண்டுகளாக சிறையில் இருந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் விடுதலை செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை பாட்டைப் போக்க 10 ஆண்டுகள் ஆயுட்கைதிகளாக இருந் தால் விடுவிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை யினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் சிறை நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின் மீதும் மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்தியம்பியிருக் கிறார்கள்.

நீதி நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரைக்கும் அரசினுடைய நோக்கம், நீதிமன்றங்கள் தன்னிச் செயாக செயல்படுவதற்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கிற அரசியல் சட்ட அதிகாரத்திற்கு ஒரு சிறிதும் குந்தகம் ஏற்படாமல் சிறப்பாக அரசு இயந்திரம் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டு மென்ற முறையில் பிரச்சினைகளை அணுகுகிறது என்பதை முதற்கண் கூற விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

நீதித் துறைக்கு இன்னும் பல வசதிகளை செய்து தர வேண்டும், நீதிபதிகளுக்கு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வசதிகள் இன்னும் விரிவாக்கப்படவேண்டும். மிகைப்படுத்தப் பட வேண்டும் அப்போதுதான் நீதிபதிகள் தங்களுடைய பணி களை இன்னும் செவ்வனே செய்ய உறுதுணையாக அமையும் என்றமுறையில் இந்த அரசு பிரச்சினைகளை அணுகுகிறது. குறிப்பாக பொதுமக்களுடைய நலன் கருதி நீதிமன்றங்கள் அதிகமாக்கப்பட்டு, சிலில் நீதிமன்றங்கள் 27-ஐ கடந்த சில ஆண்டுகளில் அதிகமாக ஏற்படுத்த அரசு நடவடிக்கை மேற் கொண்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே குற்றவியல் நீதிமன்றங்கள் 19புதியதாக ஏற்படுத்தி அதன்காரணமாக மக்களுடைய இன்னல் களை களைகின்ற நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டிருக்கிறது. நீதி மன்றங்களில் வழக்குகளின் தேக்கம் மிகையாக இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். நீதி மன்றங்களில் சிலயிடங்களில் நீதிபதி களுடைய இடம் நிரப்பப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால் மட்டும் அல்ல. அப்படி நீதிமன்றங்களில் எங்கெங்கே நீதிபதிகள் நிரம்ப இருக்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளில் கூட வழக்கு களுடைய தேக்கம் மிக அதிகமாக இருப்பதை அரசும் உணருகிறது, உயர்நீதிமன்றமும் உணருகிறது. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. வாதி பிரதிவாதி ஆகிய 2 தரப்பினரும் தங்களது நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்ல போதுமான வாய்ப்பு

1984 மார்ச் 31] [திரு கி. பொன்னையன்]

தங்களுக்கு தரவேண்டும் என்று 'கோருகிறபோது சற்று அளவுக்கு மீறிய கால தாமதம் ஏற்படுவதை அவை அறியும் என நான்கருதுகிறேன். அது மட்டும் அல்லாமல் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கின்ற The Provisions of the Civil Procedure Code and the Criminal Procedure Code அவற்றில் இருக்கின்ற அந்த சரத்துக்கள் எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது இயற்கையாகவே கால தாமதம் அதிகமாக ஆகி பல நேரங்களில் என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டாலும் ஒரு வழக்கினை 2 ஆண்டு காலம் 3 ஆண்டுகாலம் முடிக்கமுடியாத நிலை ஏற்படுவதை In-built defects என்று கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவையே மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற நிலையை கூட அரசு எடுத்து இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு முக்கியமான காரணம் பற்பல காரணங்களின் அடிப்படையில் என்ன தான் நீதிபதிகள் வாய்தா கொடுக்காமல் வழக்குகளை விரைவில் முடிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தாலும் கூட வழக்குறைஞர்கள் வாய்தா வாங்குகின்ற ஒரு நிலை உண்மையிலேயே நடைமுறையில் இருப்பதை நாம் மறுக்கக் கூடாது. அது இல்லை என்று சொல்லவும் முடியாது. இந்த நிலையில் பிரச்சினைகளை அணுகவேண்டும் என்று தற்போது உயர்நீதிமன்றத்திலுள்ள பல பிரிவுகளும் அதன் கீழ் பணியாற்றுகின்ற Subordinate Courts என்று சொல்லப்படுகின்ற கீழே இருக்கின்ற நீதிமன்றங்களிலெல்லாம் வழக்குகள் தேக்கம் இல்லாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும், அக்கறையோடு இருக்கவேண்டும் என கீழே இருக்கின்ற மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்கு எல்லாம் உயர்நீதிமன்றம் ஆணையிட்டு இருக்கிறது. மாவட்ட நீதிபதிகள் அந்த அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற மற்ற நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் துரிதமாக நடைபெறவேண்டும். செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்ற முறையில் அவ்வப்போது ஆய்வுகள் செய்து எங்கெங்கு தேக்கம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அல்லது செம்மையான முறையில் பணிநடக்காமல் இருக்கிறதோ அங்கு நடவடிக்கைகளைக்கூட உயர்நீதிமன்றம் மாவட்ட நீதிபதிகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலையினை அண்மையில் அவர்கள் மிக தீவிரமாக கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள் என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே தான் குற்றமில்லாத வழக்குகளாக இருந்தாலும் இதை அணுகுமுறை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதிமன்றங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகமாக்குகிற போது தேக்கங்கள் குறைந்து விடும். அதுவும் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு குறையக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைக் கருத்தில் கொண்டு தான் நீதிமன்றங்கள் இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்தப் படவேண்டும். வட்டத்திற்கு வட்டம் நீதிமன்றங்கள் வேண்டும். அனைத்து நீதிமன்றங்களும் ஒரு கூறையின் கீழ் இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் கூட அரசு ஆணைகளை இட்டு அவ்வப்போது நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவை அறியும் என கருதுகிறேன். குறிப்பாக மாவட்ட நீதிபதிகள் தகுதியினுடைய நீதிமன்றங்கள் மட்டும் 1977 வரை 30 ஆண்டுகளாக இருந்தது 31 பதவிகள்

1984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

என்று இருந்த நிலையை மாற்றி 1977-க்கு பிறகு 1984 வரை அதிகமாக்கப்பட்ட பதவிகள் ஒட்டுமொத்தமாக 27 என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 31 ஆக 1977 வரை இருந்த நிலை மாறி தற்போது 58 பதவிகளாக மாவட்ட நீதிமன்ற நீதிபதிகள் என்ற அளவில் உடைய நீதிபதிகள் பதவிகளை உயர்த்தி இருக்கிறோம். இது வழக்குகளின் தேக்கத்தைக் குறைக்கவும், மக்களுக்கு அதிகமான பலன் கிடைக்கவும் உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற முறையில் இதை செய்து இருக்கிறோம். அதைப் போலவே Sub-judge தகுதியிலே 1977 வரை 67 பதவிகள் என்ற நிலையை மாற்றி 25 பதவிகளை கூடுதலாக ஏற்படுத்தி அவை 92 ஆக தற்போது உயர்த்தி இருக்கிறது இந்த அரசு. அதைப்போலவே District Munsiff Cadre-ல் உள்ள பதவிகள் 93 முன்னால் இருந்தது. இந்த நிலையை மாற்றி 44 பதவிகளை அதிகமாக்கி அதை 137 என கடந்த சில ஆண்டுகளில் இந்த ஆட்சி இந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. Sub-divisional Judicial Magistrate என்ற பதவியைப் பொறுத்தவரைக்கும் 15 என்று இருந்த பதவியை மூப்பதாண்டுக்காலமாக கூடுதலாக 15 என்று இருந்ததை இப்போது 14 பதவிகளைக் கூடுதலாக ஆக்கி அது 29 ஆக இருக்கிறது. Judicial first class Magistrate பொறுத்தவரையில், இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருகிறபொழுது 21 பதவிகள்தான் இருந்தன. அதில் 36 பதவிகளைக் கூடுதலாக ஆக்கி இப்பொழுது அது 57 பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே, இது போன்று ஒட்டுமொத்தமாக, இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் 396 பலதரப்பட்ட நீதிபதிகளினுடைய பதவிகள், இலாக்காக்கள், அமைப்புகள் என்று இருந்த நிலைமையை, 166 பதவிகளைக் கூடுதலாக உயர்த்தி அது தற்பொழுது 562 பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் தான் இந்த அளவிற்கேனும், அளவுகடந்து இருந்த தேக்க நிலை, நீதிமன்றங்களில் இருந்த வழக்குகளின் தேக்க நிலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசு நடத்தும் வழக்கறிஞர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்றபொழுது வாய்த்தாக்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வழக்குகள் நிலுவையில் தொடர்ந்து இருக்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை ஆய்ந்து, அறிந்ததற்குப் பிறகு, அதையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது.

இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால்—1977-ம் ஆண்டு வரை ஒட்டுமொத்தமாக அரசு வழக்குரைஞர்கள் பல்வேறு கட்டங்களில் Public Prosecutors at District level, Government Pleaders at District level or Pleaders doing government work at the Regional level.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய பலதரப்பட்ட வழக்குரைஞர்கள், உதவி வழக்குரைஞர்கள் என்ற நிலையிலேயெல்லாம், இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்னால் 185 பதவிகள் மட்டுமே இருந்தன. தேக்க நிலையில் வழக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கடந்த ஆறாண்டுக் காலத்தில் மட்டும் கூடுதலாக 261 வழக்குரைஞர்களை இந்த அரசு நியமித்திருக்கிறது. அதாவது ஏற்கெனவே 185 என்று இருந்தது, 261 கூடுதலாக உயர்த்தி, தற்பொழுது ஒட்டுமொத்தமாக எண்ணிக்கை 446 வழக்கறிஞர்கள் என்ற நிலைக்குக் கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுக் கால நடவடிக்கைகளின் காரணமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் நோக்கமெல்லாம், வழக்குகளின் நிலுவை அதிகமாக இருக்கிறதே, சாதாரண மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், நலிந்த பிரிவு மக்கள் எல்லாம் ஐந்தாண்டு, ஆறாண்டு, ஏழாண்டு, பத்தாண்டு என்கூட அவர்களுடைய வழக்குகள் முடிவுறா நிலையில் பலவித இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்களே என்ற காரணத்தினால்தான், மக்களின் நலன் கருதி, பப்ளிக் இண்டரஸ்டில் இதுபோன்ற நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு பகுதிகளுக்கு இன்னும் கூடுதலாக நீதிமன்றங்கள் அமைக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. நிதிநிலைத் தட்டுப்பாடு இருந்தபோதிலும்கூட நீதித் துறைக்கு, மக்களின் நலன் கருதி பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம்.

குறிப்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் பேசுகின்ற பொழுது பலவித பகுதிகளுக்கும் நீதிமன்றங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

செங்கை மாவட்டத்திலே பூந்தமல்லிக்கு ஒரு சார்நிலை நீதிமன்றமும், பெரியார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த காங்கேயத்திற்கு ஒரு மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றமும், கரூர் பகுதிக்கு ஒரு கூடுதல் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றமும், சேலத்திற்கு ஒரு கூடுதல் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றமும், அதைப்போலவே, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் ஒரு நூல் நிலையமும், தஞ்சை கிழக்கு மாவட்டம் நாகப்பட்டினத்திலுள்ள மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் ஒரு நூலகமும், பல்வேறு பகுதிகளில் 14 உரிமையியல் நீதிமன்றங்களை ஏற்படுத்தவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இலட்சக்கணக்கான வழக்குகளுக்கு சார்ஜ் ஷீட் போடாத காரணத்தால் அந்த வழக்கு

1984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

களெல்லாம் டிஸ்சார்ஜ் ஆகிவிட்டன என்று சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மை நிலை அதுவல்ல. காரணம், மதுவிலக்குக் குற்றங்களுக்காக, Section 4 (1)(a), 4(1)(b), 4(1)(i), 4(1)(j), பிரிவுகளில் எல்லாம் வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, இலட்சக் கணக்காக வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் இருந்தபொழுது இவையே நீதி மன்றங்களில் பிற முக்கிய வழக்குகளின் தேக்க நிலைக்கு முக்கியமான ஒரு காரணமாக அமைந்துவிட்டதை உணர்ந்ததால் தான், சாதாரண சிறுசிறு மதுவிலக்குக் குற்ற வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் ஏழைகளாக அதிகம் இருந்த காரணத்தால் அரசு அதற்கு ஒரு ஆணையிட்டு, நிலுவையில் இருந்த 1,36,832 வழக்குகளில் 1,06,303 வழக்குகளையும், அதைப்போலவே புலன் விசாரணையிலிருந்த 1,18,001 வழக்குகளில் 91,494 வழக்குகளையும் இந்த அரசு வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று உத்தரவிட்ட காரணத்தால்தான் அவை வாபஸ் பெறப்பட்டன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்தது. இந்த மாமன்றத்தில் உமாநாத் போன்றவர்களும் மற்றும் என்னைப் போன்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னோம். திரு. இரத்தினவேல் பாண்டியன் அவர்கள் நீதிபதியாக, பல ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகளை டிஸ்மிஸ் செய்து சார்ஜ் ஷீட்டுக்கே காலமானதைக் குறிப்பிட்டாரே அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேனே தவிர, இந்த வழக்குகளுக்கும் அவைகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பொறுத்தவரைக்கும், ரிமாண்ட் பிரிசனர்ஸ் பொறுத்த வரைக்கும் ஒருவர் ஒரு குற்றத்தைச் செய்து விடுகிறார். குற்றத்தைச் செய்தவர் அவர்தான் என்பதனை நிரூபிப்பதற்கு தடயங்கள் தேவை சட்டத்தின் அடிப்படையில். தடயங்கள் பல நேரங்களில் அதுவும் குறிப்பாக, 'ஓயிட் காலர் அபென்சஸ்' போன்ற குற்றங்களில் எல்லாம் மிக சாமர்த்தியமாக மறைக்கப்படுகிறபொழுது, காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது. குற்றவாளிகள் இவர்கள்தான் என்பதற்கு The evidence and circumstantial factors, Corroboration இவைகளை எல்லாம் கண்டறிந்து, அவைகளை பேஸ் பண்ணுவதற்கு மிகச் சிரமமாகிவிடுகிறது, காலதாமதமாகி விடுகிறது. இந்தக் காரணத்தால் ரிமாண்ட் பிரிசனர்ஸ் சில நேரங்களில், நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பிற்குப் பிறகு, அவர்கள் குற்றவாளிகளே இல்லை என்று வரலாம். புலனாய்விலே கூட இறுதியாக அவர்கள் ஒரு தவறும் செய்யவில்லையென்று வரலாம். ஆனால் பல நேரங்களில் நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு, ரிமாண்ட் பிரிசனர்ஸ் ஜெயிலில் அதிக காலம் இருக்கும்

]திரு. சி. பொன்னையன்[

[1984 மார்ச்

ரீதியிலே அவர்கள் ஒரு தவறும் செய்யாத நிலையிலே கூட பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகிற காரணத்தால், அதைப் பொறுத்த வரைக்கும் இதை ஆய வேண்டுமென்று அரசே ஒரு குழுவைப் போட்டிருக்கிறது என்று நான் சென்ற கூட்டத்திலே சொன்னேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையிலும் சென்னையிலே கமிஷனர் தலைமையிலேயும் ஒரு குழுவைப் போட்டு, எந்த, எந்த வழக்குகளில் எல்லாம் காலதாமதம் ஆகிறதோ எந்த வழக்குகளில் எல்லாம் சார்ஜ் ஷீட் பைல் பண்ணவில்லையோ அந்தக் குறிப்பிட்ட வழக்குகளில் எல்லாம் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று அரசே ஏற்கனவே நடவடிக்கை எடுத்து ஒரு குழுவைப் போட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையிலே நடவடிக்கை எடுத்து வந்தது. அதை ஒட்டித்தான் அந்த உயர்நீதிமன்றத்திலே மாண்புமிகு இரத்தினவேல் பாண்டியன் அளித்த தீர்ப்பும் அரசு ஏற்கனவே உத்தரவிற்கு ஒட்டிய தீர்ப்பு. எனவே, மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. இரத்தினவேல் பாண்டியன் அளித்திருக்கிற அந்தத் தீர்ப்பு மக்களுடைய நலன் கருதி அளித்திருக்கிற நல்ல தீர்ப்பாகவே அரசு கருதி, துரித நடவடிக்கையை இந்தத் தீர்ப்பை ஒட்டி தற்போது எடுத்து வருகிறது என்பதையும் நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே நீதிமன்றங்களுக்கெல்லாம் கட்டிடங்கள் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நீதிமன்றக் கட்டிடங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் படித்துக் கொண்டே போனால் நிறைய இருக்கிறது. தற்போது பல்வேறு மாவட்டங்களுடைய 12 பகுதிகளில் கூடுதலாகக் கட்டிடவசதிகளை ஏற்பாடு செய்து தர அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, 1984-85-வது ஆண்டிலே திருச்சி ராப்பள்ளி மாவட்ட நீதிமன்ற வளாக மேம்பாட்டிற்காகவும் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு பெருநகர் நீர் வாரியத்திற்கு குழாய்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்கின்ற வசதி செய்து தருகின்ற பணிக்காகவும் மாவட்ட நீதிபதி மற்றும் தலைமைக் குற்றவியல் நடுவர் ஆகியோர்கள் உபயோகத்திற்காக கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தினுடைய மேம்பாட்டிற்காகவும் கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீதிமன்றக் கட்டிடத்தினுடைய மேம்பாட்டிற்காகவும் அரசு ஆணையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் கூறவிரும்புகிறேன்.

நீதிபதிகளுக்கு இந்த அரசு என்ன, என்ன சலுகைகளை, ஏற்கனவே நீதி நிர்வாகத்தினுடைய நலன் கருதி அளித்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். 18 மெமோ ரெக்கார்டர்கள். 88 மைக்ரோ கேஸட்டுகள் இவையெல்லாம் நீதிபதிகளுடைய பணி சுமையைக் குறைக்க, நிர்வாக செம்மையை மேம்படுத்த இந்த அரசு ஏற்கனவே

1984 மார்ச் 31]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆணையிட்டு நடைமுறைப்படுத்துத் வருகிறது. மாவட்ட மற்றும் செஷன்ஸ் நீதிபதிகள் மற்றும் நீதித் துறை தலைமைக் குற்றவியல் நீதிபதிகள் அனைவருக்கும் தமிழக அரசு அண்மையிலே கார்களை வழங்கியிருப்பதையும் இந்த அவை அறியும் என்று கருதுகிறேன். இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே, எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு நாம்தான் இந்த உத்தரவை, நீதிபதிகளுடைய செம்மையான பணி குறித்து எடுத்திருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலும் நீதிபதிகளுக்குக் குறிப்பாக, உயர்நீதி மன்றத்தின் கீழ் பணி புரியக் கூடிய சபார்டினைட் கோர்ட் நீதிபதிகள் பொறுத்தவரைக்கும் பல நேரங்களில் பேருந்துகளில் குற்றவாளிகளுடன் இணைந்து சென்று, நீதிபதியை, மன்றத்தையே குற்றவாளிகள் மதிக்காத நிலைகூட ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற காரணத்தால், சென்னையிலே பணியாற்றுகிற நீதிபதிகளுக்கும் பேருந்துகள் இரண்டினை வழங்கி, அவர்கள் இல்லந்தோறும், சென்று அவர்களை அழைத்து நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று மாணவியலே மீண்டும் அவர்கள் இல்லத்தில் விடக்கூடிய அளவுக்கு அண்மையிலே ஒரு உத்தரவிட்டு அதை நடைமுறைப்படுத்த வாகனங்களைக் கூட வழங்க இருக்கிறோம்.

தமிழகத்திலே இருக்கிற கிட்டத்தட்ட 119 சார்பு நீதி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் தொலை பேசி வசதி இல்லாத காரணத்தால் பல்வேறு சிரமங்கள் இருந்து வந்தன. உயர்நீதி மன்றம் மாவட்ட நீதிமன்றங்களை கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு இருக்கிறது. Police and Judges are there to look after the functioning of the Subordinate Judiciary. அதேபோல மாவட்ட நீதிபதி அவர்களுக்கு கீழே இருக்கிற நீதிபதிகளுடைய பணிகளை அவ்வப்போது கண்காணித்து, ஆணையிட்டு செம்மைப்படுத்த வேண்டிய பணியில் இருக்கிறார். ஆனால் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றால் அருகாமையில் இருக்கிற போலீஸ் ஸ்டேஷன் அல்லது தாலுக்கா ஆபீஸ் போன்ற இடங்களிலிருந்து போன் செய்து நீதிபதி மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்; அல்லது அஞ்சல் மூலம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருந்த நிலை இருந்ததால்—நீதிமன்றம் தன்னிச்சையாக, சுதந்திரமாக செயல்படக்கூடிய ஒன்று; மற்ற குறுக்கீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தால் 119 நீதிமன்றங்களுக்கு தனியாக தொலை பேசி வசதி தரவேண்டுமென்ற உத்தரவையிட்டு இந்த அரசு தற்போது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே சபார்டினைட்-ஜூடிஷரிக்கு இப்படி 119 தொலைபேசிகளை கொடுத்திருக்கிற அரசு இந்த அரசு தான் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தட்டச்சு பொறிகள் எல்லாம் வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதுகுறித்து அரசு தற்போது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது.

[திரு. கி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

அதைப்போலவே அரசு வழக்குரைஞர்களுடைய ஊதியத்தை—ஏ.பி.பி. 1 மற்றும் 2 என்ற நிலையில் ஒவ்வொரு முதுநிலை வழக்கு நடத்துனரும் தங்களுடைய அலுவலக அவசிய செலவுகளுக்காக நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு இதுகாறும் 30 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருந்த தொகையை 70 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே சட்ட புத்தகங்கள் ; பல நேரங்களில் கீழே இருக்கிற நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞர்களுக்கு The latest case laws என்னவென்று தெரியாமல் போய் விடுகிறது ; அப்படி இருக்கிறபோது

Unless there is a well equipped library in the subordinate court to enable the advocate to have the maximum benefit there from it would be very difficult for them to do justice to their job.

என்ற முறையிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசு வழக்குரைஞர்களுக்கு தங்களுடைய சட்ட நுணுக்கத்திலே அவர்கள் திறமை பெறவேண்டுமென்ற முறையில் அவர்களுக்கு புத்தகங்கள் எல்லாம் கிடைக்கிற அளவிற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று அரசு அண்மையில் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல வழக்குரைஞர்களுடைய நலனிற்காக பல இடங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய அட்வகேட்ஸ் சேம்பர் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற முறையில் அரசு பல நடவடிக்கையை தற்போது எடுத்திருக்கிறது.

ஒருங்கிணைப்பைப் பெற்றுத்தவரையில் Civil cases and Criminal cases 'Particularly in taluk level ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் சிவில் நீதிமன்றம் இருக்கும் ஆர். டி. ஓ. மட்டத்திலே கிரிமினல் நீதிமன்றம் அல்லது சிவில் நீதிமன்றம் அங்கே இருக்கும். சாதாரண ஏழைஎளிய மக்கள் எல்லாம் பல மைல் தூரம் சென்றுதான் நீதியைப் பெற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றுகிற முகத்தான் ஒவ்வொரு வட்ட அளவிலும் சிவில் நீதிமன்றமாக இருந்தாலும் சரி, First class and second class Criminal offences and the civil matters that would be falling within the jurisdiction of the district munsiff. இவைகள் எல்லாம் ஒரு கூரையின் கீழே இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் District Munsiff and Judicial Magistrate என்ற அமைப்பை ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் கொண்டு வந்து

1984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மக்களுக்கு இருக்கிற இன்னலை போக்கவேண்டுமென்று நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க ஆணையிட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் சென்னையிலும் மதுரையிலும் ஏற்கெனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. பல விதமான சிறு, சிறு வழக்குகளை எல்லாம் செம்மையாக அவை கவனித்து, மக்கள் நலன் கருதி துரிதமாக தீர்ப்புகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் கோவையிலும் விரைவில் நடமாடும் நீதிமன்றம் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறோம்.

மதுரையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது தெரிவித்தார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாநில அரசு பல முறை மதுரைக்கு உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய கிளை ஒன்றை ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று மைய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறது. காரணம், தென் மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் மாநிலத்தினுடைய எல்லைப் பகுதியில் இருக்கிற சென்னைக்கு, வந்து, உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதி பெற பணச் செலவும் கால தாமதமும் அதிகமாக ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மக்கள் நலன் கருதி இந்த அமைப்புத் தேவை என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மைய அரசுக்கு பல முறை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அண்மையில் ஜெஸ்வன்சிங் தலைமையில் ஒரு குழு வந்து, ஆராய்ந்து பார்த்து, ஒரு நல்ல முடிவினை எடுக்க மத்திய அரசு போடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு எங்களுக்கு நம்பிக்கை தந்திருக்கிறது. விரைவில் மதுரையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை அமைக்க மத்திய அரசு உத்தரவு தரும் என்ற முழு நம்பிக்கை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது.

உச்ச நீதிமன்றத்தின் கிளை ஒன்றை தென் மாநிலத்தில் அமைப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக சென்னையில் அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தென் மாநில மக்கள் நலன் கருதி, 'சார்ட்டட் ஹைகோர்ட்' என்ற முறையில் சென்னையில் அமைக்க முயற்சி செய்கிறோம். சார்ட்டட் ஹைகோர்ட் என்று சொன்னால் இந்தியாவில் சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, இந்த மூன்றும் தான். அந்த அளவுக்கு மிகவும்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

சிறப்பான ஒரு சூழ்நிலை நமக்கு இருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை சென்னையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற மாநில அரசின் கோரிக்கையை மத்திய அரசு பரிவோடு பரிசீலித்து வருகிறது, நமக்கு நம்பிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி அவர்கள் வந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள்.

தற்போது சென்னையில் சட்டக் கல்லூரி இருக்கும் இடம் உகந்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இப்போது சட்டக் கல்லூரி விரிவாக்கப்பட்டிருப்பதால் தற்போது சென்னையில் இருக்கிற 'லா காலேஜ்' அதற்கு உகந்ததாக, சிறந்த இடமாக, நல்ல வசதி கொண்டதாக இருப்பதால் அந்த இடம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி பார்வையிட்டு, கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் இது குறித்து ஆராய்ந்து வருகிறது. விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

ஏழைகளுக்கு இலவச சட்ட உதவி வழங்குவது 1977 லிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு இலவச சட்ட உதவி வழங்க, ஒரு குழுவை அமைத்து, அதன் மூலம் இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு 'ஃப்ரீ லீக்ஸ் எய்ட்டு டூவர்' திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இதற்காக 1981 ஆம் ஆண்டில் 13 இலட்சம் ரூபாய், 1982 ஆம் ஆண்டில் 21 இலட்சம் ரூபாய், 1983 ஆம் ஆண்டில் 27 இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 20 இலட்சம், 28 இலட்சம் என்று இல்லாமல் ஏழை எளிய மக்களுக்கு சட்ட உதவி செய்ய எவ்வளவு பணம் தேவை என்று 'ஃப்ரீ லீக்ஸ் எய்ட்டு போர்டு' சொல்கிறதோ, அதன் தலைவரும் செயலாளரும் முறையே முன்னாள் நீதிபதிகள் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரும், இராமகிருஷ்ணனும் எப்போது எவ்வளவு பணம் தேவை என்று தகவல் தருகிறார்களோ அப்போதே தேவையான பணத்தைக் கொடுக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

இலவச சட்ட உதவி அளிப்பதன் காரணமாக, ஏழைகள், பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஆதி திராவிட மக்கள், அருந்ததியினர் போன்றவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இந்த உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தமிழ் நாட்டில் அதிகமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக மக்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். இதை அறிந்து தான் 'ஃப்ரீ லீக்ஸ் எய்ட்டு போர்டு' பாதுகாவலராக இருக்கிற ஜஸ்டிஸ் பகவதி அவர்களும்; ஏழைகளுக்கு இலவச உதவி தேவை, பாரத மக்கள் நலன் கருதி அதை செய்து, கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வந்த முன்னாள் நீதிபதி

-984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

கிருஷ்ணய்யர் அவர்களும் தமிழக அரசு மிகச் சிறந்த முறையில் இலவச சட்ட உதவி செய்து வருகிறது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போன்று உச்ச நீதிமன்றமும், ஷீராபார்சி, வர்ஸஸ் ஸ்டேட் ஆஃப் மகாராஷ்டிரா என்ற வழக்கின்போது, இலவச சட்ட உதவி எந்த எந்த மாநிலத்தில் எந்த எந்த அளவுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்கிற ஒரு நிலையில் தமிழ் நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிக நல்ல முறையில் இலவச சட்ட உதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பாராட்டியிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக சிறை சீர்திருத்தக் குழு பலவிதமான ஆலோசனைகளைச் சொல்லியிருந்த போதிலும் இன்னும் நடை முறைப் படுத்தப்படாமல் இருப்பது நிறைய இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், சிறை நிர்வாகத்தினுடைய மேம்பாட்டிற்காக, பல வித ஆணைகளை ஏற்கனவே இட்டு, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றபோது தமிழகத்தினுடைய சிறைச்சாலைகள் செம்மையான முறையில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அவைக்குக் கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் அது போதுமானதா என்றால் போதாது என்று நான் உளமாற ஒத்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் மிகைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு கண்டிப்பாக எடுக்கும் என்பதனை இந்த அவைக்கு நான் முதற்கண் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே, பல தவறுகள் அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள் என்றும், தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகள் கைதிகளுடைய நலனுக்குப் புறம்பாகச் செயல்படுகிறார்கள் என்றும் மிக்க புள்ளி விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் பேசுகின்றபோது சொன்னார். அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், அவர் சொன்னதைப் போலவே பல்வேறு ஆணைகளை, ஏற்கனவே சொன்னது போல, சிறைக் கைதிகளின் நலனைக் கருதி, பிறப்பித்திருக்கிறது என்பதனை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாக இயந்திரம் செய்மையாக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் அரசு எண்ணுகின்ற எண்ணம் நடை முறையில் ஈடேறும், என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். உமாநாத் கூறிய கருத்தில் நான் ஒன்றுகிறேன். இன்னும் தெளிவாகக்கூடக் குற்றச்சாட்டுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள், அதைக் கூட குறித்துக் கொண்டேன்.

குறிப்பாக சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், என்னென்ன தவறுகள் நடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்த போது, உணவு வழங்குதல், தேட்டில் எந்த வார்டர்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

களை ஒதுக்குவது, கைதிக்கு வேலைகளை ஒதுக்குவது, தண்டனையைக் குறைப்பதற்கு மார்க்குகள் அளிப்பது, ஹாஸ்பிடல் அட்மிஷன், கைதிகளின் உறவினர்கள் பார்க்க வருவது போன்ற பகுதிகளில் தவறுகள் நடக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் அரசிற்கும் வந்திருக்கிறது. இவைகளைக் கடுமையான குற்றங்கள் என்று கருதி, அங்கு பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு தவறுகளைச் செய்த காரணத்தினால், தயவு தாட்சண்யமின்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சிறை ஐ. ஜி பணிக்கப்பட்டு அவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு குப்பிரண்டெண்டண்டு ஆப் பிரிசன்ஸ், டெபியூட்டி ஜெயிலர், அசிஸ்டண்டு ஜெயிலர் ஒரு ஆபிஸ் மானேஜர், பல அசிஸ்டண்டுகள் போன்றவர்கள் தவறுகள் செய்ததற்காக அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இன்னும் கூட ஒன்றைச் சொன்னார்கள். வேலூர் சிறைச்சாலையில் பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. டி.ஐ.ஜி. வித்யாசாகர் அந்த நடவடிக்கைகளை செவ்வனே எடுக்காமல் கடுமைப்படுத்தினார் என்று சொன்னார்கள். வித்யாசாகரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கோடு இதைச் சொல்லவில்லை. அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், தயவு தாட்சண்யமின்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களோ குற்றவாளிகள், குற்றம் சாட்டப்பட்டு, தண்டனை அனுபவிக்கின்றவர்கள். அவர்கள் மனம் திருந்தி, சிறையிலிருந்து வெளியே வந்து, நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்று தான் விரும்புகிறோம். அங்கு அவர்களுடைய நலனுக்குப் புறம்பாக எந்த அதிகாரி செயல்பட்டாலும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது தான் அரசினுடைய கொள்கை என்பதில் மாற்றம் இல்லை.

வேலூர் சிறையைப் பொறுத்தவரைக்கும், அது உயர்நீதிமன்ற வழக்கு என்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் சுட்டிக்காட்டினார். அதைப் பற்றி பத்திரிகையிலே செய்தி வந்த பிறகு, ஐ.ஜி. அவர்களை அழைத்து, அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம். கைக்குத்தல் அரிசி வாங்குவதாக கணக்கு காட்டிவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக, மற்ற சாதாரண அரிசியை வாங்கிவிட்டு, அதிலே வருகிற பணத்தை அவர் தவறாகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்று உயர்நீதிமன்றத்தில் குற்றத்தை சுமத்தி இருப்பது உண்மையான பதைப் பற்றி கண்டுபிடிப்பதற்காக, ரகசிய விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, ஐ.ஜி., டி.ஐ.ஜி., போன்றவர்களை விசாரிக்கச் சொன்னேன். உயர்நீதிமன்றத்தில் இந்த வழக்கில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி இதில் தவறு நடந்திருக்கிறது. அது உண்மை என்று அரசிற்கு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்த

[984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கயிருக்கிறோம். தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதை டி.ஐ.ஐ. அவரும், அவருடனே சென்ற அதிகாரிகளும் பார்த்து, கண்டுபிடித்து, எந்த ஒரு குற்றச்சாட்டின் காரணமாக வேலூர் சிறைக் கைதிகளின் உபாராட்டம் நடந்ததோ, அந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மை என்ற ஆதாரத்தோடு கண்டு பிடித்து தந்திருக்கிறார்கள்.

எனவே கடுமையான நடவடிக்கையை நாம் எடுக்க இருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அடுத்து, பிரிசனர்ஸ் மானுவலைப் பொறுத்தவரைக்கும், அவை அச்சகத்திலேயிருந்து அச்சடித்துக்கொடுப்பதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். எனக்குக் கூட இதில் வருத்தம்தான். பிரிசனர்ஸ் மேனுவலைப் பொறுத்தவரைக்கும், புதுப்பிக்கப்பட்ட பிரிசனர்ஸ் மேனுவல் நடைமுறைக்கு வருகின்றபோது தான் பல செம்மைகளாகக் கொண்டுவரக்கூடிய தவறு செய்கின்றவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்ற காரணத்தால், அந்த பிரிண்டிங் பிரஸ்ஸோடு தொடர்பு கொண்டு, துரிதமாக, இந்த பிரிசனர்ஸ் மானுவல் வருவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே வேலூர் சிறையில் உள்ள பாபு என்ற கன்விக்டைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருக்கு செஸ்ட் பெயின் ஏற்பட்டு டைம்லி மெடிக்கல் அட்டென்சன் கொடுக்காத காரணத்தால், அவர்கள் இறக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதாகவும், அதற்கு கவனக்குறைவு தான் காரணம் என்றும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். இது குறித்து அரசு விசாரித்து, உண்மை நிலை என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து, அதற்கேற்ற நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, மதுரைச் சிறையில் சிவன் கோனார் என்ற கைதி ஜெயில் சூப்பிரன்டென்ட் வீட்டிற்குப்போய் வேலை செய்யும் போது அங்கே விபத்திலே சிக்கிய காரணத்தாலே இறந்தார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய தகவல் என்னிடம் இல்லை. அதை விசாரித்து, அந்த அடிப்படையிலே தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தை விசாரித்து இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி, நான் இதை எதற்குச் சுட்டிக்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 31]

காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், உதாரணத்திற்காக, ஜெயிலுக்குள்ளே ஏதாவது உடல் நலக்குறைவு ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், உடனடியாக இரவில் சுவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால், அது உடனடியாக ரெக்டிபை பண்ணுவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. போவையைன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்து சரியான கருத்துத்தான். அந்த அடிப்படையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எங்கெங்கே குறைபாடுகள் இருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம், குறைபாடுகளை கணையக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இந்த தபால் பெட்டியைப் பொறுத்தவரைக்கும், மாவட்ட நீதிபதியின் முன்னால், அது திறக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் அரசு இட்டிருக்கிற ஆணை. ஆனால் திருச்சிச் சிறையிலே ஒரு தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விசாரிக்க இருக்கிறோம். விசாரித்து, அது உண்மை என்று கண்டறிந்தால், கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுப்போம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு). யார் தவறு செய்ய விழைந்தாலும் கூட, தவறு செய்ய வாய்ப்பு இல்லாத முறையில் அந்தப் பெட்டி அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தும் சரியான கருத்துத்தான். அதையும் அரசு பரிசீலிக்கும்.

அதைப்போலவே, மதுரை ஜெயிலைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஜெயிலுக்குச் சொந்தமான மரம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஜெயிலுக்குச் சொந்தமான மரத்தை எடுத்து, அடுப்பு எரிக்க பயன்படுத்திவிட்டு, வெளியிலேயிருந்து மரம் வாங்கியதாக கணக்கு எழுதியிருப்பதாக ஒரு தகவல் வந்திருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மரத்தினுடைய எண்ணிக்கையைக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மரத்தினுடைய அந்த நம்பர் எல்லாம் சொல்லுகின்றபோது, அது ஆதாரம் நிறைந்ததாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கு உடனடியாக விசாரணை செய்ய உத்தரவிட்டு அதற்கு கடுமையான நடவடிக்கை இந்த அரசு எடுக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஜெயில் கைதிகளைப் பொறுத்தவரைக்கும், அவர்களுக்காக ஒரு பஞ்சாயத்து வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்ன ஆலோசனையின் அடிப்படையில்தான் அதை நாம் அமைத்திருக்கிறோம். ஆனால் ஆங்காங்கு பஞ்சாயத்துக் கமிட்டி மெம்பர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். தவறுக்கு உடந்தையாக இல்லாத நேரத்தில் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எந்த

1984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அளவிற்கு சரியானது என்று தகவல் என்னிடம் இல்லை. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஜெயில் கமிட்டியிலே இருக்கின்ற கைதிகளை அடிக் கடி மாற்றுவது என்பது, அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லு வதைப் போன்று, குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் தரக்கூடியதாக அமையும் என்ற காரணத்தால், அரசினுடைய அனுமதியின்றி எடுக்கக்கூடாது என்ற ஆலோசனையை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நல்ல ஆலோசனை. அது குறித்தும் அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே கற்பழிப்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். மதுரை மாவட்டத்திலே. இந்தத்துறை சம்பந்தப்பட்டது இல்லை என்றாலும், 8 பெண்கள் கற்பழிப்பிற்குக் காரணமாக இருந்தவன், தப்பிக்கக் காரணமாக இருந்தது, தக்க புலன் ஆய்வு அல்லது தக்க நடவடிக்கைகளை காவல்துறை அங்கு செய்யவில்லை என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுபற்றி ஏற்கனவே தெரியும். அரசே அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று ஆணையை ஏற்கனவே இட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே வரதட்சிணை கொடுமையின் காரணமாக மனவியை கணவன் கொன்ற, பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் கேஸ்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லி, அரசு அப்பீல் போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். எடுத்திருப்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். அது குறித்து நான் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

அதைப்போலவே சிறையிலே அரசு இடுகிற ஆணைகள் எல்லாம் தமிழிலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழில்தான் இருக்க வேண்டும். எப்படி ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) அப்படி தமிழிலே பெரிய எழுத்திலே இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது தேவையான ஒன்று.

திரு. செளரிராஜன் அவர்கள் பேசுகிறபோது இடையிலே, ஆணைகள் எல்லாம் எதற்கு அண்ணா பத்திரிகை அங்கே வந்தால் போதாதா என்று சொன்னார்கள். அவர் வேடிக்கையாகவோ அல்லது அரசியல் உணர்வோடோ அதைச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அண்ணா பத்திரிகையில் எல்லாம் அரசாங்க ஜி. ஓ. வெளியிடப்படுவது இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செளரிராஜன் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இந்த ஜி.ஓ.-களைப் பொறுத்தவரைக்கும், சிறைக் கைதிகளுக்கு தெரியக்கூடிய அளவிற்கு

[திரு. கி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

தமிழிலே இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் சரியான கருத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைப் போல அதிலே, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுப்பேன் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே, இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிரிப்பூனலைப் பொறுத்த வரைக்கும் நீதிபதிகள் தற்போது அங்கே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய பரிந்துரைக்கு ஏற்ப மற்ற நீதிமன்றங்களிலேயும், எங்கெங்கே நீதிபதிகள் உடனுக்குடன் போடப்படவேண்டுமோ, அந்த நடவடிக்கைகளையும் அரசு உடனேயே எடுக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒன்றை பாராட்ட விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) பரோலில் போவது பற்றி.

பரோலைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும், பெரியவர் கருப்பையா அவர்களும் பேசுகிறபோது தாராளமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் உண்மையை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால் பரோலைப் பொறுத்தவரைக்கும் கடந்த எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு தற்போது மிகத் தாராளமாக இருக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவைத் தான் நாங்கள் இட்டு, அந்த முறையில் அதை நடைமுறைப் படுத்தி வருகிறோம் என்பதை நான் அவர்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறேன். நான் அதை மீண்டும் பரிசீலிப்பேன். அதை அட்ஜெர்ன்மெண்ட் மோஷனிலும் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். உதாரணமாக பல கைதிகள், ஒன்றல்ல இரண்டல்ல கிட்டத்தட்ட 32 கைதிகள் பரோல் வாங்கிக் கொண்டு போய் பல தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கொடுக்கிற பரோலில் தவறு நடந்துவிட்டது. அல்லது மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கிற பரோலில் தவறு நடந்துவிட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. பல நேரங்களில் சூப்பிரன்டென்டென்ட் ஆப் பிரசன் மூலமாக, அவர்களுக்குள்ள நார்மல் பரோலை 2 நாள், 3 நாள் வாங்குகிறார்கள். 3வது நாள் நேரிடையாக என்னை வந்து சந்திக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பப்பிரசனைகளை சொல்கிறார்கள். போலீஸ் துறை மூலமாக உண்மையை கண்டு ஆராய வேண்டும் என்றால் கண்டிப்பாக காலதாமதம் ஆகும். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கிறபோது, பரோல் எக்ஸ்டென்ஷன் உடனடியாக கொடுக்கவில்லை என்றால் விளைவு மிக விபரீதமாகவே அவர்களுக்கு இருக்கும் என்ற அளவில் பரிதாபத்தை உண்டுபண்ணக் கூடிய அளவிற்கு சொல்கிறார்கள். பரோல் கொடுத்துவிடுகிறோம்.

அப்படி பரோல் வாங்கிக் கொண்டு போய் குற்றத்திலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். ஒரு கன்விக்ட் நெம்பர் 6755 சுந்தரம் என்று பெயர். வேலூர்

984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

ஜெயிலில் இருக்கக்கூடியவர்! பரோலை வாங்கினார். பரோலை வாங்கிச் சென்று ஒரு பெண்ணை கற்பழிக்கக் கூடிய மாபெரும் குற்றத்தை செய்திருக்கிறார். உதாரணத்திற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதைப்போலவே கன்விக்ட் நெம்பர் 3796 இன்பராஜ் என்பவர் பரோலிலே வெளியே சென்று ராப்பரி, தெப்ஃட் போன்றவைகளில் ஈடுபட்டு தவறு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே கன்விக்ட் நெம்பர் 9337 ராமலிங்கம் என்பவர் பரோலிலே வெளியே சென்று ஒரு கொலையே செய்துவிட்டு வந்தார். அவர் கொலை குற்றத்திற்காகத்தான் ஏற்கனவே உள்ளே இருக்கிறவர். அதைப்போலவே கன்விக்ட் நெம்பர் 59612 என்பவர் பரோலிலே வெளியிலே சென்று ஒரு கொலை செய்துவிட்டு வந்தார். இன்னொருவர் அப்படியே 3714, இப்படி பல கைதிகள், கொலை செய்து கொலை செய்ய முயற்சிப்பது, கற்பழிப்பது போன்ற பலவகையான குற்றங்களில் எல்லாம் அதிகமாக ஈடுபடுகிற நிலைமை வந்தபோதுதான் எனக்கு சற்று அச்சமே ஏற்பட்டு விட்டது என்பதையும் இந்த அவைக்கு சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாராளமான முறையில் கைதிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய சாலத்தில் அவர்கள் பரோலில் விட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும், அவர்கள் நல்ல முறையில் திருத்தி வாழ வேண்டும் என்ற முறையில் தான் பரோல் எக்ஸ்டென்ஷனில் லிபரலாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் ஆணை கொடுத்திருக்கிறபோது, அண்மையிலே பரோலிலே வெளியே செல்கிறவர்கள் பல தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுவது உகந்தது அல்ல என்பதற்காகத்தான் அரசு அதிலே சற்று கடுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதிலும் குறிப்பாக அண்மையிலே கூட அனைவரும் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பார்கள். அது போக இன்னும் சில நேரங்களில் கைதி சிறையிலே இருந்து வெளியே போகிறபோது அவர் கொலை செய்துவிட்டு உள்ளே வந்திருப்பதால், கொலை செய்யப்பட்டவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அவருடைய மகனோ, தம்பியோ, அண்ணனோ இருக்கிறபோது, அதில் ரிவேன்ஞ் எடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் இவர் வெளியே வருவதை எதிர் பார்த்து காத்துக் கொண்டிருப்பதையும், பல முறைகளிலே நாம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது.

அப்படி அண்மையிலே மதுரையிலே ஒருவர் பரோலிலே வெளியே சென்று, டோலீஸ்காரரையே துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றார். அண்மையிலே கூட சென்னையலே ஒருவர் பரோல் வெளியே சென்றவுடன், அவர் முதலிலே யாரை கொலை செய்து விட்டு, சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வந்தார்களோ

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

அந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் காத்துக் கொண்டிருந்து அவரை கொன்று விட்டார்கள். பத்திரிகையிலே கூட அண்மையிலே 2 நாட்களுக்கு முன்பு 28-3-1984லே வந்ததை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்திருப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 1-50)

இதுபோன்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்ற நிலைமைகள் இருப்பதன் காரணமாக சற்று எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சொல்வது ஒன்றையே வைத்து முடிவு எடுக்கக்கூடாது என்றாலும்கூட, 3 தினங்களுக்கு முன்பு வந்தாலும்கூட என்னால் அதைச் செய்ய முடியும். அந்தந்த பகுதிக்கு அனுப்பி தகவல்களைச் சேகரித்து பிரத்தியேகமாக என்ன பிரச்சினை என்பதைக் கண்டறிந்து உண்மையான காரணத்திற்காகத்தான் கேட்கிறாரா என்று பார்த்து எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்து விடலாம். 15 நாட்கள் பரோலில் வருகிறார்கள். 15-வது நாள் சரியாக வருகிறார்கள். வந்து இன்றைக்கே போகவேண்டும் அல்லது நேற்றே போயிருக்க வேண்டும், போகவில்லை, இன்று இங்கு இருக்கிறேன். நீங்கள் உத்தரவு போட்டால்தான், இல்லாவிட்டால் என்னை சிறையில் தொல்லை செய்வார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இருக்கிற காரணத்தால் பல பிரச்சினைகள் உருவாகிவிடுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் தான் அரசு இந்த நடவடிக்கையை எடுத்தது. ஆனால் அதற்காக பரோல் எக்ஸ்டன்ஷன் என்று வருகின்ற யாருக்குமே பரோல் எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்பது அரசினுடைய எண்ணம் அல்ல என்பதையும் அந்த முறையில் பிரச்சினையை அணுகமாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பரோல் எக்ஸ்டன்ஷன் விவகாரத்தில் திரு. ரகுமங்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது கூட ஒருவருக்கு டிஸ்கிரிமினேஷன், ஒருவருக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது இன்னொருவருக்கு குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை, அந்தந்தப் பிரச்சினைகளினுடைய தன்மைகளுக்கு ஏற்ப Extension of parole given by the Government is purely discretionary, of course taking into account the negative and positive aspects of the claims they are making.

ஆனாலும்கூட மாசிலாமணியை உதாரணமாகக் கூறினார். மாசிலாமணியை உதாரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமங்கான் கூறியது மிகத் தவறு என்பதை பாபு ஜனார்த்தனன் அவர்களைக் கேட்டாலே சொல்வார். முன்னாள் சபாநாயகர் புவ்வரைக் கேட்டாலேகூட அவர் உங்களுக்குச் சொல்வார். அவர்களுக்காக நீங்கள் பரோலுக்கு ஒருமுறை கூட என்னிடம் வரவில்லை. உங்கள் சார்பிலே ஒருவேளை அவர்கள் பலமுறை வந்திருக்கிறார்கள். மாசிலாமணியைப் பொறுத்தவரைச் சும்மாவருடைய மனைவியும் பாபு கோவிந்தராசன் போன்றவர்கள் எல்லாம் பலமுறை வந்து அவர் எத்தகைய குற்றத்தைச் செய்தார் என்பதற்காக நாங்கள் போகவில்லை,

1984 மார்ச் 31] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மனிதாபிமானம், அந்தக் கொலைக் குற்றத்தைப்பற்றி இந்த அவை நன்றாக அறியும். அந்த மாணவர் எங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மாணவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பது இந்த அவைக்குத் தெரியும். ஆனாலும்கூட, அவர் இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அரசு மூலம் வாங்கியது எல்லாம் சட்டப்படி 90 நாட்கள் பரோலில் சென்றிருக்கலாம். கீழே உள்ள அதிகாரிகள் தரக்கூடிய பரோல் எல்லாம் முடிந்த அளவுக்குத் தந்துவிட்டார்கள். மாசிலாமணியின் மனைவி உடல்நலம் சரியாக இல்லாமல் இருந்தபோதும், கர்ப்பினியாக இருந்தபோதும் பின்னரும் பரோல் தரவேண்டுமென்று வந்த அடிப்படையில் அவருக்கு அடுத்தபடியாக மட்டும் 132 தினங்கள் பரோல் கொடுத்திருக்கிறோம் என்ற உண்மை மாசிலாமணிக்கே தெரியும். ஒரு முறை பரோல் வேண்டுமென்று கோரி வந்தபோது அடிக்கடி வந்து விடுகிறீர்களே 10 ஆண்டுகள் கம்பளிட் ஆகவேண்டும், இல்லை யென்றால், Your period to be in prison will get extended in view of the provision of the Prison Manual. என்று சொல்லி அடிக்கடி கேட்கவேண்டாம், தேவையான நேரம் வாருங்கள் என்று சொன்னபொழுது அதற்கு இசைந்து பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் முரசொலிப் பத்திரிகையிலே வருகிறது, திரு. ரகுமான்கானுக்குச் சொல்ல வேண்டியது கடமை என்று கருதுகிறேன். மாசிலாமணியினுடைய மனைவியின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப பரோல் கொடுத்துவிட்டோம். உடனடியாகப் பத்திரிகையில் எழுதுகிறார். சட்ட அமைச்சர் என்று போடவில்லை, துறை அமைச்சர் கோட்டைக்குச் சென்றவுடன் தன்னுடைய மனைவிக்கு தொலைபேசியில் விசாரிக்கக்கூடிய அளவுக்குப் பாசம் இருக்கிறபோது ஒரு கைதி தன்னுடைய மனைவியினுடைய நலனில் அக்கறையில்லாமல் இருப்பாரா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா என்று எப்போது எழுதுகிறார் என்றால் விதியை மீறி 60 நாட்களுக்கு பரோல் தந்து மாசிலாமணியின் மனுவைப் பெற்றுக் கொண்டு புலவர் கோவிந்தன் அவர்களும் பாபு கோவிந்தராசன் அவர்களும் ஜனார்த்தனன் அவர்களும் வந்துவிட்டு இப்போது வேறு யார் மூலம் வந்துவிட்டு நான்கு நாட்களுக்குத் தாமதம் ஆனால் 5-வது நாள் பத்திரிகையில் எழுதுகிற பண்பு சரியான பண்பல்ல என்பதை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையை கைதி பற்றி நாம் கருதுவதே இல்லை. அந்த அடிப்படையிலே மாசிலாமணியே பாராட்டியிருக்கிறார்.

தட்சிணாமூர்த்தி பற்றி திரு. ரகுமான்கான் பேசுகின்றபோது சொன்னார். தட்சிணாமூர்த்தி திருமணத்திற்காக பரோல் கேட்டபோது கொடுத்தோம். எக்ஸ்டன்ஷன் கேட்டபோது கொடுத்தோம். உங்களுடைய பத்திரிகையாகிய குங்குமம் பத்திரிக்கையிலேயே வந்து எந்த அளவுக்கு பரோல் முறையில் இந்த அரசு தாராளமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

என்னையும் தனிப்பட்ட முறையில் பாராட்டி தட்சிணாமூர்த்தி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் படித்துப் பார்க்காமல் ஏதோ சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக அவையில் சொல்வது வேறு.. நடைமுறையில் இருப்பது வேறு என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தின் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்தில் ஒரு சிறு சந்தேகம். மாசிலாமணியைப் பொறுத்தவரையிலே விதி விலக்குக்கு உட்பட்டு அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் உங்கள் மூலம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் ஏறத்தாழ அவர் மொத்தம் பரோலில் வந்து இருப்பது 18 முறைதான்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் முதலிலேயே படித்து விட்டார் நான் செவிமடித்துக் கேட்டேன். குறித்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். இப்போது பதிலைச் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) அரசின் கணக்கு தவறு இல்லை என்பதைதான் அரசின் சார்பில் நான் சொல்கிறேன். கணக்கு தப்பு இல்லை உங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல் தவறான தகவல் அவருக்கு கொடுத்து இருக்கவேண்டிய பரோல் 90 நாட்கள். நாங்கள் கொடுத்து இருக்கின்ற பரோல் 207 நாட்கள் விடுப்பை தந்து மாசிலாமணி அவர்களை நீங்கள் இந்த அவைக்கு அழைத்து வந்து கேட்டால்கூட நீங்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டை அவர் சொல்லமாட்டார். அவர் மனச்சாட்சி நிரம்பியவர் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, விதிகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய பிரச்சினை. நான் சொல்ல விரும்புவது முருகையன் எம். பி. கொலை செய்யப்பட்டது. அவரை ஒரு அ.இ.அ.தி.மு.க. கட்சியைச் சார்ந்த சுபாஷ் சந்திரபோஸ் செய்தார். அவருக்கு 5 வருடம் முடியவில்லை. ஆயுள் கைதி. அவருக்கு 6 மாதத்திற்கு மேல் பரோல் தரப்பட்டிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். அ.இ.அ.தி.மு.க. காரர் ஒருவரை கொலை செய்து விட்டார். அவருக்கு 6 மாதம் பரோல் என்பது தவறானது. அது என்ன என்று விசாரிக்கிறேன். ஆனால் அப்படி சொல்கிறபோது மாசிலாமணிக்கு விதியை மீறி தளர்த்திக் கொடுத்து இருக்கும் போது கொடுக்கவில்லை என்ற ஒரு தவறைச் சொல்வது என்ன நியாயம். தட்சிணாமூர்த்திக்கு கூட கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குங்குமம் பத்திரிக்கையில் என்னை பாராட்டி அவர் எழுதி

1984 மார்ச் 31] [திரு. கி. பொன்னையன்]

இருக்கிறார். யாருக்கு கொடுக்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறாரோ அவரே என்னைப் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசியலுக்காக எதையும் சொல்ல வேண்டாம் நடைமுறையில் இருக்கின்ற உண்மையை தான் பேசவேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் எந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்தவராக யாராக இருந்தாலும் சரி கைதிகளுக்கு வந்து தங்களுக்கு Parole Extension கொடுப்பதிலே அரசு எதையும் இழந்துவிடவில்லை. It purely a matter based on humanitarian approach அந்த முறையில்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளை நாங்கள் அணுகுகிறோம் என்பதை நான் அவைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது State Advisory Committees of prisons consisting of public representatives i.e. M.L.A.s என்ற ஒரு கருத்தைக்கூட சொல்லி நான் ஏற்கனவே இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதிலே யார்? யார்? இந்த குழுவில் போட்டு அந்தக் குழுவை அமைப்பது என்ற குறிப்பை ஒவ்வொரு மாவட்ட சலுகட்டரிடமிருந்து பெறப்பட்டு இருக்கிறது. விரைவில் அது குறித்த அறிவிப்பை அரசு செய்யும் என்பதை நான் அவைக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதில் பரோல் என்று பேசிக் கொண்டு இருக்கும்போதே நான் நினைத்தேன் நம் நாட்டில் பரோல் என்ற வார்த்தையே கிடையாது.

Parole is a term used in England and America. இங்கே நாம் வீவு என்பதைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். Parole means leaving out a prisoner after he has completed 2/3rd of the period of sentence. அதாவது மதித்து போய் விட்டு நன்னடத்தையில் உள்ளே வந்து விடுவேன் என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோதும் மற்றவர்கள் பேசுகிறபோதும் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள கைதிகள் அதாவது Regarding those who have completed 10 years in the criminal date of 19-12-78. நாம் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் ஒரு சட்டத்தை ஈடேற்றியிருக்கிறோம். மாநில அரசினுடைய அதிகாரத்தை மத்திய அரசு பறித்து விட்டது. அது தவறானது. மீண்டும் தரவேண்டும் என்று சட்டத்தை இயற்றி நாம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோம். ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். நாம் மட்டும் அல்ல. மற்ற சில காங்கிரஸ் இயக்கங்கள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களைச் சார்ந்தவர்கள்கூட மாநில அரசுக்கு இதை மாற்ற வேண்டும், திருத்த வேண்டும், மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1984 மார்ச் 31]

படையில் Those who have completed ten years. அந்த பழைய சட்டத்தின்படி 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருக்கின்றவர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்களுக்கு பரோல் அட்வைசரி போர்டு மூலமாக விபரலாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய ஆணை. 15 தினங்களுக்கு ஒரு முறை அட்வைசரி போர்டு கூட வேண்டும் என உத்திரவிட்டு இருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பில் இருக்கிறபோது பல்வேறு பணி ளில் அவர்கள் ஈடுபட்டு இருக்கிற காரணத்தாலோ என்னவோ இதை அடிக்கடி கூட்டாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் உணருகிறேன். எனவே அது இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து இந்தக் சிஸ்டத்தை How to revamp the existing system so as to enable the Advisory Boards meeting being convened within a fortnight. என்பதை ஆய்ந்து அந்த அடிப்படையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் கூட அவர் பேசுகிற போது மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் புறப்பட்டு கொண்டே இருக்கிறார்கள். மூன்றைச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 2-00).

ஏதோ பேசுகிற போது, ஏதேனும் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, திராவிட பாரம்பரிய இயக்கத்திலேயிருந்து வந்தவர்தான்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயிருந்துதான் நாங்களும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற இயக்கத்தை அமைக்க வேண்டிய நிலைக்கு உருவாக்கப்பட்டோம். அவர் சொன்னார், சினிமாவைப் பார்த்து அரசியலுக்கு வந்தேன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள் என்று ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி, ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலே சொன்னார்.

நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் சொல்லியிருப்பது என்ன வென்றால், தந்தை பெரியார் அவர்களும், அண்ணா அவர்களும் பரப்பிய கொள்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் ஏட்டிலே பரப்பினார்கள்; மேடைப் பேச்சிலே பரப்பினார்கள்; சினிமா மூலமாகவும் பரப்பினார்கள். என் போன்ற இளைஞர்கள் உள்ளத்தில் எல்லாம் திராவிடப் பாரம்பரிய உணர்வுகளைப் பரப்புவதற்குக் காரணமாக இருந்தது மேடைப் பேச்சு, எழுத்து மட்டுமல்ல, திராவிடப் பாரம்பரிய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த அனைவரும் கடைப்பிடித்த சினிமா, நாடகம் என்பதனை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

எங்களுடைய தலைவர் நடிகராக இருந்திருக்கலாம். உங்களுடைய தலைவரும் கலைஞர் தான் என்பதனைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். அவரும் கலைத் துறையிலே இருந்தவர்;

1984 மார்ச் 31]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

நாடகத்திலே இருந்தவர் ; சதை எழுதியவர் ; வசனம் எழுதியவர். அண்ணாவின் கருத்தை கலைஞர் அவர்கள் ஒரு நாடகத்திலேயோ, ஒரு சினிமாவிலேயோ சொல்லுகின்றபொழுது, அண்ணாவின் கருத்து வருகின்றபொழுது, இளைஞர்கள் உள்ளங்களிலே அது ஏறினால், கலைஞர் மூலமாக அந்தக் கருத்து வந்தது, அண்ணாவின் கருத்தைச் சொன்னார்கள், ஏற்றுக் கொண்டோம் என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நம் அடிப்படையை உணர்ந்து சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், Director of Prosecution என்ற ஒரு அமைப்பை நிறுவ வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள். அதை நிறுவ அரசு தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

அதைப் போல, வழக்குரைஞர்களுக்காக 'வெல்பேர் பண்ட' ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குப்புசாமி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அரசு ஏற்கனவே இதில் முடிவெடுத்திருக்கிறது. விரைவிலே வழக்குரைஞர்களினுடைய நலன் கருதி, ஒரு 'வெல்பேர் பண்ட' அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசு ஆணைகளை விரைவில் இட இருக்கிறது என்பதையும் நான் அவைக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரைக்கும் சில கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லுகின்ற பொழுது, இதை ஏன் சொல்லுகின்றீர்கள் என்று நான் கேள்வி கேட்கவில்லை. காரணம், சில உண்மைகள் அரசுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். சில உண்மைகள், நடைமுறையில், அடிமட்டத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, அதில் தவறே நடக்கவில்லை, அதிகாரிகள் எல்லாம் சரியானவர்கள் என்ற அணுகுமுறையோடு நான் பிரச்சனையை அணுகவில்லை. மக்களினுடைய நலனுக்காக, நாட்டினுடைய நலனுக்காக நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்கிற பொழுது, குறைபாடுகள் எங்கே இருக்கின்றன என்று கூட்டிக்காட்டுகின்றபொழுது, அதைக் கேட்டு ஆய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் நல்ல அரசினுடைய கடமை. அந்த அடிப்படையிலே உங்கள் நல்ல ஆலோசனைகளை எல்லாம் ஏற்று, இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1984 மார்ச் 31]

சேரன்மாதேவி கோர்ட்டு பற்றியும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எந்தக் காலமோ ஜி. ஓ. இஷ்யூ ஆகிவிட்டது. இன்னும் திறக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு.சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்று மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருமாறு கோருகிறேன்.

திரு. வேசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடு 433 (ஏ)யின்படி, ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை 14 ஆண்டுக்குக் குறைவாக விட முடியாது என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டு அது சரி என்று உச்ச நீதிமன்றம் சொல்லிவிட்டது. அதை மீண்டும் உச்ச நீதிமன்றம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தைக் கோருமா என்ற விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, This is a legislative Power that vests exclusively with the Parliament. அது தான் அவர்கள் தற்போது திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நாம் சொல்லி, நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மைய அரசைப் பொறுத்த வரைக்கும், மைய அரசு ஒரு முடிவை எடுத்தாக வேண்டும். மைய அரசினுடைய அனுமதி இல்லாமல் நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது. That falls in the concurrent list. அவர்களினுடைய அனுமதியையும்பெற நமக்குத் தேவை இருக்கிறது. Any provision of a legislation only when it is repugnant to any of the existing provision மைய அரசினுடைய அனுமதியில்லாமலே மாநில அரசு செய்ய முடியும். கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடைப் பொறுத்தவரைக்கும் That is a legislation that is being legislated by the Parliament நாம் கொண்டு வருகின்ற திருத்தம், ஏற்கனவே பார்லிமெண்ட் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தோடு ஒவ்வாத நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது When that is repugnant to the provisions of the Central Act their assent is very much necessary. அதற்காசத்தான் இவைகளையும் வற்புறுத்தி வருகிறோம் ; செவி சாய்ப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். காரணம், சில காங்கிரஸ் மாநிலங்களும் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கின்றன.

திரு. கு. டா. பழனியம்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னையிலே இருக்கின்ற சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்குச் சமமான அந்தஸ்து உள்ள நீதிமன்றங்கள்

1984 மார்ச் 31] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

தான் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற சார்பு நீதிமன்றங்களெல்லாம். ஆனால், சென்னையிலே மட்டும் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கிறதே. அதாவது, ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேற் கொண்ட அளவில் இருக்கின்ற சிவில் வழக்குகளானாலும், அதைப் போல, Presidency Town Insolvents Act, Indian Succession Act, Divorce Act இது போன்ற சட்டங்களின் கீழேயும் இருக்கின்ற பல்வேறு வழக்குகள் இங்கே நேரடியாக சிட்டி சிவில் கோர்ட்டில் போடாமல் உயர்நீதிமன்றத்தில் போடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால், சிட்டி சிவில் கோர்ட்டு ஆக்டை, நம்முடைய சட்ட மன்றம் திருத்த வேண்டிய அளவிற்குத் திருத்தியும், மற்ற சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய அரசு திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு வலியுறுத்தியும் செய்தால், இங்கே உயர்நீதிமன்றத்தில் அதிகமான வழக்குகள் தேக்கம் உள்ள நிலையை மாற்ற முடியும். இது குறித்து அரசாங்கம் என்ன கருதுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, If the valuable suggestion of the Hon. Member is implemented, the High Court will have to loose its power with regard to original jurisdiction என்ற முறையில் தான் இது தற்போது வேண்டாம் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அரசினுடைய கொள்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் எப்படி மற்ற நீதிமன்றங்களுக்கு no limit என்று இருக்கிறதோ அதைப் போலவே, சென்னை நகரத்திலே இருக்கிற நீதிமன்றங்களுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தான் முதலில் நினைத்தோம். அதை அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது, இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

திருவாளர்கள் என். எஸ். வி. சித்தன், ரா. கிருஷ்ணன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,05,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

[1984 மார்ச் 31]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள்.

திருவாளர்கள் என்.எஸ்.வி. சித்தன், சு. பாலன், ரா. கிருஷ்ணன், தி.கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,22,56,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு 1984. (மே.செ.)

(எ) நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு 1984.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் கீழ்க்கண்ட சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவுகள் ஆய்வு செய்யப்பெற்று, பரிந்துரைகள் ஏதுமின்றி திருப்பி அனுப்பப் பெற்றதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

1. தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (உடனடிச் செலவிற்கான மானிய அனுமதி) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 25/1984).

2. தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண். 26/1984).